

MAGNA, DOBRODOŠLA!

PODPIRA JO PREKO
88 % ANKETIRANIH

4

ZLATO PRIZNANJE JE OGRELO GLASOVE

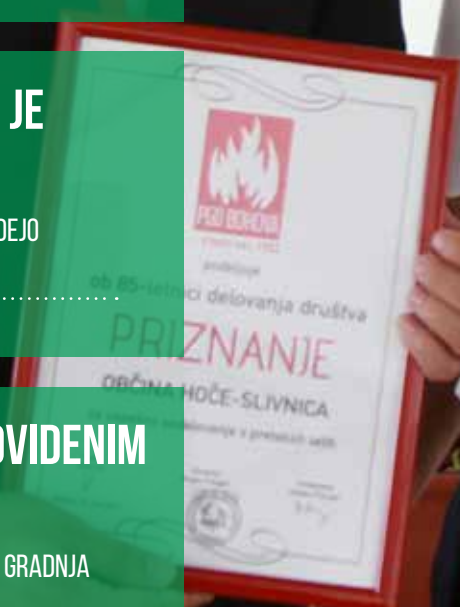
PEVSKI ZBORI OŠ SLIVNICA NAJDEJO
POT DO POSLUŠALCEV

47

IZOGNITE SE PREDVIDENIM ZASTOJEM

MED DRAŽENCI IN GRUŠKOVJEM GRADNJA
AVTOCESTE

59

utrinki
BREZPLAČNA REVILJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 17, številka 2, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
utrinki@hoce-slivnica.si

LEKTORIRANJE
Mojca Rakovič
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
85-letnica PGD Bohova
Foto: Foto Panda

TISK
Grafis, d. o. o., info@grafis.si

Naklada 4000 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nad-
alje vas naprošamo, da fotografij ne vstav-
ljajte v Word zraven besedila, temveč jih
posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg
ali drugem formatu. Navedite avtorja foto-
grafije in opis vsebine fotografije. Prispevki
naj bodo podpisani, razvidna naj bosta
datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo
z naslovom in avtorjem besedila. Članki
za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema
številčkama glasila in naj ne bodo daljši
od 1800 znakov s presledki (polstranske
objave) in 4000 znakov (celostranske
objave). Uredništvo si pridržuje pravico do
krajšanja člankov in spremembe naslovov.
Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali
posameznih delov glasila je mogoč le s
predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok
za oddajo prispevkov za naslednjo številko
je do konca septembra 2017.

Naslednja številka izide oktobra 2017.

Spoštovane občanke in občani!

➔ Marko Soršak, župan

V zadnjih mesecih je bila naša občina ena izmed najbolj omenjenih občin v Sloveniji. Stopili smo iz povprečja in postajamo ena izmed občin, ki se hitro razvija in raste.

Smo majhni in lahko rečem, da smo kot občina izredno napredni in dovzetni za potrebe občanek in občanov. Želim si, da se občina približa vam in da vaše probleme in dileme lahko rešujemo skupaj. Znamo in zmoremo. Delamo velike zgodbe. Delamo jih skupaj in trudimo se, da pridobimo pridobitev za naše gospodarstvo. Hvaležen sem vam, da mi zaupate. Projekt Magna, ki ga vodim za skupno dobro, podpira 1293 prebivalcev (88 %), od skupno 1467, ki jih je glasovalo.

Zahvalil bi se vsem, ki so v tako kratkem času glasovali in pripomogli, da je bil skupni vzorec anketiranih kar 3-krat večji od običajnega vzorca za ugotavljanje javnega mnenja. Vesel sem, da ste na podlagi celovitih informacij jasno sporočili, da soglašate s projektom Magna v naši občini. Ponosen sem, da je skupnost naša kar 88 % soglasje glede izvedbe strateškega razvojnega projekta. To je zelo pomembno sporočilo občini in državi, da ljudje pričakujejo realizacijo projekta.

To pa ni edini projekt, ki ga delamo na občini. V jeseni bomo povezali kraja Hoče in Slivnico z novo povezovalno kolesarsko-sprehajelno potjo ter uredili rondo pri Zdravstvenem domu v Slivnici za kar smo uspeli pridobiti sofinancerska sredstva. Bili smo uspešni na več razpisih, ki nam bodo omogočali sofinanciranje projektov, povezanih z zdravjem in večgeneracijskim centrom. V občini bomo dobili tudi sofinancirano prvo električno polnilno postajo za električne avtomobile. S sredstvi fundacije za šport bomo postavili fitness na prostem. Ker bomo veliko sredstev vlagali v cestno in drugo infrastrukturo, vas prosim za razumevanje in potrpljenje, ko se bodo izvajala dela. V jeseni se bomo družili na teku in ob praznovanju občinskega praznika. Pred tem pa se bodo čez poletje naši mladi družili na Poletnem taboru, ki ga letos organiziramo že drugič.

Pomembneje je delati kot govoriti, zato bom zaključil z naštevanjem. Dolžan sem javno opravičilo, ker je redna številka Utrinkov tako zamujala. Verjamem, da bodo pričujoči članki nadoknadili zamujeno.

Prijetno branje vsem.

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 6 Sprejem celostne prometne strategije
Marko Soršak
- 12 Športnik leta 2016
Vanja Jus

5 | Prava Pohorska tržnica

NOVICE Z OBRONKOV POHORJA

- 21 Brizgalno prevažali s konjsko vprego
Boštjan Frangež
- 22 Drobna velesa ju je povezala
Majda Strašek Januš

18 | Prenovili cvetoč rožni vrt

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 33 Pod streho spravili 26 dirk za SP
Silvin Vesenjajk
- 40 Letni koncert KUD Hoče
Breda Germ

40 | V Radizelu donela slovenska himna

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 48 Hočani drugi v državi
Domen Repa
- 52 Spoznavamo poklice
Nikolina Lonec

51 | Zlato priznanje je ogrelo glasove

ZANIMALO VAS BO

- 56 Balet mi je usojen
Majda Strašek Januš
- 60 Velikokrat preveč skromna
Sonja Votolen
- 62 Sledili svojemu srcu
Mojca Rakovič
- 64 Ob tvoji igri smo uživali
Hočki odbojkaši

62 | V Tokiu plapolala tudi slovenska zastava

Magna, dobrodošla: podpira jo preko 88 % anketiranih

Uradni rezultati glasovanja po informativnem posvetovanju v Občini Hoče-Slivnica

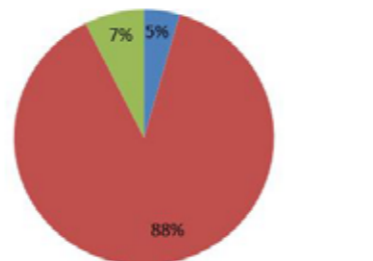
Hoče, 23. junij 2017. Občina Hoče-Slivnica je na podlagi sklepa Občinskega sveta izvedla ugotavljanje volje volilnih upravičencev v občini glede prihoda Magne. Za Projekt Magna se je opredelilo 88 % anketiranih prebivalcev Občine Hoče-Slivnica. Vzorec anketiranih je bil preko 15 % krajanov in krajanov, kar je cca. 3-krat več kot pri običajnih javnomnenjskih raziskavah.

Projekt Magna podpira 1293 prebivalcev (88 %) od skupno 1467, kar jih je glasovalo. Proti Projektu Magna je bilo 109 anketirancev, 65 pa je bilo neveljavnih glasovnic. Zbiranje glasov je potekalo tri delovne dneve, občina pa je s tem zagotovila, da je bilo posvetovanje izvedeno še pred dopusti. Dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica: »Zahvalil bi se vsem, ki so v tako kratkem času glasovali in pripomogli, da je bil skupni vzorec anketiranih kar 3-krat večji od običajnega vzorca za ugotavljanje javnega mnenja. Vesel sem, da so na podlagi celovitih informacij ljudje jasno sporočili, da soglašajo s projektom Magna v naši občini. Ponosen sem, da je skupnost našla kar 88 % soglasje glede izvedbe strateškega razvojnega projekta. To je zelo pomembno sporočilo občini in državi, da ljudje pričakujejo realizacijo projekta.«

Na podlagi sklepa Občinskega sveta občine o izvedbi informativnega posvetovanja so v upravi Občine Hoče-Slivnica pripravili celovit pregled vsebin in tem, povezanih s prihodom Magne. V glasilo so vključili izjave iz občine, regije, pa tudi nacionalnega nivoja. V glasilu Utrinki so natančneje predstavili občinski prostorski načrt, okoljske vplive ter rešitve, povezane z gozdom in kmetijsko dejavnostjo. Občina se je namreč izrazito angažirala pri podpori lastnikom in upravljalcem kmetijskih zemljišč. Z rešitvami pa je v sodelovanju z državnimi institucijami zagotovila, da imajo kmetje nova zemljišča bližje in da so v večini primerov združena v enem kosu (prej so imeli razdrobljena), kar jim bo v prihodnje olajšalo kmetovanje. Prav tako se je občina angažirala pri iskanju boljše rešitve glede posega v Rogoški gozd in našla rešitev, s katero bi posegli le v 1 odstotek gozda.

GLASOVNICE GLEDE NA IZID GLASOVANJA

neveljavne ■ ZA ■ PROTI ■

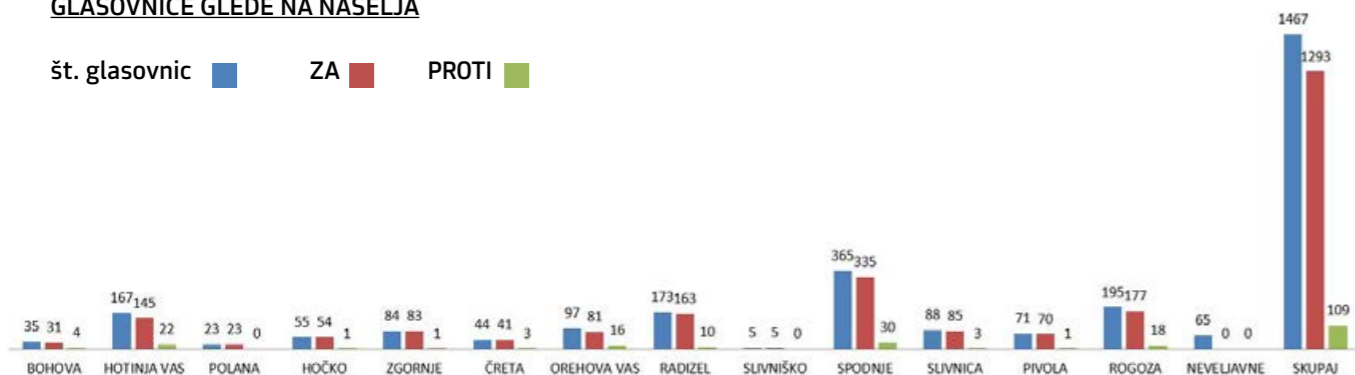
! Prihod velike transnacionalne korporacije v specifično okolje vedno prinaša tako pozitivne kot negativne učinke. Ključno pri tem je, da država in lokalna skupnost omejita negativne učinke in čim bolj izkoristita pozitivne učinke. Prihod Magne v občino Hoče-Slivnica prinaša občini in celotni regiji potencialno velik gospodarski razcvet. Že sam obrat (lakirnica) prinaša v prvi fazi vsaj 400 delovnih mest, slednjih je v nadaljnjih fazah načrtovanih še več. S prihodom Magne se pričakuje tudi razcvet drugih manjših in srednje velikih gospodarskih subjektov. S tem bi omejili odhod naše delovne sile v tujino in povečali prilive tako v občinski kot tudi državni proračun. Skrbi pa me potencialni negativni vpliv na okolje. Pri javni predstavitvi je bilo obljubljen, da bodo v objekt (lakirnica) vgradili najnovejšo obstoječo tehnologijo in da bodo vplivi na okolje manjši od dovoljenih okoljskih standardov, veljavnih v Republiki Sloveniji. Na tem mestu apeliram na pristojne državne organe, da se izvaja redni in transparentni nadzor in da se v primeru kršitev tudi izvajajo sankcije. Ni dolžnost gospodarskega subjekta, da deluje v skladu z interesi državljanov, je pa to dolžnost države in njenih institucij. Kljub določenim zadržkom verjamem, da lahko prihod Magne prinaša več pozitivnih kot negativnih učinkov in zato le tega tudi podpiram.

Danko Vrhovšek, predsednik KS Slivnica

G. Vrhovšek je mnenje za izdajo Utrinkov Magna pravočasno posredoval, vendar je iz tiska izpadlo in ga objavljamo v tej številki.

GLASOVNICE GLEDE NA NASELJA

št. glasovnic ■ ZA ■ PROTI ■

Prava Pohorska tržnica

Občina Hoče-Slivnica je v okviru Regionalno razvojnih zgodb slovesno odprla pravo Pohorsko tržnico, ki je locirana pred Botaničnim vrtom mariborske univerze v Pivoli

Občina Hoče-Slivnica je združila na skupni imenovalci ponudnike domačih izdelkov in pridelkov, Univerzo v Mariboru in okoliške občine v projekt Pohorska Tržnica. Pohorska tržnica je locirana pred Botaničnim vrtom v Pivoli in obratuje vsako soboto med 9. in 12. uro. Zunanji videz tržnice je pristen, pohorski: lesene hiške, kjer se lahko kupci ustavijo, poklepetajo in kupijo zelene izdelke.

Ponudniki na Pohorski tržnici razvijajo s pristnimi regijskimi okusi narave z ekološko pridelanimi izdelki. Izbor je bogat in raznolik, da zadosti tudi najbolj zahtevnim kupcem. Pohorska ponudba je namenjena vsem, ki jim ni vseeno, kaj jedo in ki cenijo kakovost biološko pridelanih sestavin. Kupci najdejo domače naravne proizvode, sezonsko zelenjavo in sadje, kakovostna olja, vino, pekovske dobrote ter mesne specialitete. Ne manjka pa tudi ponudba lesenih izdelkov ter strojene ovčje kože.

Prijazni kmetovalci in ponudniki so vam na voljo tudi za nasvete in dodatna vprašanja

Slovesno so prerezali trak (z leve) prof. dr. Branko Kramberger, dr. Marko Soršak in prof. dr. Igor Tičar.

v zvezi z zdravo prehrano in kakšnim dobrim kuharskim ali pekovskim receptom. Slovesno so prerezali trak dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, prof. dr. Igor Tičar, rektor Univerze v Mariboru in prof. dr. Branko Kramberger, dekan Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru. Odprtje je kulturno popestrila glasbena skupina Samotarjev.

»Vesel sem, da se znamo povezati in da vidimo prednosti v lokalno pridelani hrani in izdelkih. Smo občina, prislonjena ob Pohorje in Pohorje imamo v krvi. Verjamem, da bomo to znali izkoristiti tudi na področju gostinstva in turizma in bo naša zgodba o Pohorski tržnici odmevala regijsko,« je ob otvoritvi Pohorske tržnice povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

Vanja Jus Univerza v Mariboru

Na novo urejenem prostoru tržnice so ljubke lesene hiške, ki bodo ob sobotah zaživele.

5. forum nevladnih organizacij

V sodelovanju z Regionalnim stičiščem Podravja je Občina Hoče-Slivnica junija 2017 izpeljala že 5. forum nevladnih organizacij, katerega glavni namen je povezovanje, sodelovanje in krepitev nevladnih organizacij v občini. Predstavniki organizacij so med drugim podali pozitivno mnenje k projektu Magna Steyr v Občini Hoče-Slivnica

Občina Hoče-Slivnica je že v preteklem letu uspešno povezovala preko 60 različnih nevladnih organizacij. Organizacije so aktivne na področjih športa, kulture, izobraževanja in ostalih interesnih dejavnostih. Vsaka izmed organizacij je pomemben košček v mozaiku izboljšanja kvalitete življenja občanov in vsaka izmed njih dela v dobrobit občanov. Namen foruma nevladnih organizacij je povezovanje, sodelovanje in krepitev nevladnih organizacij v Občini Hoče-Slivnica.

Na sedmem Forumu NVO so se udeleženci seznanili s prizadevanji občine za mladim prijazno občino, vplivi projekta Magna na priložnosti za razvoj nevladnega sektorja ter se mrežili na druženju. Forum se je zaključil z druženjem vseh udeležencev in iskreno podporo projektu Magna Steyr.

»Druženje in mreženje društev in organizacij je pomembno zaradi tega, da se pretakajo informacije, povezujejo dogodki in se ustvarjajo odlične zgodbe. Hvaležen sem, da posamezniki in društva vsak dan trudijo za naše občanke in občane,« je povedal Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

Udeleženci foruma so bili zadovoljni s predstavitevjo.

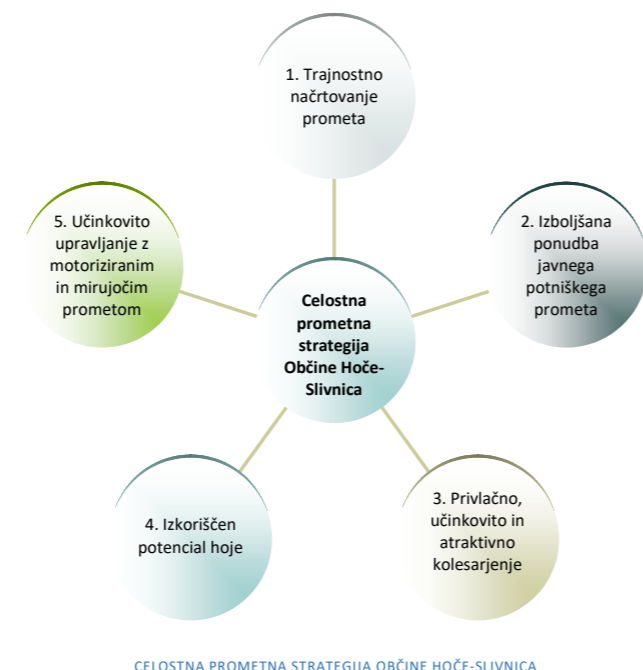
← Vanja Jus → Domen Repa

Sprejem celostne prometne strategije

Celostna prometna strategija Občine Hoče-Slivnica je bila 16. aprila 2017 predstavljena na 16. redni seji občinskega sveta, kjer je občinski svet obravnaval ter odločal o njeni končni sprejetosti. S končnim sprejetjem Celostne prometne strategije Občine Hoče-Slivnica na občinskem svetu je tako nastopilo obdobje, ko se bodo v občini zastavljali dolgoročni cilji in izbrani strateški ukrepi s področja prometa pričeli postopno izvajati

S sprejetjem celostne prometne strategije se je Občina Hoče-Slivnica zavezala k uresničevanju zastavljenih ciljev in izvedbi ukrepov, s katerimi bo možno v celotni občini zagotoviti ključne pogoje za povečanje deleža opravljenih potovanj na do okolja prijazen, zdrav in aktiven način.

Priprava celostne prometne strategije je temeljila na sodobnem konceptu načrtovanja, ki zajema celovito obravnavanje vseh oblik in načinov potovanja ter njihovo prepletanje in povezovanje z družbenim okoljem. Torej sodobno razmišljanje, ki se odmika od dosedanje prakse, ki temelji na tradicionalnem načrtovanju gradnje infrastrukturnih objektov, ki povečujejo zmogljivosti cest in parkirišč ter se bliža v smeri celostnega načrtovanja prometa s poudarkom na izboljšanju pogojev za hojo, kolesarjenje in uporabo javnega potniškega prometa. Torej urejanje prometa po meri ljudi s ciljem zagotavljanja enakopravne dostopnosti in izboljšanja kvalitete bivanja. V ospredje obravnave je celostna prometna strategija postavila ljudi in kakovost bivanja, kjer sta promet in mobilnost definirana kot orodji za doseganje zastavljenih ciljev. Akcijski načrt – osrednji element celostne prometne strategije Akcijski načrt predstavlja ogrodje celostne prometne strategije, saj podaja podroben opis ukrepov za posamezni strateški steber.

Strateški steberi in oblikovani ukrepi

Ukrepi so bili definirani na podlagi zastavljenega izziva občine, oblikovane vizije razvoja prometa v prihodnosti in definiranih ciljev. Poleg seznama ukrepov zajema akcijski načrt še ocenjen strošek izvedbe posameznega ukrepa, zahtevnost izvedbe, razdelitev odgovornosti za izvedbo in časovni plan končne izvedbe ukrepa. Skupaj je v akcijskem načrtu zbranih 41 ukrepov, razdeljenih po posameznem strateškem stebru, s katerimi se bo v naslednjih petih letih v občini načrtoval promet po meri in potrebah občanov in občanov.

1. strateški steber: Trajnostno načrtovanje prometa v občini

Priprava uravnoteženega proračuna za dolgoročno izvajanje aktivnosti s področja trajnostne mobilnosti.

Revizija in prenova celostne prometne strategije na 2 oziroma 5 let. Aktivno vključevanje v vseevropsko iniciativo Evropski teden mobilnosti.

Izdelava načrtov trajnostne mobilnosti za večje generatorje prometa v občini.

2. strateški steber:

Izboljšana ponudba javnega potniškega prometa

Pilotna uvedba sistema »prevoz na poziv«.

Integracija šolskih prevozov v sistem rednega linijskega prevoza. Izgradnja novih in prenova obstoječih avtobusnih postajališč.

Ureditev železniškega postajališča v Orehovi vasi.

Povečanje frekvenc voženj avtobusov na posameznih linijah.

3. strateški steber:

Privlačno, učinkovito in atraktivno kolesarjenje

Izgradnja omrežja kolesarskih povezav na območju občine (na povezavah Zgornje Hoče–Spodnje Hoče–Slivnica, Spodnje Hoče–Razvanje, Spodnje Hoče–Pivola (Pohorski Dvor), Spodnje Hoče–meja Občine Miklavž na Dravskem polju in ob železniški progi med postajališčema Orehova vas in Rače).

Postavitev pokritih kolesarnic ob osnovnih šolah in športni dvorani.

4. strateški steber: Izkoriščen potencial hoje

Izdelava načrtov varnih šolskih poti za obe največji osnovni šoli. Umeščanje novih prehodov za pešce in ureditev obstoječih.

Rekonstrukcija kritičnih območij za pešce in odstranjevanje ovir za osebe z omejenimi sposobnostmi.

Izgradnja manjkajočih odsekov peš povezav (na povezavah Zgornje Hoče–Spodnje Hoče–Slivnica, Spodnje Hoče–Pivola (Pohorski Dvor) in Rogoza–meja Občine Miklavž na Dravskem polju).

5. strateški steber:

Učinkovito upravljanje z motoriziranim in mirujočim prometom
Izdelava prometnih študij umirjanja prometa v strjenih stanovanjskih soseskah.

Izgradnja manjših parkirišč s ciljem izboljšanja dostopnosti in prometne varnosti (ureditev parkirišč v vznožju podružnične osnovne šole v Zgornjih Hočah, v sklopu novega nogometnega stadiona v Slivnici in ob župnijski cerkvi sv. Marije v Slivnici).

Nadgradnja in sanacija občinskega cestnega omrežja.

Izdelava prometno-logistične študije za namene učinkovite organizacije festivala elektronske glasbe »StellarBeat Music Festival«.

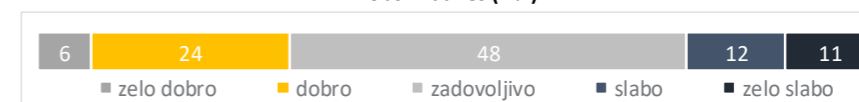
Podrobnejši opis posameznega ukrepa kakor tudi celotna Celostna prometna strategija Občine Hoče-Slivnica je za ogled dosegljiva na občinski spletni strani (<https://www.hoce-slivnica.si/>) pod zavihkom CELOSTNA PROMETNA STRATEGIJA. Na ta način je vsem občanem, občanom in ostalim obiskovalcem občinske spletne strani na voljo vpogled v bodoče načrtovanje prometa v občini, ki je bilo vzpostavljeno ravno na podlagi učinkovitega, kakovostnega in zavzetega sodelovanja s prebivalci občine.

Izjava župana Občine Hoče-Slivnica po sprejetju celostne prometne strategije na občinskem svetu:

»Ponosen sem, da smo med prvimi na širšem območju Štajerske regije, ki smo sprejeli Celostno prometno strategijo. Občina se je s sprejetjem postavila ob bok MO Maribor, ki tovrstno strategijo že ima; pomemben strateški dokument za bodoče načrtovanje prometa pri povezovanju z ostalimi občinami; vzpostavljeno odlično sodelovanje z občanami in občani; zahvala gre občanem in občanom za sodelovanje in še dodatni poziv občanom, da še naprej sodelujejo in podajajo svoja mnenja občini na področju razvoja prometne infrastrukture...!«, je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

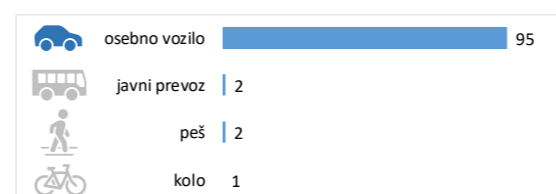
→ Marko Soršak

Zadovoljstvo občanov s stanjem prometa v občini danes (v %)

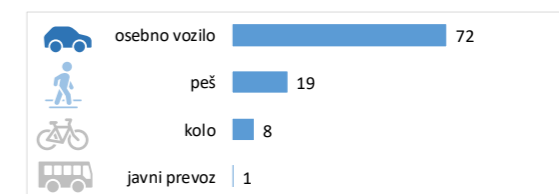

Najpogosteje uporabljena prevozna sredstva med občani Občine Hoče-Slivnica

Vsakodnevna potovanja v službe in šole (v %)

Vsakodnevna potovanja po nakupih (v %)

Uradno srečanje v Beogradu

Župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak se je odzval uradnemu povabilu župana občine Stari Grad (Beograd, Srbija) Marka Basta in se udeležil slavja ob občinskem prazniku te srbske občine. Uradnega srečanja v Beogradu se je udeležilo 10 delegacij iz 8 držav.

Srečanje je bilo delavne narave, saj so se udeleženci sestali z željo po povezovanju občin v skupne projekte. Prvi skupni projekt nameravajo pripraviti na področju kulture, športa in gasilskega povezovanja.

Vanja Jus Iz arhiva občine

Župan gostil že 7. podjetniški forum

Občina Hoče-Slivnica je v sodelovanju z Mariborsko razvojno agencijo, Štajersko gospodarsko zbornico, Univerzo v Mariboru izpeljala 26. 1. 2017 že 7. podjetniški forum, katerega osrednja tema je bila učinkovita raba energije in obnovljivih virov energije za podjetja

Podjetniškega foruma se je tokrat udeležilo preko 50 predstavnikov podjetij in organizacij. V uvodnem delu so dobilniki občinskih stipendij prejeli pogodbe in čestitke za uspešno šolanje. V nadaljevanju je bil predstavljen projekt vzpostavitve Večgeneracijskega centra v Rogozi. Udeleženci so bili nad zastavljenim projektom navdušeni in ga bodo podprli. V nadaljevanju je sledilo predavanje s področja učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije za podjetja. Udeleženci so se seznanili s postopki pridobivanja sredstev ter o pomenu izkoriščanja drugih virov energije. Tematiko je predstavila dr. Vlasta Krmelj iz Energetske agencije Podravje.

V sklopu srečanja je bila predstavljena tudi vzpostavitev nove proizvodne cone v Občini Hoče-Slivnica. Podjetniški forum je priložnost za predstavitev, sodelovanje in povezovanje. Podjetniki in podjetnice se mrežijo in izmenjujejo koristne informacije in nova znanja.

»Druženje v gospodarski mreži daje tako podjetnikom kot podjetnicam nove priložnosti in možnosti za sodelovanje. Obenem omogoča občini, da tesno sodeluje z gospodarskimi subjekti in prisluhne potrebam in željam sektorja. Ponošen sem na odlično sodelovanje,« je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

Vanja Jus Domen Repa

Poleg informacij je največ vredno druženje podjetnikov

ŠTAJERSKA
GOSPODARSKA
ZBORNICA

Tečem zDravo

Župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak je v nedeljo, 11. junija 2017, v okviru projekta Tečem zDravo prevzel posebno darilo – avtomatski zunanji defibrilator ali AED aparat

Podjetje Aquasystems, d. o. o. je Občini Hoče-Slivnica podarilo avtomatski zunanji defibrilator ali AED aparat, ki ga bo Občina Hoče-Slivnica namenila za svoje občane in ga bo namestila na eno izmed bolj frekventnih točk.

Avtomatski zunanji defibrilator ali AED je prenosna elektronska naprava, ki samodejno zazna motnjo srčnega ritma. Njegova uporaba je zelo preprosta, kajti namenjen je tako medicinskemu osebju kot laikom. Defibrilacija pomeni dovajanje električnega toka srčni mišici skozi prsno steno z namenom, da prekinemo srčni zastoj.

"Vesel sem, da je naša lokalna skupnost prejela zunanji defibrilator, za katerega verjamem, da je izrednega pomena za vsakega posameznika. Občina stremi k temu, da bomo defibrilatorje postavili v vsako krajevno skupnost in v prihodnosti še kakšnega več. Ob tem bi se še enkrat zahvalil podjetju Aquasystems, d. o. o., ki je občini namenilo življenjsko pomemben aparat," je ob prejemu defibrilatorja povedal župan dr. Marko Soršak.

Vanja Jus

Narejen je prvi korak in naložba v prihodnost

Festival StellarBeat, ki se je od 23. do 25. junija 2017 dogajal ob hoški gramoznici, je bil namenjen predvsem mladi publiki

Menim, da smo s festivalom StellarBeat naredili prvi korak na področju festivalskega turizma, ki ima multiplikativen učinek tudi na drugih gospodarskih področjih (prenočitvene zmogljivosti, lokalni gostinski ponudniki, trgovine).

Festival je predvsem namenjen mladi publiki in prav je tako, da mladim nudimo ob zaključku šolskega leta zabaven skok v poletni čas. Predvsem bi želel pohvaliti strokovno organizacijo in ekipo StellarBeat Music Festivala, ki so izpeljali prireditev na svetovni ravni in ponudili obiskovalcem glasbene užitke, ki jih v Sloveniji še ni bilo. Prizorišče festivala ob jezeru se je izkazalo za zelo privlačno lokacijo, ki je primerljiva z drugimi festivali po Evropi. Menim, da bo tudi občina v prihodnosti začela urejati prizorišče gramoznice v turistične namene, saj je gramoznica ob avtocesti in lahko ponudi tranzitnim turistom možnost počitka in okuse lokalne kulinarike.

Vrhunec festivala smo doživeli v soboto ob nastopu glavne zvezde Fedde Le Grand, ki je dokazal, da je še vedno zvezda svetovnega slovesa. Navdušili so me predvsem vizualni efekti na največjem elektronskem odru v Sloveniji.

Ob tej priložnosti bi se izrecno zahvalil tudi lokalnim prebivalcem, ki so festival sprejeli zelo pozitivno. Verjamem, da bodo organizatorji za naslednje leto pripravili še večji glasbeni spektakel, ki je že letos Občino Hoče-Slivnica postavil na zemljevid evropskih festivalov.

Uroš Blažič StellarBeat music festival

»Eko dan ni zaman«

Občina Hoče-Slivnica je organizirala veliko čistilno akcijo, ki se je je udeležilo preko 1000 eko osveščenih občanov

Čistilna akcija je potekala v vseh treh krajevnih skupnostih, sodelovali vsi učenci osnovnih šol, športniki, kulturniki in ostali zainteresirani ter podjetje Saubermacher. Skupaj so udeleženci napolnili 190 vreč smeti.

Pobudnica in glavna koordinatorica občinske čistilne akcije »Eko dan ni zaman« podžupanja Anita Arzenšek je za letošnja čistilno akcijo povezala vse generacije. Pri čistilni akciji so sodelovali mlajši, mladi in starejši. Letos so se v veliko čistilno akcijo vključile vse tri šole (Osnovna šola Dušana Flisa Hoče in njena podružnica Reka Pohorje ter Osnovna šola Franca Lešnika Vuka Slivnica). Krajanje so se priključili preko vseh petih krajevnih skupnosti (KS Reka-Pohorje, KS Hoče, KS Rogoza, KS Slivnica in KS Orehova-Hotinja vas), preko svojih društev, organizacij ali kot posamezniki. Udeleženci čistilne akcije so skupaj zbrali 130 vreč mešanih odpadkov in 60 vreč plastičnih odpadkov – to je preko 20.000 litrov odpadkov, ki jih je odpeljalo podjetje Saubermacher. S čistilno akcijo so v občini obeležili mednarodni Dan Zemlje.

Župan dr. Marko Soršak je v sklopu EKO dneva Maruši Korak, učenci Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, podelil nagrado za izvorno ime čistilne akcije »EKO DAN NI ZAMAN«. Prav tako se je na današnji dan pričela akcija »ZLATI KOSTANJ 2017« v okviru katere bo Občina Hoče-Slivnica izbrala najlepše urejeno okolje v občini. Razpis je objavljen v tej številki Utrinkov in na spletni strani Občine Hoče-Slivnica: <http://www.hoce-slivnica.si>.

»Ponosen sem, da nam je uspelo aktivirati toliko občank in občanov. Vsakoletne čistilne akcije prispevajo k urejenemu okolju. Smo okolju prijazna občina in dokazali smo, da eko dan ni zaman,« je ob zaključku čistilne akcije povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Vanja Jus ➡ iz arhiva občine

Po skupinski čistilni akciji na balinišču.

Nagrajenka za izvorno ime »Eko dan ni zaman«.

Lepa in urejena občina

Razpis tekmovanja za naziv najlepše urejenega okolja v Občini Hoče-Slivnica

Cilj tekmovanja in izbire najbolj urejenega okolja stanovanjske hiše, bloka, kmetije, javnih in gostinskih objektov ter podjetij v občini je prispevati h kakovosti življenja ljudi, trajnostnemu razvoju in urejenosti okolja, kakovosti turistične ponudbe, gostoljubnosti, promociji turizma in razvoju turistične in ekološke zavesti prebivalstva.

S tekmovanjem želimo ohraniti in izboljšati naše okolje. Namen tekmovanja ni kritiziranje ali razkazovanje. Tekmujemo, ker bi radi spodbudili sodelovanje in povezovanje naših občanov pri ohranjanju in urejanju naravnih vrednot našega kraja. Prizadevamo si, da bi urejanje in varovanje okolja postalo del zavesti in kulture vsakega prebivalca naše občine. Urejeno in zdravo okolje je tudi prvi pogoj vsake turistične dejavnosti.

Ogledi in ocenjevanje bodo izvedeni v skladu s sklepom o imenovanju komisije, ki ga izda župan Občine Hoče-Slivnica. Komisija bo ocenila vse prijavljene tekmovalce in izbrala tri najbolj-

še. Glasovanje bo potekalo tudi preko spletne strani Občine Hoče-Slivnica, kjer bodo objavljene fotografije treh najboljših po oceni komisije. Spletno glasovanje bo predstavljalo 50 % skupne ocene.

Tekmovanje smo poimenovali »ZLATI KOSTANJ 2017«.

Prijava mora vsebovati ime in priimek ter naslov prijavitelja oziroma točne podatke kandidata za tekmovanje, če je predlagatelj druga oseba.

Prijave pošljite najkasneje do 15. 08. 2017 v pisni obliki na naslov Občina Hoče-Slivnica, Pohorska c. 15, 2311 Hoče ali na elektronski naslov obcina@hoce-slivnica.si.

Priznanja in nagrade najboljšim bo podelil župan Občine Hoče-Slivnica na proslavi občinskega praznika v mesecu septembru.

Zahvala

EKO DAN NI ZAMAN 2017

Hvala vsem, ki ste pripomogli, da je letošnja čistilna akcija uspela. Dokazali smo, da znamo in zmoremo očistiti okolico. Skrb za čisto okolje je v sobotnem jutru 22. aprila 2017 povezala vse generacije. Bilo nas je preko 1000 in zdaj je naš kraj zgledno očiščen.

Hvala vsem za pomoč in udeležbo.

Marko Soršak, župan

Dan Civilne zaščite

Osrednja regijska slovesnost ob 1. marcu – dnevu Civilne zaščite – s podelitvijo priznanj v Vzhodno štajerski regiji

V počastitev dneva civilne zaščite smo 3. marca 2017 v dvorani Kulturnega doma v Hočah podelili znake in plakate CZ. Slavnostna govornika sta bila župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak in generalni direktor URSZR g. Darko But.

Na prireditvi smo podelili posameznikom in organizacijam znake in plakete Civilne zaščite. Med devetimi dobitniki je bronasti znak CZ prejel tudi g. Marjan Šotiček, Štab CZ Občine Hoče-Slivnica. Za pester kulturno-zabavni program je poskrbela tamburaška skupina Iz Hoč ter duo v sestavi Miha Leitinger – vokal, in Niko Poštrak – kitara, za kar se jim najlepše zahvaljujemo.

➡ Uprava RS za zaščito in reševanje

Ob 60-letnici AMD Orehova vas

21. aprila smo praznovali 60 častitljivih let od ustanovitve AMD Orehova vas

Na pobudo naprednih vaščanov je bil 27. aprila 1957 sklican ustanovni občni zbor. Sklenili so, da se ustanovi Avto-moto društvo Orehova vas. Po zboru so imeli promocijsko vožnjo z motornimi vozili. Prvi predsednik je bil Stanko Šmirmaul, ki je na tej funkciji bil celo preko 30 let. Že leta 1960 se je začela gradnja lastnega doma.

V začetku smo prirejali cestne dirke z motorji, 1963 leta pa smo že organizirali prve motokros dirke. Verjetno smo eni redkih, ki neprenehoma organiziramo motokros tekmovanja že preko 50 let. V vseh teh letih smo organizirali 26 dirk za svetovno prvenstvo, vse skupaj celo 137 dirk, imeli pa smo v najlepših letih celo do 40.000 gledalcev na posamezno dirko. Planov za prihodnost nam nikoli ne zmanjka, tako zopet upamo in želimo imeti dirko za svetovno prvenstvo.

Na prireditvi ob našem jubileju smo bili deležni obiska župana Občine Hoče-Slivnica dr. Marka Soršaka, prisoten pa je bil tudi predsednik Avto-moto zveze Slovenijegospod Anton Breznik. Oba sta imela tudi pozdravna govora, kjer pa sta nam podelila visoka priznanja občine in AMZS.

Zvestim članom in podpornikom smo podelili priznanja društva, prizadevni člani in sponzorji pa so dobili priznanja AMZS. Moški pevski zbor društva upokojencev Orehova-Hotinja vas nam je zapel nekaj pesmi, KUD Milke Zorec pa nam je prikazalo ples Primorski splet. Program je povezovala gospa Jožica Coif. Ob jubileju smo izdali bilten s pomembnimi mejniki preteklih 60 let. Po uradnem programu smo imeli skromno zakusko in ogled odsekov motokros filmov od leta 1963 naprej. Pozno v noč smo

Županove čestitke ob jubileju.

še obujali spomine na minula leta in delali plane za prihajajoča. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem za pomoč in prisotnost na prireditvi, ostalim pa za delo in trud preteklih let.

➡ Silvin Vesenjāk ➡ iz arhiva občine

Športnik leta 2016

Letošnja prireditev je potekala 10. februarja 2017 v Kulturnem domu v Hočah, ki je pokal po šivih od športnih dosežkov perspektivnih športnikov in športnic

Skozi vse leto se športniki in športnice trudijo in zastopajo barve Občine Hoče-Slivnica. Trdo delo se obrestuje in zato jim v zahvalo za trud Športna zveza Občine Hoče-Slivnica vsako leto podeli priznanja za športne dosežke v preteklem letu. Bogat kulturni program je pospremil na oder najboljše med najboljšimi. Podeljene so bile spodbude na več področjih.

Športnica 2016: Klavdija Pufič, ki že vrsto let tekmuje s standardno zračno puško. Je tekmovalka prve ekipe društva, ki nastopa v I. državni in regijski ligi. Je občasna članica slovenske reprezentance tako v zračnem orožju in v samostrelu in je druga najboljša strelka državne lige v letu 2016. Sodelovala je na naslednjih tekmovanjih: Regijsko prvenstvo Podravja, Državno prvenstvo Slovenije, Samostrel in več Mednarodnih turnirjih.

ŠPORTNIK LETA 2016: Sebastijan Škorc, ki je v karieri večinoma igral na mestu prostega igralca. Ob OK Maribor nastopal še za francoskega drugoligaša Saint-Brieuc, nekdanjega evropskega prvaka Paris Volley. V svoji bogati športni karieri je bil med drugim kar dvakrat proglašen za najboljšega libera zaključnih turnirjev evropskih odbojcarskih pokalov. Majico slovenske izbrane vrste je nosil kar 13 let in ostaja rekorder po številu nastopov v slovenski izbrani vrsti. Med leti 2011 in 2015 je bil igralec in trener Lunosa Maribor, v prejšnji sezoni pa trener članske ekipe Nova KBM Branik. 2016 se pa je legendarni Škorc ponovno vrnil na parket kot igralec, odločil se je za Hoče s katerimi je uspešno nastopal v prvi ligi.

Perspektivna športnica: Uršula Mazovec, ki je rojena leta 2003 in je učenka Osnovne šole Dušana Flisa Hoče. Tudi leto 2016 je bilo za njo uspešno, tako kot vsa ostala leta. Urška tekmuje v judu v konkurenci starejših deklic in je v skupnem seštevku vseh deklic osvojila odlično 17. mesto. Njeni letošnji najboljši rezultati so: Državno prvenstvo, 3. mesto, Pokal Beltinci, 1. mesto, Pokal Oplotnice, 1. mesto, Pokal Splita, 3. mesto. Perspektivni športnik: Blaž Omeragič, ki obiskuje osnovno šolo Antona Ingo-

liča Zgornja Polskava. Sezono 2016 je zaključil na tretjem mestu v skupnem točkovanju Slovenskega pokala v starostni kategoriji starejši dečki. Omeniti velja to, da je zmagal na vseh judo turnirjih, razen na pokalu Koroška open, ki velja za enega najmočnejših v Evropi, tam je osvojil tretje mesto. S svojimi uvrstitvami se je zelo približal olimpijadi mladih, ki bo potekala naslednje leto v Litvi.

Najboljša ekipa: Odbojcarski klub Hoče – člani, ki je v letu 2016 dosegel zgodovinsko uvrstitev v 1. slovensko odbojcarsko ligo. Po več letih nastopanja v drugi ligi so si Hočani zadali cilj, uvrstitev med 10 najboljših v državi, kar jim je na koncu tudi prepričljivo uspelo aprila 2016, ko je pogled na prvenstveno lestvico po vseh odigranih tekmah pokazal, da so najbližjega nasledovalca pustili za sabo za kar neverjetnih 8 točk. Hočani uspešno nastopajo tudi 1. ligi. Igralci, ki zastopajo OK HOČE: Uroš Planinšič, Momir Crnjanski, Brislav Radović, Dominik Klinc, Miha Šijanec, Miha Planinšič, Matjaž Lobnik, Rok Špindler, Domen Repa, Tomaž Orthaber, Jaka Vovk, Timotej Franc in Žan Berglez; trener: Aleš Andlovič, pomočnik: Drago Cveček; statistik: Darko Planinšič; tehnični direktor: Matej Savec.

Perspektivna ekipa (dečki): OK HOČE – mala odbojka, ki slovi po tem, da odlično delamo z mladimi igralci v klubu; kot že vrsto let je tako bilo tudi v letu 2016, ekipa male odbojke OK Hoče je dosegla vrhunski rezultat, 7. mesto v državi. Igralci so pokazali, da je bilo trdo delo in naporni treningi, ki so bili skozi sezono, na koncu poplačani z izvrstno uvrstitvijo. Za ekipo mala odbojka OK Hoče so nastopali: Rene Petrovič, Jonathan Jezernik, Lenart Potočnik, Anej Tominc Voh, Gal Fanel, Gal Badrov, Marko Šibila, Vito Dragojevič, Andraž Kavnik, Tai Kobal, Alen Dlouhy, Neo Lorbek, Timotej Vodušek, Andrija Cenič, Anej Frelih. Trener: Rok Dvoršič.

Perspektivna ekipa deklice: OK Formis – mala odbojka, ki so sodelovale na tekmovanju v Ligi žoga miga in so zasedle odlično tretje mesto. V Štajerski ligi so

nizale zmage za zmago in v prvem delu so brez poraza uvrstile v nadaljevanje tekmovanja v državnem prvenstvu. Na seznam uspehov ekipe male odbojke se je uvrstil mednarodni turnirju v Zagrebu. V aprilu se je ekipa s trenerjem Dragom Blažičem odzvala na povabilo Odbojcarskega kluba Spodnja Savinjska Šempeter ter se udeležila mednarodnega turnirja. Kar na 12 igriščih se je zvrstilo tekmovanje in pomerilo se je 32 ekip deklic. Ekipo so sestavljali: Lucija Colnarič, Ana Dolenc, Klea Marko, Živa Ornik, Ana Roškar, Ana Falež, Mojca Kop, Brina Kurnik, Danaja Šparakl, Nika Karanovič, Naja Šalamun, Žana Godec, Žana Ivana Halužan Sagadin, Taja Gradišnik Klanjšček in trener Drago Blažič.

Za izredne dosežke v vrhunskem športu: Mario Rudl, ki je prestopil v domači Judo klub Apolon Hoče. Za to ekipo je nastopal tudi v 2. slovenski Judo ligi in z zmago ekipo pomagal k uvrstitvi v najvišjo 1. slovensko Judo ligo. Prav tako se je v tej sezoni vrnil v svojo stalno kategorijo 81 kg in dosegel nekaj vidnih uvrstitev. Izpolnil je normo za nastop na svetovnem prvenstvu, ki je potekalo v Sofiji, Bolgarija. Z vsakodnevnim trudom in treningi se je uvrstil v osmino finala. S svojim nastopom je zadovoljen in hkrati odločen, da tudi naslednje leto ponovi letošnje rezultate.

Za izredne dosežke v vrhunskem športu: Robert Pušaver, ki je že od malih nog oboževal žogo. Prvi dotik z žogo je imel kar v dnevni sobi in kuhinji. Uradno je začel trenirati nogomet v 5. razredu OŠ leta 2007 za nogometno šolo Maribor, od leta 2008 do 2013 je igral v različnih klubih po Sloveniji in gostoval v Angliji. V sezoni 2013/2014 je igral za NK Maribor. V letu 2013 opravil poklicno maturo za mizarja. Konec novembra 2014 je bil prvič povabljen k sodelovanju s prvo ekipo NK Maribor, s katerimi je odpotoval na tekmo v Porto, v okviru Lige prvakov. Prvič pa je v prvi slovenski ligi debitiral 29. 11. 2014, ko je odigral tekmo proti NK Rudar. Od tega dne je treniral s prvo ekipo NK Maribor, medtem ko je igral za ekipo B. Zadnje leto in pol je posojeni igralec v NK Krško.

Zaslužni športni delavec: Borut Paul, ki

je pred petimi leti prevzel predsedovanje kluba OK Formis. Z vso vnemo je svoj štiritletni mandat peljal v uspešne vode, saj je prvotnega četica postala stalni član v ženski prvotnega konkurenci. V času njegovega predsedovanja so se mlajše selekcije udeleževale mednarodnih turnirjev in turnirjev v državi, kjer so vse po vrsti dosegale izjemne rezultate. Voditi klub v tako številni konkurenci in s tako velikim številom članov in članic ter ohranjati začrtane cilje ni lahko. Tudi po predaji dela je vedno pripravljen še priskočiti na pomoč novemu vodstvu odbojcarskega kluba Formis, za kar se mu zahvaljujemo.

Zaslužni športni delavec: Ljubomir Siničič, ki se z nogometom ukvarja vse od otroških let. Igral je tudi za člansko ekipo NK Rogoza in bil kasneje predsednik NK Rogoza. Po končani aktivni športni karieri je deloval v raznih klubskih odborih, odborih športne zveze in bil je predsednik Sveta KS Rogoza. S svojo predanostjo in zavzetostjo še vedno pomaga pri ohranjanju in delovanju športnega društva Rogoza.

Zaslužni športni delavec: Andreas Leitinger, ki se je s športom pričel ukvarjati že v osnovni šoli v Košarkarskem klubu Slivnica. Pri 16 letih je postal inštruktor splošne telesne vzgoje s poudarkom na gimnastici, pri 17 letih je opravil izpit za trenerja košarke. Na slivniški šoli je 25 let deloval v šolski košarki in z dekletmi redno osvajal mariborska prvenstva in visoka mesta na državnih prvenstvih. Istočasno je pričel kariero kot sodnik košarke in sodil v republiški ligi. Kot mladinec se je vključil tudi v nogomet pri NK Slivnica. Od takrat dalje je redno branil pri članih NK Slivnica in nato tudi pri veteranih. Sedaj je že dve leti aktivni član IO Slivnica, zadolžen za mlajše selekcije v okviru Nogometne šole Hoče Slivnica.

Zaslužni športni delavci: Branko Vele, ki je dolga leta je deloval na različnih športnih funkcijah: kot podpredsednik društva, športni funkcionar, član totalizatorske službe, predsednik tehnične komisije ob tekmovanjih ... Dolga leta je aktivno sodeloval pri organi-

zaciji tekmovanj v motokrosu, avtokrosu, pa tudi pri tekmovanjih z avtomobili, vse pod okriljem AMD Orehova vas. Od leta 2013 je član Nadzornega odbora AMD.

Priznanja

OK Formis – članice, Rok Knaflič, Jan Kralj, Dejan Živko, Sandi Golenač, Lara Novšak, Anja Ertl, NŠ Slivnica U 13 – mlajši dečki.

Podeljevanje nagrad na športnem področju je izjemno težko, saj je v Občini Hoče-Slivnica ogromno nadarjenih športnic in športnikov, ki se izjemno trudijo vsak na svojem področju. Verjamemo pa, da tudi pri podelitvi nagrad velja rek: Važno je sodelovati in ne zmagati! Čestitke nagrajencem.

Vanja Jus iz arhiva občine

Župan Marko Saršak in predsednik komisije Jožef Merkuš skupaj z dobitniki priznanj

Otroški občinski svet za večgeneracijski center

Občina Hoče-Slivnica se je v sklopu Dneva odprtih vrat v občinah priključila akciji ODPRTA VRATA, ki je v številnih občinah po Sloveniji potekala v sredo, 15. februarja 2017. Letošnja skupna akcija slovenskih občin in Skupnosti občin Slovenije bo potekala že šestič zapored. Občina Hoče-Slivnica je v sklopu akcije izvedla številne aktivnosti. Ponovno je izpeljala tudi sejo otroškega občinskega sveta na način, da so lahko mladi participatorno sooblikovali perečo tematiko. V letu 2016 je bil način soodločanja mladih nagrajen s priznanjem za inovacijo Štajerske gospodarske zbornice.

S skupno akcijo občin želimo opozoriti na številne dobre in uspešne projekte slovenskih občin ter tako pokazati očiten napredek, kateremu smo priča v letih od reforme lokalne samouprave v številnih lokalnih okoljih. Vrhunec dneva je bila seja Otroškega občinskega sveta, kjer je 18 predstavnikov osnovnih šol obravnavalo tematiko vzpostavitve večgeneracijskega centra, kjer so mladi razpravljali in zagovarjali, kakšen naj bo center, da bo imel uporabno in koristno vlogo za mlade. Višina vložka Občine Hoče-Slivnica za vzpostavitev centra je predvidena v proračunu 2017 v višini 20.000 EUR.

Občina Hoče-Slivnica je v sredo, 15. februarja 2017, izvedla še naslednje aktivnosti:

1. Občina blizu občankam in občanom – Odprta vrata Občine Hoče-Slivnica (predstavitve dela in nalog občine, občinskih pristojnosti in vodeni ogled po občinski zgradbi za skupine).

2. Odprti pogovor z županom.

3. Predstavitve aktualnih ali bodočih investicijskih načrtov ter pomembnih projektov, razvojnih možnosti.

4. Otroški občinski svet. Tema: Večgeneracijsko sodelovanje.

5. Aktivacija pobude Planetu prijazna občine. Skupna akcija Občine Hoče-Slivnica ter osnovnih šol in vrtcev.

»Akcija DAN OPRTIH vrat je priložnost, da svoje delo na drugače način približamo vsem občankam in občanom. Posebej sem se veselil seje otroškega občinskega sveta, ker sem vedel, da imajo mladi tudi letos koristne ideje, ki so nam v pomoč pri razvoju kraja. Letošnja tema večgeneracijsko sodelovanje oziroma povezanje je bila aktualna in je prinesla konkretne učinke. Obenem si želimo, da bi skupaj z vami počastili razvoj na lokalni ravni. Zahvaljujem se vsem sodelujočim,« je povedal Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

← Vanja Jus → Domen Repa

Mladi so na Otroškem občinskem svetu kar pogumno dvigali roke za svoje predloge

Prva polnilnica električnih avtomobilov

Občina Hoče-Slivnica se je bila mesecu februarju uspešna na javnem pozivu Slovenskega okoljskega sklada (Ekosklad) za Nepovratne finančne spodbude: razpisana so bila sredstva za polnilne postaje za električna vozila. Na podlagi odobrenih sredstev bo v Občini Hoče-Slivnica postavljena prva polnilna postaja za električne avtomobile.

Predmet javnega poziva so bila nepovratne finančne spodbude za vzpostavitev infrastrukture (novih polnilnih postaj) za električna vozila, namenjenih za spodbujanje električne mobilnosti kot pomembnega elementa trajnostne mobilnosti v zavarovanih območjih narave in območjih Natura 2000. Pridobljena sredstva znašajo 2.990 EUR.

Namen je spodbuditi trajnostno mobilnost prebivalcev in zaposlenih ter urediti ustrezno infrastrukturo za obisk teh območij. S tem bomo dolgoročno pripomogli k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, k izboljšanju kakovosti zraka, k okolju prijaznemu obisku teh območij in posledično k ohranjanju narave. Hkrati bo zagotovljena pokritost zavarovanih in varovanih

območij oziroma območij ohranjanja narave z infrastrukturo polnilnih postaj za električna vozila, kar bo eden od temeljev za nadaljnji razvoj trajnostne mobilnosti. Tako se bo v letošnjem letu postavila prva javna polnilnica v občini; urejena bo na parkirišču pred občinsko stavbo.

← Maja Krajnc

Delajmo dobro, dokler še lahko

Jurjeva nedelja v Hočah je bila v znamenju farnega in krajevnega praznovanja

Praznik KS Hoče se je zaključil na Jurjevo nedeljo, saj je od vsega začetka povezan s tem župnijskim praznikom. Frajhajmska godba na pihala je vabila že pred deveto uro vse, ki smo se udeležili nedeljske svete maše. Z domačim dekanom Alojzom Petričem jo je daroval pater Roman Tkavc s Ptuijske Gore. Nagovoril nas je, da naj živo sodelujemo v farni skupnosti in sodelujemo z življenjem v kraju, kakor se to dogaja prav na ta praznik sv. Jurija. »Delajmo dobro, dokler še lahko,« nam je položil na srce ob koncu svojega razmišljanja. Praznično mašo so obogatili naši cerkveni pevci z organistko in zborovodkinjo Petro Kozar Bežan.

K blagoslovu konj in motoristov sta se oba duhovnika popeljala s kočijo do Kulturnega doma, kjer je naš župnik najprej blagoslovil kruh in sol, nato motoriste in konje. Po vzletu golobov se je podal do vsakega konja z njihovimi spremljevalci; letos se jih je zbralo izredno veliko število. Ta lepi običaj je postal v Hočah že tradicija, saj se zberejo skoraj vsi, ki imajo te plemenite živali.

Kulturni program je organizirala podžupanja Anita Arzenšek, ki je k sodelovanju povabila Jurčke Katoliškega društva, hoške tamburaše in folklorno skupino iz Hotinje vasi. Pozdravila sta nas župan Marko Soršak in predsednik KS Hoče Borut Celan. Program je povezovala Barbara Ozvatič z mislimi o sv. Juriju, ki nas vedno znova spodbuja k temu, da premagujemo zlo, delamo dobro in spoštujemo naravo, saj je Jurijevo ime (Georgius) povezano z zemljo.

Že od jutra so si ob stojnicah nadebudni kuharji prizadevali, da bi skuhal najboljši golaž. Letos je bilo prijavljenih kar enajst skupin. Vsem je uspelo – gostje smo bili zadovoljni, saj je vsak hvalil

Jurčki so zapeli z Barbaro in Viktorijo.

prav tisti golaž, ki ga je jedel. Tudi vreme nam je bilo naklonjeno, zato je bilo vzdušje na velikem travniku ob stojnicah pred Kulturnim domom prijetno in sproščeno. Poizkusili smo lahko marsikatero domačo doboto. Hvala za prijazno ponudbo.

Ročnodelska skupina DU Hoče pod vodstvom Tatjane Jurkovič, ki je pripravila razstavo svojih izbranih izdelkov, je bila letos zadovoljna z obiskom. Odločile so se tudi za srečelov, ki je obiskovalce še bolj pritegnil, zato se bo marsikdo grel v doma spletnih nogavicah. Hvala vam, da združujete prijetno s koristnim in nas razveseljujete. Takšnega druženja in sodelovanja v kraju si res lahko še želimo.

← → Majda Strašek Januš

Ekipa TD Hotinja vas pod vodstvom glavnega kuharja Florjana Megliča.

podarjen za najstarejšega oz. najstarejšo tekajočo.
10km

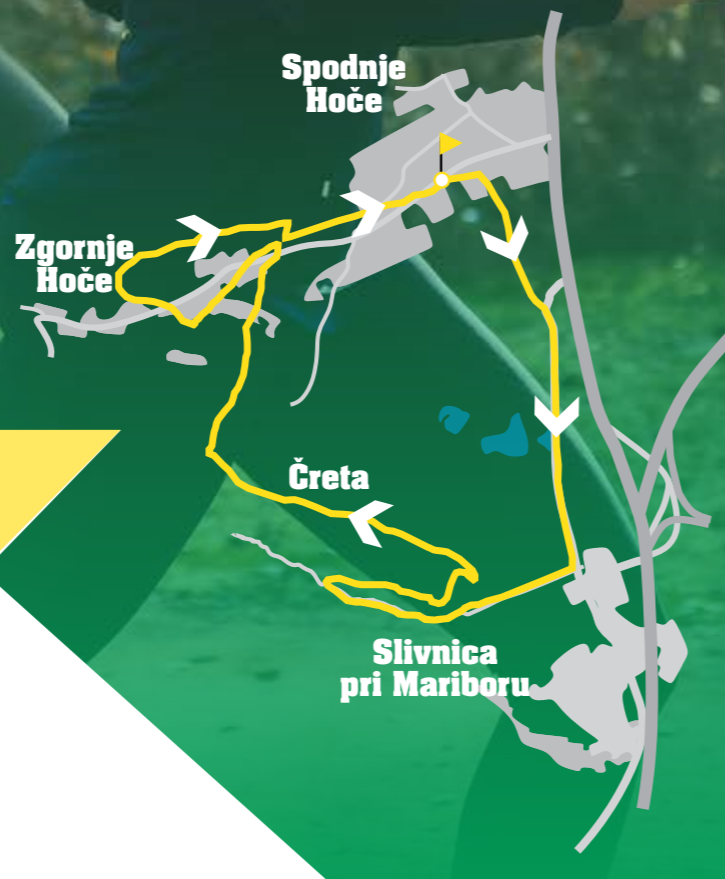
Osvoji prvi naslov

TEK POD POHORJEM

16. 09. 2017

štart in cilj pri VŠD Hoče

otroški ob 9. 30 uri
odrasli ob 11. 00 uri

ŠTARTNINA

do 10. 9. 2017 - 7 eur, na dan teka 10 eur (otroci brezplačno)

organizator dogodka

OBČINA
HOČE-SLIVNICA

www.hoce-slivnica/tekpodpohorjem

TEK
POD
POHORJEM 1.

Pust, materinski dan in zima

Novičke iz Krajevne skupnosti Reka-Pohorje

V Krajevne skupnosti (KS) Reka-Pohorje smo ponovno dokazali, kako znamo »stopti« skupaj učenci in učiteljice podružične šole Reka Pohorje, Turistično društvo Reka Pohorje, AMD Pohorje in Krajevna skupnost. V mesecu februarju smo izvedli čudovito pustno povorko (vedno več nas je), zbrali smo se pri OŠ Reka Pohorje ter nadaljevali pot proti Zg. Hočam. Grela nas je toplo sonce, lep sobotni dopoldan, dobra volja in pozdravi mimoidočih, ki so nas z mahanjem rok prav lepo pozdravljali, mi pa smo seveda še z večjim veseljem vračali pozdrave. V dvorani AMD Pohorje so nas čakali krofi, sok, baloni, glasba, ob kateri smo se tudi malo zavrteli. Seveda pa brez naše Martine ne gre, tudi tokrat je poslikala veliko malih obrazov, tako, da je tudi nekatere starejše zamikalo, da so nastavili svoje obraze za poslikavo. Res je bilo lepo, tako, da smo enoglasno rekli drugo leto se spet vidimo. In že je bil tu mesec marec - praznik žena, praznik mam, ko smo ponovno strnili svoje ideje in 20. marca priredili čudovito proslavo za vse naše mame, žene, prijateljice, seveda tudi za očije, dedke in tako naprej ... Proslava je bila namenjena vsem, ki ste prišli in nas poslušali. Bila je v znaku ljubezni, pričakovanju pomladi, kar so učenci s pisano besedo, s toplino svojih malih srčkov, gibov ljubkih rok in nogic med cveticami in v soju raznih lučk čudovito prikazali. Nastopali so vsi otroci iz vseh razredov, zaključili pa s pesmijo malega zborčka pod vodstvom učiteljice Maje. Tokrat je bila »odgovorna« učiteljica Mojca Kolarič za izvedbo »tehničnega« dela proslave (seveda ob pomoči ostalih učiteljic), kar sta skupaj s 3nko sound & light izvedla nekoliko drugače kot smo bili sicer navajeni. Gostje večera so s prejeto rožico in dobro mislijo ponosne na svoje malčke zapuščale dvora-

no z besedami »bilo je lepo, prekratko, želele bi še več takih dogodkov«. To pa je za organizatorje proslav največja pohvala, da smo vsi zadovoljni, mi na odru, predvsem pa oni na drugi strani odra. Ko se že oglašam iz naše KS si bom dovolila, da vključim v svoj prispevek še pohvalo dobro organizirani zimski službi, saj je letošnja zima s svojim mrazom, ledom in snegom prinesla veliko neprespanih noči za izvajalce zimskih del. Kot je vsem znano naša KS zajema Pohorje, del Pivole, Polane, vse v hribovitem delu, ceste se vijajo med gozdovi, kjer drevesa in veje visijo nad ceste, kar še bolj otežuje pluzenje. Zimska služba je organizirana v sklopu koncesionarja za vzdrževanje cest Kipertrans Rajšp Tonček s.p. in Šotiček Marjan s.p., kateri je v glavni odgovoren za organizacijo del ravno v naši KS. Fantje so bili zelo odzivni, trudili so se, da so v čim krajšem času usposobili ceste za prevoznost, tako, da so lahko otroci šli v šolo, ostali pa v službo in drugam. Mislim, da je prav, da napišem imena fantov (Knaflič Drago in Marko, Potočnik Anton in Branko, Demšič Matjaž, Jure Jagodič in Črešnar Dejan), ki tako nesebično sedijo na svoje opremljene traktorje in z dobro voljo opravljajo svojo »dodatno« zimsko službo. Ampak za njih delo še ni končano, pozimi so pesek sipali na ceste, zdaj pa jih čaka drugi del, ves ta pesek je potrebno iz cest počistiti (ker je moteč in nevaren), počistiti tudi na travnikih, njivah, kamor se ta pesek po raznem dežju, večjih nalivih skupaj z vodo vred raznese po površinah. Torej problem hude zime se tako zavleče daleč v pomlad, da se zaključijo (vsaj v večini) navedena dela. To delajo sistematično od enega konca KS do drugega konca, trudijo se, da bodo vse še pravočasno opravili, da ne bodo preveč motena kme-

tjska opravila. Zato si zaslužijo tudi malo strpnosti med nami krajani, saj ne morejo vsega opraviti naenkrat, zagotovili pa so, da se bodo maksimalno potrudili v obojestransko zadovoljstvo.

Pa še zadnja novička: KORK Reka Pohorje ima vsako prvo sredo v mesecu uradne ure od 16. do 17. ure v pisarni AMD v Zg. Hočah, kjer se lahko prevzamejo paketi ali pa uredijo tudi kakšne druge za vas pomembne zadeve. Veseli bomo vsakega odziva iz »terena«, da bomo lahko pomagali tudi tistim, za katere še ne vemo, da so v stiski in potrebni ne samo paketa, morda pa pomoči v kakšni drugi obliki, ki jo lahko v okviru Rdečega križa nudimo.

➡ Zdenka Trinko

Za materinski dan so nastopali otroci iz vseh razredov podružične šole.

Prenovili cvetoč rožni vrt

Junija v Botaničnem vrtu na pokušino vrhunskih vin in kulinarike lokalnih ponudnikov

Botanični vrt Univerze v Mariboru leži na 8 hektarjih površin v sklopu Univerzitetnega kmetijskega posestva Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede. Ima pomembno vlogo pri ohranjanju ogroženih, redkih in zaščitene rastlinskih vrst. Skrbi tudi za nekatere ogrožene sorte gospodarsko pomembnih rastlinskih vrst. Na ta način opravlja tudi nalogo genske banke in s tem ohranjanja biotske pestrosti. Vrt prevzema naravovarstveno in okoljevarstveno vlogo. V letu 2017 Botanični vrt Univerze v Mariboru praznuje petnajsto obletnico delovanja. Vabimo vas, da nas obiščete vsak dan od ponedeljka do nedelje med 10. in 19. uro, še posebej pa vas prisrčno vabimo k obisku več kot tridesetih prireditev, ki jih pripravljamo za obiskovalce.

Poleg obstoječih stalnih razstav in zbirke rastlin, katerim so v maju kraljevali cvetoči rododendroni in bradate perunike, v mesecu juniju pa vrtnice in maslenice, ste si lahko letos v večnamenskem prostoru ogledali razstavo botaničnih fotografij avtorja dr. Andreja Paušiča, botanika in raziskovalca, strokovnega sodelavca v Botaničnem vrtu.

Prisrčno vabljeni v Botanični vrt!

← Meta Šepic → Iz arhiva univerze

Prireditev Vrtnice in vino v botanični vrt privabi mnoge ljubitelje dobre hrane in vrhunskih vin. Da je vzdušje bolj romantično, poskrbi prijetna klasična glasba, cvetoče vrtnice in opojen vonj dišečih lip, ki cvetijo v neposredni bližini stojnic s ponudbo degustacij hrane in vin.

Perunike, ki so slovensko ime dobile po Perunu, bogu strele in groma iz slovanske mitologije, so priljubljene vrtnice. Za razliko od večine vrtnih trajnic ne marajo zastiranja tal, saj njihove odebeljene korenine pogosto pokukajo iz tal. Rade imajo odcedna tla, primerne so tudi za skalnjake in grede, kjer jih lahko kombiniramo z rastlinami, ki so prilagojene na sončno in suha rastišča.

Prireditev se odvija v pazno popoldanskem času in ob koncu se obiskovalci nazaj do parkirišča po mraku sprehodijo skozi vrt, obsijan s svetlobo sveč. Doživetje, ki ga prihodnje leto ne smete zamuditi.

Vrtnice pri nas najlepše zacvetijo v prvi polovici meseca junija. V zbirki rožnega vrta ali rozarija si lahko ogledate več kot sto različnih sort vrtnic, tako grmastih kot tudi pokrovnih in popenjavih. Več o negi teh priljubljenih okrasnih grmičkov lahko izveste na praktičnih prikazih in predavanjih, ki jih trikrat letno prirejamo v sodelovanju z Društvom ljubiteljev vrtnic Slovenije.

Bile smo pri predsedniku države

Med povabljenimi desetimi živečimi internirankami druge svetovne vojne tudi Marija Šifrar

Konec januarja je mednarodni dan holokavsta v Evropi. Vsako leto v Ljubljani priredijo proslavo v počastitev žrtvam holokavsta. Na to proslavo, ki je bila letos v nedeljo, 29. januarja, organizatorji vedno povabijo vse preživele udeležence grozot 2. svetovne vojne in njihove spremljevalce. Med žrtvami, ki jim je v času 2. svetovne vojne bila začasno odvzeta svoboda, je tudi moja mama Marija Šifrar. Kot vsako leto smo tudi letos sklenile vse štiri Šifrarjeve, da se udeležimo te proslave.

Že v sredo nas je po telefonu poklical Matjaž Špat, predsednik taboriščnega odbora Ravensbruck - Auschwitz pri Zvezi ZB za vrednote NOB Slovenije, da nas predsednik države Borut Pahor vabi na srečanje taboriščnic v Veliko dvorano v predsedniški palači. Tako smo se 27. januarja zato odpravile v Ljubljano. Povabljene smo bile vse štiri: od najmlajše Lucije, Mateje, Simone do najstarejše Marije Šifrar.

Na srečanje je bilo povabljenih še približno deset drugih internirank. Med njimi je bila tudi Dana Valič, mama Iztoka Valiča, ter babica Domna in Vida Valiča. Dano je pripeljal znan slovenski igralec sin Iztok, ki se je z veseljem zliil z ostalimi. Z nami se je tudi pogovarjal. Med gosti je bila tudi Polona Vetrlih.

Zbrane gostje taboriščnice so se sedele spredaj v eni vrsti, ostali spremljevalci pa smo stali za njimi. Ko smo bili vsi zbrani, je prišel predsednik. Najprej se je rokoval z vsako povabljenko, nato pa je vse nagovoril s prijaznim nagovorom, otroški pevski zbor pa je zapel nekaj pesmi. Proslava je bila kratka in čutna. Po končani proslavi je bilo prisrčno druženje ob manjših prigriz-

kih in napitkih. Predsednik se je z veseljem pogovarjal z vsemi. Na koncu se je želel fotografirati z našo družino, saj smo bile družina sestavljena iz štirih generacij.

Ob koncu srečanja nas je vse povabil še v svojo pisarno. Stene so opremljene z umetniškimi slikami, na polici pa ima nekaj fotografij svoje družine. V pisarni je z veseljem odgovarjal na vprašanja, ki so mu jih zastavili prisotni. Naša najmlajša Lucija je lahko sedla na njegov predsedniški stol in se fotografirala z njim. Njegov čas je bil omejen, saj so ga v sosednji pisarni že čakali novi gostje (evropski poslanci) in nekatere med njimi smo videli. Po prijetnem druženju smo se kmalu razšli.

← Simona Šifrar

Štiri generacije družine Šifrar.

Zmaga jamajškega boba štiriseda

Fašenk v Hotinji vasi popoln zadetek v polno

Pustni konec tedna je bil v Hotinji vasi zelo pester. Predstavili so se nam minioni - pralnica iz Rač, ivanjščice z vrtnarji, čebelicami in pikapolonicami Zg. Polskava, hotinjska gosonica z metulji, lepa dekleta iz Frizerskega salona Milena Slivnica so bila oblački, otroci iz OŠ Slivnica pa urce. KD Urška Prepolje pa je s svojo ekipo boba štiriseda iz Jamajke premagala vse ostale in osvojila prvo mesto po izboru gledalcev. Videli smo tudi migrante iz Kidričevega, pink panterje, Minecraft lego in gusarje. Z nami je bil tudi gospod Fištravec s Kitajci, ekipa »kmečka poroka in šranganje pri poroki« je prišla iz Dobrovca, TD Zelene doline Pokošje pa so nas navdušili s profesionalno baletno skupino. Tudi med gledalci je bilo veliko lepih in domiselnih mask. Seveda pa so nas razveselili tudi hotinjski kurenti, ki vsako leto v veliki skupini preganjajo zimo. Tradicionalni »fašenk« je bil še bolj vesel zaradi voditelja prireditve Sama Tuša - Korla, ki je s hudomušnimi domisljicami predstavil vsako skupino. Nastopajoče skupine in gledalce je prišel pozdravit tudi naš župan Marko Soršak. Ob zaključku povorke je bila pogostitev za vse udeležence povorke. Gledalci, ki se jih je nabralo okoli 2000, so bili navdušeni in morda, se bo marsikateri od njih naslednje leto prijavil na Fašenk 2018 v Hotinji vasi.

← Olga Knap → Tone Embreuš

Pustovanje v Slivnici

Društvo upokojencev Slivnica je v ponedeljek, 27. februarja, organiziralo pustovanje. Pustna zabava se je pričela ob 17. uri v prostorih društva. Zabave se je udeležilo preko petdeset članov in krajanov. Nekateri so prišli v maskah. Prijetno razpoloženje je bilo čutiti že od vsega začetka. Ob živi glasbi se je veselo vzdušje le še stopnjevalo. Za dobro domačo večerjo je poskrbela gostilna Lobnik. Za večerjo smo prejeli pečenko s kislim zeljem in zabeležen fižol, na koncu pa še pustni krof. Razglasili smo tudi najboljšo masko. Veselo rajanje je trajalo približno do polnoči, ko smo se počasi odpravili domov.

Mnogi imajo z maskiranjem veliko veselja!

Literarni večeri na Rogozi

Ideja o tovrstnih srečanjih je dolgo klila in končno dozorela

Kot mentorica kulturne sekcije DU Rogoza sem v svoj letni delovni program poleg proslav in kulturnih prireditev vnesla datume za literarne večere. Ideja o tovrstnih srečanjih je dolgo klila in končno dozorela. In kaj se dogaja na teh srečanjih? Med nas bomo povabili literate, prebirali bomo odlomke knjig domačih avtorjev, se pogovarjali o aktualnih dogodkih. Združili bomo koristno s prijetnim. Naši osrednji gostji sta bili sokrajanki Daniela Premzl in Marija Friedl. Obe se ljubiteljsko ukvarjata s pisanjem pesmi in sta svoje pesmi že objavljali v lokalnih biltenih in na raznih spletnih straneh. Ni pa bil to njun prvi tovrstni obisk. Bili sta že povabljeni na podobna srečanja. Daniela je svoje pesmi zbrala v knjigi Neznatno svetilko sem uzrla. Kot mediatorica sem jo vodila skozi celotno predstavitev knjige. Nekatere pesmi sva tudi prebrali. V njeni poeziji je čutiti, da se rojeva iz stiske in bolečine ... in bolečina postane lepota v neki drugi obliki. V nekaterih pesmih deli tudi delce svoje intimne. »Če že govorimo o ljubezenski poeziji Daniele P., potem je to skrajno tiha, previ-

dna in negotova drža, ki kdaj prevzame, kdaj pa ostane na pragu in si ne upa naprej ... V štiriindvajsetih verzih njene knjige se razodeva tako čista lepota, kot jo srečujemo le redko, in z njo se avtorica vpisuje med najčistejše lirske glasove v slovenskem pesništvu.« (M. Pungartnik). V njenih pesmi se zrcali njena samopodoba. Tiha, skromna, prijazna, včasih molčeča, spet drugič prijetna sogovornica. Naša druga gostja je bila Marija Friedl. Njene pesmi so bile objavljene v več knjigah z ostalimi avtorji. Večina pesmi je posvetila svoji mami. Marija ima poleg pisanja pesmi še vrsto drugih konjičkov. Je članica "LIKUSA" (literarni krožek upokojujencev Slovenije), rada veze, šahira, likovno ustvarja in tudi na odrskih deskah se je preizkusila. Kljub bolezenskim težavam je vedno dobre volje in polna entuziazma. Razgovor, ki sem ga vodila ob branju njenih pesmi, je bil sproščen, neizprosno iskren, na trenutke žalosten...

➔ Milojka Ozmeč

Rezbarji na Madžarskem

Člani Združenja rezbarjev modelarjev lesa Slovenije obiskali »Gala dneve madžarske kulture«

S člani Združenja rezbarjev modelarjev lesa Slovenije, na čelu s predsednikom Srečkom Ornikom, smo obiskali prireditev »Gala dnevi madžarske kulture« v Budimpešti. Dogodek je tradicionalne narave in povezuje madžarsko kulturo in privabi vsako leto tudi gostujoče države iz Evropske unije. Letošnji dogodek je bil prav poseben, saj se je povabilu odzvalo tudi Združenje iz Občine Hoče-Slivnica. Prireditev je zelo obiskana in vsako leto privabi več sto obiskovalcev. Člani Združenja so predstavili svoje delo in obenem lepote naše občine ter širše. Slovenci smo na tem dogodku uradno sodelovali prvič in trdno verjamemo, da ne zadnjič, saj so organizatorji izrazili željo po nadaljnjem sodelovanju. Dogodek daje Združenju energijo za nadaljnje uspešno delo, saj so se lahko

predstavili na tako pomembni predstavitvi v Budimpešti, ki velja za glavno politično, industrijsko, trgovsko in prometno središče Madžarske. K nam pa prinašajo dober zgled za povezovanje mest in promocijo naše Občine Hoče-Slivnica. Delegacija iz Budimpešte na čelu s predsednikom Fundacije za kulturo na vasi Nickom Ferencem je obiskala našo občino in se je v znak dobrega sodelovanja mudila tudi na uradnem srečanju na Občini Hoče-Slivnica. Skupna srečanja bodo obrodila nova sodelovanja in povezovanja med nevladnimi organizacijami obeh držav.

➔ Vanja Jus

V sozvočju z besedo in zvokom

Predstavitve knjige Šola luči: Pot do Resnice v knjižnici Hoče

Prav posebno vzdušje sta v knjižnici Hoče ustvarila naša krajana, zakonca in avtorja knjige Šola luči, akademska pianistka in profesorica klavirja Petra in kirurg travmatolog Uroš Dobnikar. Predstavitve njune knjige Šola luči: Pot do Resnice je v knjižnici Hoče potekala v petek, 10. marca, ob 18.00. V pogovoru, ki ga je vodil filozof in prevajalec Samo Bohak, sta predstavila njune osebne izkušnje na poti do resnice, tiste resnice, ki nam pomaga razumeti lastne zmožnosti in naše življenje spremeni v umirjeno, srečno in zdravo sobivanje.

Knjiga Šola luči je uspešnica, ki na razumljiv način opiše temeljne zakone življenja in je svoj prostor našla v srcih mnogih ljudi. Glas o knjigi, ki spreminja ljudi in širi doživetja, gre od ust do ust. V celotni mreži enot Mariborske knjižnice je povpraševanje po njej zelo veliko in izposoja knjige odlična. Dodatne informacije o knjigi in dogodkih, ki jih pripravljata zakonca Dobnikar, so na spletni strani www.potdoresnice.org Obiskovalci prireditve smo uživali v meditaciji, ki je bila res posebna.

V sozvočju z besedo in glasom sta avtorja knjige v meditaciji vključevala zvoke kristalnih pojočih posod in kristalne harfe in Koshi zvončke.

➔ Simona Ornik

Uroš in Petra Dobnikar z moderatorjem Samom Bohakom.

Brizgalno prevažali s konjsko vprego

Prostovoljno gasilsko društvo Bohova praznuje 85 let

Vas Bohova je bila nekoč in je še danes izrazita kmečka vas. Že v kraljevini SHS je veljala Bohova za napredno kmečko vas. Imela je svojo občino, kmetje pa so bili povezani v vaški skupnosti. Najpomembnejši pobudniki in organizatorji PGD Bohova so tako imenovani bohovski veterani, ki so bili najprej člani PGD Hoče: Jože Pleteršek, Anton Vernik in Franc Novak st. Ustanovili so gasilsko požarno obrambo v vasi Bohova. V vasi so zbirali nove člane. Sicer je že pred ustanovitvijo društva bila v vasi požarna desetina, katera je imela ročno brizgalno, ki so jo prevažali s konjsko vprego. Ustanovni občni zbor je bil 9. oktobra 1932.

Med drugo svetovno vojno društvo ni delovalo, saj je okupator leta 1942 ukinil vsa društva. Po drugi svetovni vojni, 18. avgusta leta 1948, se je društvo na novo aktiviralo na izredni ustanovni skupščini in se preimenovalo v Prostovoljno gasilsko društvo Hoče-Bohova. Gasilsko društvo Hoče-Bohova se je delilo na dva dela in sicer na gasilsko četo Hoče in na gasilsko četo Bohova. Aprila 1950 je bila prva seja Prostovoljne gasilske čete Bohova, na kateri je sodelovalo deset članov Bohovske čete. Na predlog okrajnega poveljnika Lukas Štefana sta od takrat dalje gasilski četi Bohove in Hoč delovali vsaka zase. Na občnem zboru 19. januarja 1952 so delegati OGZM potrdili na novo preimenovano društvo: Prostovoljno gasilsko društvo Bohova.

Stari gasilski dom

Prvi gasilski dom na Bohovi je bil zgrajen leta 1933. Zgradili so ga gasilci skupaj z vaščani. Postavljen je bil na začetku vasi na desni strani potoka. Maloštevilni člani so bili zelo ponosni na svoj gasilski dom. Do prve večje obnove je prišlo šele konec leta 1951. Na strehi je bilo še namreč veliko strešnih opek, ki so bile poškodovane od bombardiranja. Štiristo strešnih opek je bilo takrat zamenjanih z novimi. Majhen dom in leseni stolp sta služila svojemu namenu vse do leta 1969. Takrat je gasilsko društvo preuredilo in povečalo obstoječi gasilski dom. Večino dela so člani opravili sami. Z denarnim prispevkom so društvo podprli tudi vaščani in takratna podjetja iz okolice. Tudi vsak član društva je prispeval denarni znesek. Kmetje so še prispevali les za izdelavo ostrešja in stropa, Kmetijska zadruha Hoče pa je pripomogla s traktorskimi prevozi gradbenega materiala. Občinska gasilska zveza Maribor-Tezno je poravnala račun izdelave oken in vrat, ki jih je izdelal mizarški obrat KZ Rače. Leta 1976 se je pričela obnova že adaptiranega doma v obliko, ki jo ima še danes in je svoj krst doživela v letu 1978. V času zadnje prenove pred več kot desetimi leti je gasilec uspelo gasilski dom prenoviti v lepo gasilsko stavbo – ponos gasilcev na Bohovi.

Poglejte, kako smo povečevali svoj gasilski dom!

Novi gasilski dom

Utesnjenost našega gasilskega doma med cesto in potok, vlaga, in nasploh propadajoči gasilski dom nam je dal razmišljati v smeri novogradnje in nove lokacije gasilskega doma. Pridobili smo zemljišče na začetku vasi in s pomočjo Občine Hoče-Slivnica šli v zahteven postopek pridobitve vse potrebne dokumentacije. Kar nekaj let je trajalo do pridobitve gradbenega dovoljenja. Gradnja se še ni začela, ker še sedaj ni zagotovljena celotna finančna konstrukcija. Verjamemo, da je občina pred težko preizkušnjo, verjamemo pa tudi, da bomo prej ali slej v novih prostorih in tako omogočili nam in predvsem mladim, ki prihajajo za nami, moderne prostore in boljše pogoje dela.

Bližnja realnost našega doma? Za sedaj samo še naše sanje ...

Članstvo in vozni park

V naše sestavi je 5 pionirjev, 8 mladincev, 3 pripravniki, 28 operativnih gasilcev in 6 veteranov. Dejstvo je, da smo vedno bili majhno gasilsko društvo, kar pa ne pomeni, da smo zato na slabšem. Nasprotno. Vedno smo zelo dobro usposobljeni, kar dosegamo z rednim usposabljanjem in izobraževanjem. Dvakrat na mesec imamo redne

Ponosni vaščani z gasilci ob pridobitvi gasilskega avtomobila.

operativne vaje, enkrat garažni dan za urejanje doma in strojnega parka ter enkrat na mesec sestanek članstva. Povprečno število intervencij v zadnjem desetletju je med 15 in 20 na leto. V naši sestavi imamo gasilsko vozilo GVC 16/25 iz leta 2004 in GV-1 iz leta 2008. Imamo potrebno opremo za vse vrste intervencij: potopne črpalke, izolirne dihalne naprave, izpihovalec dima, agregate in ostalo opremo. Nasploh smo vsa tri gasilska društva v naši občini na visokem nivoju, zato tudi ni bojazni, da ne bi PGD Bohova še nadaljnjih 85 let delovala v službi ljudstva.

➔ Boštjan Frangež

Drobna velesa ju je povezala

Slavica in Ciril Tovšak sta že več kot tri desetletja Hočana, aktivna na toliko področjih, da je še kako prav, da ju malo bolje spoznamo. Njuno življenje je vpeto v zgodovino in arhivistiko, planinstvo in fotografijo, čebelarstvo in še marsikaj. Pa naj spregovorita kar sama.

Po študiju si zgodovinarica in doktorica arhivistike; se nam najprej predstaviš s svojo poklicno potjo.

Slavica: »Doma sem iz zelo revne prekmurske družine, ki je širom po Sloveniji iskala pogoje za bivanje in življenje, dokler se ni ustalila v Mariboru. Po končani gimnaziji so mi starši lahko omogočili le študij na Pedagoški akademiji, ki sem jo zaključila zelo uspešno. Zaposlila sem se kot učiteljica zgodovine, najprej v Koreni, nato na OŠ Ivana Cankarja. Zaradi želje po nadaljevanju študija sem zapustila šolske klopi in se zaposlila v Pokrajinskem arhivu Maribor, kjer sem – seveda ob delu – nadaljevala študij zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Magistrski študij sem nadaljevala v Mariboru in tam tudi doktorirala. Seveda je bilo to mogoče le ob absolutni podpori družine in ob velikem osebnem odrekanju. Težko je bilo zlasti, ko sem postala direktorica arhiva, saj je to delovno mesto zahtevalo predanost in veliko delovnih obveznosti. A kjer je volja, tam je pot, pravijo.«

Po rodu si trden in (pozitivno) trmast Korošec; kako te je tvoja poklicna pot zanesla v Maribor in še marsikam po svetu?

Ciril: »Moj rojstni kraj je Legen pri Slovenj Gradcu, vendar sem že gimnazijo zaključil v Mariboru. Moj osnovni poklic je poklic grafičarja, ker pa sem v službi napredoval, je bilo potrebno študij nadaljevati. To so zahtevala vodstvena delovna mesta v Mariborskem tisku in kasneje pri Založbi Obzorja. V prostem času sem opravil vsa usposabljanja za posamezne kategorije, ki jih mora imeti vodnik PZS. To mi je omogočilo vključitev v Odbor za potovanja v tuja gorstva pri Planinski zvezi Slovenije. Kot aktivni sovodnik sem na številnih trekingih spoznaval dežele in gorski svet Južne Amerike: Čile, Peru, Bolivija, Ekvador, Argentina, Etiopija in še kaj.«

Planinstvo vaju tesno povezuje – se je tako začela tudi vajina skupna pot?

Slavica: »Res je. Skupni interesi in spoštovanje sta zelo pomembna pri oblikovanju družinskih temeljev in njihovi nadgradnji. Imela sva srečo, da sva se našla, razumela drug drugega, naravo in vse, kar se v njej dogaja. Kdor ima to rad, skoraj ne more zgrešiti. Še danes po 35 letih gradiva na tem in moram reči, da nama lepo uspeva.«

Bi rad Slavico še v čem dopolnil? Morda kaj o tem, kako sta postala Hočana in kako je vajina Velesa dobila ime po tako lepi beli planinski cvetki?

Ciril: »Soglašam z njenimi besedami, še vedno naju povezuje planinstvo in istosmerni odnos do življenja, njene druge aktivnosti pa so tako široke, da jih komaj uspem registrirati. Včasih jo kar pogrešam v domačem okolju. Hočana sva postala leta 1982, ko sva zgradila hiško na Senčni poti, ki sem jo kar preimenoval v Srečno pot. Zgodba z Veleso je pa res zanimiva. Ko sem se tri leta pred njenim rojstvom vzpenjal na Bavški Grintavec, sem utrgal cvet velese. To je droben bel cvet, ki raste nad 1500 m in simbolizira nežnost, lepoto in trdoživi boj za obstoj v vseh letnih časih. Podaril sem ga Slavici – in glej, čez tri tedne sva si rekla usodni da.«

Vajino ljubezen do planin ima Velesa že v krvi – in tudi vsa njena družina. Kako bi le moglo biti drugače!

Slavica: »Pri otrocih nikoli ne veš, kako se bo obrnilo. Ponudila sva ji spoznavanje lepote gora in bilo je obdobje, ko je to ni zanimalo. A nekega dne se je vrnila v naročje gora. Stopila je še korak naprej, postala alpinistka, njen soprog pa alpinistični inštruktor in gorski

Slavica in Ciril – nasmeh ju družiti in povezuje z drugimi.

reševalec. Zdaj sva v vlogi zaskrbljenih staršev, saj v stenah prežijo številne nevarnosti.«

Kljub svojim osmim križem še veliko hodiš; pred nekaj leti si vodil še prijatelje na Škrlatico, ki jo veliko planincev le pobožno ogleduje. Povej nam vsaj kaj malega o svojih alpinističnih podvigih, o vodenju v domača in tuja gorstva, čeprav vem, da bi o tem lahko napisala knjigo.

Ciril: »Res je, mnogo sem prehodil, mnogo lepega sem videl. Vodil sem zahtevne ture doma, v Italiji, Avstriji, Franciji, državah Balkana, Afriki, Aziji. Lepi so bili zlasti turni smuki, ki zahtevajo posebna znanja in vzdržljivost. Na teh zahtevnih podvigih so moje skupine vselej spremljali gorski reševalci, saj je varnost na prvem mestu. Moji udeleženci so to cenili, strokovni pristop pa je bil porok, da se ni zgodila kakšna nesreča ali večja poškodba.«

Velik del svojega življenja si posvetila planinstvu, ne samo vodenju, ampak tudi delu pri Planinski zvezi Slovenije. Tvoji izleti so vedno nekaj posebnega, saj se vedno posvetiš tudi zgodovinski, geografski, etnološki in kulturni podobi pokrajine, po kateri hodimo. Si tudi s to željo pred 31 leti ustanovila Planinsko društvo Jakoba Aljaža v Mariboru?

Slavica: »Že na akademiji so profesorji ocenili, da imam pedagoški eros. Morda z vodenjem planinskih izletov nadomestim željo po učiteljevanju. Če čutim, da imam planinske poslušalce, jim želim povedati še kaj več o pokrajini, po kateri hodimo. S Cirilom sva bila soustanovitelja planinskega društva, dali smo mu ime po Jakobu Aljažu, čigar ime v tistih časih ni bilo priljubljeno. Kasneje so Gorenjci to obžalovali, a je bilo prepozno. Jakob Aljaž je postal naš. V PZS sem bila podpredsednica, kar je bilo zelo naporno, sedaj sem članica upravnega odbora, vodja odbora za Založništvo in informiranje, vodja Raziskovalne skupine pri PZS in članica odbora za članstvo. Kar dovolj, včasih preveč dela. Sicer pa me je prostovoljno delo od nekdaj pritegovalo. Zato delujem pri humanitarni organizaciji Soroptimist International Maribor, kjer sem ta hip predsednica. Sem tudi članica Sveta Vlade R Slovenije za spodbujanje razvoja prostovoljstva, prostovoljskih in nevladnih organizacij. Nekajkrat na leto pogledam še v arhiv, kjer sem predsednica Sveta Pokrajinskega arhiva Maribor in predsednica Sveta Pokrajinskega arhiva Ptuj. Oboje seveda brez sejnine in finančnih dodatkov.«

Lepa in trdoživa velesa razveseli oko planinca.

Praviš, da sedaj nisi več vodnik, ampak Slavičin pomočnik, saj vedno skrbiš za konec dolge kolone planincev. In tam tudi najlažje fotografiraš, saj na poti opaziš najdrobnejšo cvetko, staro znamenje in oddaljene planine. S svojimi enkratnimi posnetki in zanimivo pripovedjo si nam že večkrat polepšal kulturno-izobraževalne večere v župnišču, tudi nekaj lepih knjig Phila Bosmansa si opremil s svojimi umetninami. Kako dolgo te že spremlja v planinah fotoapar?

Ciril: »Vodnik sem še vedno, še vedno se izpopolnjujem in imam licenco za vodenje zahtevnih planinskih tur. Res pa je, da rad pomagam Slavici pri raziskovanju novih poti in vodenju izletov, ki po težavnosti niso zelo zahtevni, imajo pa svoj mik in čar. Na repu planinske kolone lahko fotografiram po mili volji in lahko se posvečam naravi in njenim lepotam. Fotografski aparat me je pritegnil že v rani mladosti. Nekoč smo sami izdelovali fotografije v črno beli tehniki. Te fotografije so mi še danes najljubše. Tako sem v dobi klasične fotografije posnel okoli 30.000 fotografij, digitalnih posnetkov pa seveda ni mogoče prešteti. Čudovito pa je bilo iskati primerne fotografije k nepozabnim tekstom Phila Bosmansa.«

Tebe še vleče pot tudi v oddaljene dežele; letos sta nam predstavila Irsko, ki sta jo prepotovala skupaj, sama si potovala po Južni Ameriki, Aziji, pred kratkim si se vrnila s Cipra. Svet te navdušuje, občuduješ pa našo Slovenijo; njej posvečaš zadnje leto prav posebno pozornost v okviru Mariborske knjižnice. Nam predstaviš svoj projekt Spoznavajmo Slovenijo!

Slavica: »Spoznavajmo Slovenijo je projekt, ki me je posebej pritegnil in sem ga sprejela kot izziv na željo svojih prijateljev. Praviloma imamo dva študijska sestanka v mesecu, na katerih spoznavamo tisti košček naše dežele, ki ga želimo obiskati. Iščem lokalne posebnosti, spoznavamo ljudi, ki so domačini, kraje, ki so manj znani, a bogati na kulturnem in zgodovinskem področju. Zanimanje udeležencev je veliko in to mi pove, da sem na pravi poti. Pravkar smo obiskali Prlekijo, spoznali velike može Slovenskih goric, utrip življenja in dela tistih, ki si v potu svojega obraza služijo za preživetje. Sedaj razumemo, kaj so Prleške Atene in od kod izvira ta naziv. Obudili smo starodavni naziv mešnice in se sprehodili po poteh, kot so to počeli nekdanji viničarji in njihovi gospodarji. Naš naslednji projekt pa nosi naslov Sledovi Slovencev na Koroškem.«

Nisem pozabila na čebele. Praviš, da ti v teh letih pomenijo zelo veliko. Od kdaj si tudi vnet čebelar?

Ciril: »Ko sem se upokojil pred dvajsetimi leti, se je uresničila moja dolgoletna želja, da spoznam skrivnostno življenje čebel in njihov vsakdanji utrip. Ni mi žal, da sem se lotil čebelarjenja, saj je to delo, ki te pomirja, vedno znova si presenečen, kako skrbne in marljive delavke so to. Let čebel pomeni življenje, in dokler bodo z nami, smo lahko pomirjeni. Ko bo umolknil njihov glas, pa se nam ne piše dobro.«

Veliko nitk (jeklenic!) vaju povezuje – ne samo planinstvo, tudi širša družina, prijatelji, kultura ... Kaj vama pomeni zvestoba v najširšem pomenu? Bi bil svet še lepši, če bi znali v zvestobi živeti na vseh področjih svojega življenja?

Slavica in Ciril: »Naše življenje je en sam trenutek, ki pa ga lahko prijazno podelimo s starši, otroki, prijatelji, znanci in neznanci. Žal pa si ga velikokrat grenimo z zamerami, jezo, nepomembnimi stvarmi. S tem škodujemo svojemu zdravju in svojim najbližjim. Slovenci bi se morali naučiti bolj ceniti in spoštovati drug drugega, drugačnost posameznikov, versko pripadnost, ki je lahko takšna ali drugačna. In glejte. Svet bi bil resnično lepši in prijaznejši.«

➡ Majda Strašek Januš 📷 Ciril Tovšak

Tri generacije planincev – Slavica z zetom in svojima vnukoma.

Okrogle obletnice

V domači slivniški cerkvi smo se zbrali zakonci, ki praznujemo okrogle obletnice naše skupaj prehojene življenjske poti, da smo se Bogu zahvalili za milost in ljubezen, s katero nas osrečuje. Sveto mašo je daroval p. Beno Lavrih. V nagovoru, ki se nas je globoko dotaknil, nam je položil na srce, naj z zaupanjem zremo v Božjo ljubezen. Dobremu Bogu naj bomo hvaležni za vse srečne pa tudi težke trenutke našega življenja in naj z optimizmom sprejemamo našo prihodnost, kajti on nas ne bo zapustil. Po bogatem duhovnem nagovoru smo zakonci ponovno izrekli zakonske obljube, duhovnik je vsak par blagoslovil in vsak par je dobil spominsko plaketo z letnico jubileja, ki ga letos praznuje. Bogoslužje je bogatil z ubranim petjem domači zbor.

Po maši smo se zbrali v duhovnem centru Maranata, kjer so polepšali slavje z bogatim kulturnim programom naši veroučenici – obetajoči mladi glasbeniki. Požrtvovalne faranke so nas pogostile in v prijetnem kramljanju je čas hitro minil, ko nam je zvon zapel večerni Ave. Hvaležni g. župniku Jožetu Šömnu in vsem, ki so prispevali, da je naše srečanje bilo tako žlahotno, smo se duhovno bogatejši, polni lepih občutij, poslovili.

← Milena Crnjac

Zbrani jubilarci z domačim župnikom g. Šömnom (levo) in patrom Lavrihom. Ob njem sedi hoški bogoslovec David Berglez.

Letos dve krvodajalski akciji

Krvodajalska akcija v Hočah živi z Osnovno šolo Dušana Flisa

Krajevna organizacija Rdečega križa Hoče v sodelovanju z Območnim združenjem Rdečega križa Maribor in Centrom za transfuzijsko medicino UKC Maribor je kot to že tolikokrat doslej tudi v letošnjem letu organizator dveh krvodajalskih akcij, ki se izvajajo na Osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah. Naša krvodajalska akcija v Hočah živi s šolo in šola z njo. Prva je za nami.

Pri izvedbi tudi te gre zahvala ravnatelju in osebju hoške šole. Na razpolago niso dali le prostorov, kjer poteka odvzem krvi, temveč so se velikem številu odzvali in darovali kri. Sodelovali so tudi učenci ob podpori učiteljice Maje s pripravo obvestil in plakatov, s katerimi so obveščali obiskovalce šole na pomen krvodajalstva. Številni učenci pa so imeli priložnost, da so v spremstvu učiteljice in odgovorne sestre dobili pojasnila in v živo pogledali, kako poteka priprava na odvzem in sam odvzem krvi.

Kot običajno so bili med krvodajalci številni gasilci, v skupini

pa prihajajo tudi Pohorski abuhi. Oboji se zavedajo, kako pomembna je vsaka darovana kapljica krvi.

Med naše redne krvodajalce, ki že leta darujejo kri, pa prihaja tudi nekaj mlajših – zlasti staršev otrok na naši šoli.

Ker je potreba po krvi izredno velika, vabimo vse krajanje Hoč, da se udeležijo tudi naše naslednje krvodajalske akcije, ki bo ponovno na Osnovni šoli Dušana Flisa v Hočah v sredo, 6. septembra 2017, med 7.30 in 10. uro. Ob tej priložnosti se vsem, ki kakorkoli prispevajo k organizaciji krvodajalskih akcij, iskreno zahvaljujem. Hvaležni pa so jim tudi in predvsem tisti, ki so jim s tem človekoljubnim dejanjem pomagali ohraniti zdravje in življenje.

← Zdenka Gajzer

Nizka vozna kultura

Zaradi neprilagojene hitrosti lani umrlo 42 ljudi

Javna agencija RS za varnost prometa (AVP) je v ponedeljek, 17. aprila, pričela nacionalno akcijo Hitrost pod sloganom »Vozimo pametno«. Lanska statistika prometnih nesreč je zaskrbljujoča, saj podatki za lansko leto kažejo, da je hitrost med najpomembnejšimi vzroki za najtežje prometne nesreče, zato bo Javna agencija RS za varnost prometa kot nosilka nacionalne akcije s Policijo in Darsom ter drugimi izvedla različne medijske in komunikacijske aktivnosti ter informirala in osveščala glede nujnosti upoštevanja omejitev hitrosti.

Neprilagojena hitrost je v lanskem letu vzela življenje 42 osebam, kar je dobrih 14 % manj udeležencev kakor leta 2015 in predstavlja 32% vseh umrlih. Za 9 % je bilo manj hudo in za slabih 8 % več lahko telesno poškodovanih. V 2016 je bila neprimerna oziroma neprilagojena hitrost vzrok za nastanek 3.371 prometnih nesreč, kar je za dobrih 7 % več kot v enakem obdobju leta 2015. Velika večina prometnih nesreč zaradi hitrosti se je zgodila na lokalnih cestah v naselju (46%) ter na regionalnih cestah (19%), kar kaže predvsem na problematiko hitrosti glede varnosti ranljivejših skupin udeležencev v prometu. Zaskrbljujoč pa je predvsem delež alkoholiziranih voznikov v prometnih nesrečah, ki jim je botrovala hitrost, saj se je ta, v primerjavi s prejšnjim letom, zvišal za 23 %.

Neprilagojena hitrost je pogosto povezana tudi z nekaterimi drugimi vzroki prometnih nesreč, kot so nepravilna stran oziroma smer vožnje, nepravilnosti pri prehitovanju in izsiljevanje prednosti. Predvsem znotraj naselij je že manjša kršitev omejitev hitrosti pomembna za varnost ranljivejših udeležencev v prometu. Izven naselij (na avtocestah) pa je problematična kombinacija hitre vožnje ter kratke varnostne razdalje med vozili. Osveščenost in vozna kultura sta ob slabši cestni infrastrukturi zelo nizka in bi jo bilo potrebno izboljšati. Ravno hitrost in drobne razlike v hitrosti in doje-manje tega, pa so bistvenega pomena pri preprečevanju prometnih nesreč in njenih posledic. Zato so glavni cilji nacionalne akcije o uravnavanju hitrosti na slovenskih cestah predvsem zmanjšanje povprečne hitrosti, kar bo posledično zmanjšalo posledice prometnih nesreč, ki se zgodijo zaradi hitrosti. Tuje raziskave kažejo, da zmanjšanje povprečne hitrosti v naseljih za samo 1 km/h pomeni zmanjšanje prometnih nesreč za približno 4 %, znižanje povprečne hitrosti za 1 km/h zunaj naselja pa bi pomenilo zmanjšanje števila prometnih nesreč zaradi hitrosti za približno 2 %.

V tem času je priporočljivo na vozilih zamenjati zimske pnevmatike za letne, saj je zimska pnevmatika namenjena uporabi pri temperaturah do +7°C (VEN). Letne pnevmatike ob višjih temperatu-

Včasih smo rekli, da cesta ni dirkalna steza. Še to vedno drži ...

Kaj pomaga, če mnogi zmanjšajo hitrost le zaradi radarja ali policije ...

rah zagotavljajo boljše zmogljivosti tako na suhih kot na mokrih cestah predvsem pri zaviranju, saj se zavorna pot s pnevmatikami namenjenimi letnim razmeram lahko bistveno skrajša, hkrati pa le te omogočajo boljši oprijem s cestiščem. Ob višjih temperaturah se namreč povprečne hitrosti zvišajo zato je bistvenega pomena, da imamo na vozilu pnevmatike, ki so namenjene takim razmeram. Navsezadnje pa je uporaba zimskih pnevmatik poleti tudi neracionalna, saj je obraba le teh na toplejšem asfaltu precej hitrejša, s čimer tvegamo, da naslednjo zimo tudi te ne bodo zmogle opraviti svoje naloge optimalno.

Pomlad je tudi čas, ko se na ceste vračajo motoristi in kolesarji. Posebno pozornost moramo nameniti njim, saj so vozišča še polna udarnih jam in peska od zimskega posipa, asfaltna površina je še hladna in taka ne omogoča optimalne oprijemljivosti pnevmatik, pa tudi sposobnosti motoristov v nekaj mesecih neuporabe motorja lahko nekoliko upadejo. Da so motoristi na cesti, se morajo zopet navaditi tudi ostali udeleženci v cestnem prometu. Promet s kolesarji in motoristi namreč postane dinamičnejši, zaradi vremenskih pogojev pa tudi hitrejši. Zaradi zvišanih hitrosti vseh udeležencev v prometu, moramo biti še posebej pozorni na ustrezno varnostno razdaljo, saj vožnja na prekratki varnostni razdalji predstavlja enega najbolj pogostih vzrokov prometnih nesreč.

Za potrebe akcije bo AVP tudi v letošnjem letu nadaljevala akcijo pod sloganom »Če si divjak, nisi junak« – ter pozivom »Bodi junak in z odgovorno vožnjo varuj življenja«. Z njo se bodo poskušali približati mladim, saj so slednji najpogostejši povzročitelji in tudi žrtve prometnih nesreč zaradi neprilagojene hitrosti.

Preventivna akcija je potekala med 17. in 30. aprilom, akcija pa se bo ponovila še med 26. junijem in 2. julijem ter med 21. in 27. avgustom.

Želimo si, da bi se trud in delo vseh sodelujočih v preventivni akciji obrestovalo in da bi se vsi udeleženci v cestnem prometu zavedali odgovornosti za lastno življenje, za življenje bližnjih in drugih udeležencev v prometu. Le s takšnim premikom v kulturi vožnje lahko dosežemo zadane cilje, da na cestah ne bodo več ugašala življenja.

← Iz Policijske postaje Rače

Poglobili znanje o čebelah in medu

Člani Čebelarskega društva Slivnica se že veselijo brenčanja čebel

Udeležili so se različnih organiziranih izobraževalnih srečanj in so poglobili svoje znanje o čebelah, čebelarjenju, medu in še o drugih tematikah. Poleg tega so popravili, izboljšali ali si priskrbeli potrebno opremo in pripomočke za kakovostno in uspešno čebelarjenje. V Čebelarskem društvu Slivnica so v zimskem času (27. januarja 2017) izvedli letni zbor članic in članov (čebelarj in čebelarjev) in pridruženih članov. Pregledali so opravljeno delo v prejšnjem letu in sprejeli program dela za leto 2017. V programu dela bo v ospredju skrb za čebele in konkretno delo v čebeljakih oziroma panjih. Posebno pozornost bodo posvečali skrbi in konkretnim ukrepom za zdravje čebel oziroma za ohranjanje in izboljševanje zdravstvenega stanja čebel. Te v zadnjih letih vse pogosteje ogrožajo različne infekcije in zastrupitve z različnimi sredstvi za zaščito rastlin. Zato se bodo nenehno izobraževali, poglobljali in izpopolnjevali teoretično znanje in se praktično usposabljali. Temu so tudi v tem letu namenili štirideset urni program dela čebelarskega krožka, ki ga bodo izvedli v društvu. Izobraževanju bo namenjen tudi del enodnevnega izleta, bolje rečeno enodnevni strokovni ekskurziji: obisk čebelarjev v Mežici in Pliberku, jeseni pa na slovenski Kras ali slovensko Istro. Seveda pa so izleti namenjeni tudi medsebojnemu druženju čebelarj, čebelarjev in ljubiteljev čebel. Njihovi pogovori pogosto »zabrenčijo« kot pravi čebelji roji. Sodelovali bodo z drugimi čebelarskimi društvi v domači občini in drugod po Sloveniji in v Čebelarski zvezi Slovenije. Za ohranitev čebel in uspešno čebelarjenje je zelo pomembno zdravo okolje. Zato temu v ČD Slivnica namenjajo posebno pozornost. V slabših naravnih razmerah z ustrežno nego panjev, z napajanjem čebel z zdravno vodo in tudi z izboljšanjem razmer v neposrednem okolju skrbijo za zdravje čebel.

Pred leti so uredili čebelarsko učno pot, ki jo redno urejajo, negujejo, zasejejo ali posadijo nove rastline. Spoznavajo različne medovite rastline in tiste, ki uspevajo v tem okolju,

Lepo urejeno okolje je vsem v vzpodbudo in veselje.

tudi posadijo ali zasejejo. Na več gredah že cvetijo različne spomladanske cvetice, na vse več gredah pa se prebujajo rast, ki s svojo pestrostjo, barvitostjo in lepoto vabijo radovedne poglede.

Člani ČD Slivnica bodo tudi letos sodelovali v čiščenju okolja, ki bo v okviru krajevne skupnosti. Predvsem pa si prizadevajo, da bi čim več ljudi skrbelo za čisto okolje, ne samo s sodelovanjem na čistilni akciji, ampak z zavestnim odnosom do okolja in s konkretnim ravnanjem v ožjem in širšem življenjskem okolju.

Društvo bo tudi v tem letu organiziralo likovno kolonijo Svetovi čebel, dan odprtih vrat, sodelovalo bo na dnevu slovenske hrane, na prireditvi Dan čebelarjev Podravja, na Dnevu čebelarjev Slovenije, na prireditvi API Slovenija v Celju in na kulturnih prireditvah v domačem kraju in v domači občini.

← Martin Kramar ◻ Iz arhiva društva

Rekreativno kolesarjenje za družine

Kolesarjem se s toplim vremenom ponuja tudi možnost bolj prijetnega kolesarjenja. Kuščarji smo sezono družinske rekreacije s kolesom pričeli uspešno. Prekolesaril smo razdaljo do Račkih ribnikov. Sledijo mesečne ponovitve, glede na želje članov in simpatizerjev. Morebitni novi interesi vabljeno po dodatne informacije na sedež društva.

Majhna, a zadovoljna skupina ob Račkih ribnikih.

← Lea Oblak ◻ Iz arhiva društva

Obstoj že od konca vojne

Letni zbor Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica

Na letnem zboru zbrali članice in člani Organizacije zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica. Zbora se je udeležilo več kot polovica članic in članov. Pred začetkom dnevnega reda zbora so je nastopila skupina ljudskih godcev Samotarji iz Hoč. Program pa sta obogatili tudi Klara Napast in Barbara Koren z recitalom, ki ga je pripravila Klara Napast. V nadaljevanju so člani izvedli letni zbor: pregledali so opravljeno delo in sprejeli program dela za leto 2017. V poročilu o delu je predsednik povedal, da naša organizacija formalno deluje v okviru Združenja borcev za vrednote NOB Maribor, a je več kot devetdeset odstotkov članic in članov občanov občine Hoče-Slivnica. In v sedanji domači občini organizacija obstaja in deluje vse od konca NOB do danes.

Udeležence letnega zbora je predsednik dr. Martin Kramar v svojem nagovoru udeležencev poudaril, da je tako številna udeležba na letnem zboru tudi »izraz, da je v nas živa človeška, narodna, domovinska zavest, da negujemo ponos in spoštljiv spomin na vsa prizadevanja, delovanje, boje in bitke naših prednikov za svobodo, neodvisnost človeka in naše narodne in državne skupnosti. Poleg krvavega junaškega, herojskega boja posameznikov in posameznih enot gre za prizadevanje in boj vsega naroda, prebivalstva, tudi tistih, ki so se tudi na manj viden, manj izrazit način bojevali za obstoj, za neodvisnost, za svobodo in boljše življenje v prihodnosti. Naš NOB ni bil le boj vojakov, ampak vseh: preprostih ljudi (kmetov, delavcev), intelektualcev, umetnikov, kulturnikov, zaradi česar je dejansko poseben, edinstven v primerjavi z mnogimi osvobodilnimi boji v zgodovini in tudi danes. V našem NOB je bila živa kulturna, umetniška dejavnost, delovale so šole in druge dejavnosti. To kaže, da je naš NOB bil prežet, pretkan s prizadevanji in delovanjem za boljše življenje ljudi v svobodi. Gotovo je zaradi tega ta boj imel tudi značaj revolucionarnega boja, toda ... A boj za svobodo ni tudi revolucionarni boj, a ni to odločno spopadanje z vsem in z vsemi, ki človeka in narod hočejo (so hoteli) okleniti v različne okove in jih tako obvladati, obvladovati? NOB našega naroda, našega prebivalstva je zato globoko človeški boj, čeprav so tudi v takšnem boju človeške žrtve.

Takšen boj človeka, narod, prebivalstvo krepi, zmage ga opogumljajo za nadaljnje delovanje, za osvoboditev, za neodvisnost, za suverenost. To so procesi, ki svojo pojavnost spreminjajo, a se nikoli ne končajo, saj v vsakem času, v vsakih družbenih razmerah nastajajo interesi, želje in pohlep posameznikov in družbenih struktur po izkoriščanju, podrejanju drugih lastnim interesom, lastnemu pohlepu. Pohlepu, ki svoje oči vedno volj večja in širi ter pogloblja brezno svoji pogoltnosti. Kako naj se narod, država v takšnih razmerah obdrži in ohrani, če bo vrednotno šibak, votel, prazen ali sporen? Ne more se! Zato moramo ohraniti, krepiti in uveljavljati napredne, humane vrednote, kar so v veliki meri tudi vrednote NOB. V tem je tudi smisel obstoja naše organizacije.«

Organizacija ZB ZV NOB Hoče-Slivnica je letni program dela uspešno izvedla. Članice in člani so se udeležili mnogih spominskih slovesnosti v počastitev spomina pomembnih dogodkov naše NOB v občini in drugje v Sloveniji. Od teh se je večje število članov udeležilo slovesnosti pri Treh žeblih na Osankarici v počastitev spomina padca pohorskega bataljona, prireditve v Dražgošah, Šarhovega pohoda v okviru Festivala miru pri Treh kraljih na Pohorju, prireditve v počastitev spomina na 1. kongres Slovenske protifašistične ženske zveze v Dobriču, srečanja nekdanjih internirank v Portorožu in drugih prireditvev.

V domači občini je naša organizacija v sodelovanju z OZB ZV NOB Fram pripravila prireditev na Jugovi domačiji v Rančah nad Framom, v sodelovanju s KS Reka Pohorje smo pripravili spominsko slovesnost pri Mariborski koči na Pohorju in v sodelovanju z Osnovno šolo FLV Slivnica spominsko svečanost pri spomeniku talcev v Čreti.

Veseli smo, da se v našo organizacijo vsako leto vključi nekaj novih članov, tudi zelo mladih. Tako nas je že nekaj čez sto dvajset. Po končanem dnevnem redu so se udeleženci še nekaj časa družili v tovariškem pogovoru.

← Martin Kramar

Športne igre Hoče 2017

Družabno društvo Simpatija je bilo organizator letošnjih športnih iger društev samskih iz Slovenije in sosednje Hrvaške. V prelepem sončnem vremenu smo se pomerili v petih disciplinah v ženski in moški konkurenci. Tekmovalo se je v pikadu, ruskem kegljanju, metu src, metu balinčkov in spretnostni vožnji na čas s samokolnico. Prvo mesto v skupnem seštevku je osvojila Međimurska udruga samaca iz Čakovca, drugo mesto z malo nesreče domače Družabno društvo Simpatija in tretje mesto Udruga samaca Varaždinske županije. Po posameznih rezultatih so člani našega društva osvojili tudi sedem medalj, in sicer kar štiri zlate, dve srebrni in eno bronasto. Po končanih športnih tekmovanjih in zasluženem kosilu pa so se potem vsi prisotni še družili in zavrteli ob živi glasbi vse do 23. ure. Naslednje igre bodo prihodnje leto v organizaciji Udruge samaca Koprivničke županije.

Zadovoljni smo s pokalom - toda najpomembneje je bilo sodelovati!

← Bojan Geiser ◻ Iz arhiva društva

Vodenje mu je v veliko veselje

Planinski vodnik PD Skalca Florjan (Cveto) Meglič je za svoje dolgoletno delo prejel priznanje »častni vodnik« vodniške komisije pri Planinski zvezi Slovenije

Kaj te je pripeljalo v svet planin? Je to povezano tudi s tvojo poklicno potjo?

»Ko razmišljam, kaj me je pripeljalo v svet planin, je to vsekakor šolanje na Industrijsko-kovinarski šoli Tam (IKŠ), kjer sem se vključil v planinski krožek, ki je deloval pod okriljem PD Tam. Mentor planinskega krožka je bil takrat gospod Mirko Greifoner, učitelj praktičnega pouka, ki me je znal pravilno usmeriti in mi približati lepoto gora. Z njim se je praktično pričela moja pot v svet planin. Spomnim se prve ture – pohoda od Poštele do Mariborske kočice po Šumljakovi poti – bilo je v šestdesetih letih prejšnjega stoletja. Takrat sem postal tudi član PD Tam Maribor – član sem bil vse do ustanovitve planinskega društva v domači občini.«

Med dobitniki priznanj (Florjan spredaj v sredini).

Pri katerem društvu si postal vodnik, kam so te vodile planinske poti?

»Planinski vodnik sem postal leta 1980, ko vodništvo še ni bilo kategorizirano. Kasneje, ko se je pričelo vodništvo kategorizirati, sem opravil vodniške izpite za A in B-kategoriji, to je letne ture, in D-kategorijo za zimske ture. Licence za D-kategorijo pa zadnja leta več ne podaljšujem. Izkušnje sem si skrbno nabiral pri takrat že prekaljenih vodnikih, kot so bili: Miro Marušič (dolgoletni predsednik PD Tam), Vinko Dobrila in Rado Paul. Z njimi sem, kot njihov pomočnik, prehodil veliko planinskih poti. Tisto obdobje sem veliko hodil v hribe tudi z družino in prijatelji. Spominjam se naših »obveznih« prvomajskih pohodov, vedno z vlakom. Res smo se imeli lepo. Prvenstveno so me poti vodile po domačih hribih. V spomladanskem, jesenskem in zimskem času so bile poti največ po sredogorju. V poletnem času pa je moj korak pustil sledi v visokogorju. Obvezni so bili vzponi na naš Triglav, kar po trikrat na leto. Zimski čas pa mi je prinesel veselje s turno smuko.

Nepozabno mi je v spominu leta 1982 osvojeni najvišji vrh Afrike, Kilimandžaro (5895 m). Nekajkrat sem se povzpел tudi na najvišji

vrh sosednje Avstrije, Veliki Klek (Grossglockner, 3798 m). Slovensko planinsko pot pa sem dokumentirano prehodil dvakrat.«

Ali ti je bilo vodenje bolj v veselje ali si vedno preveč čutil težo odgovornosti?

»Vodenje mi je bilo in mi je še vedno v veliko veselje, saj se sicer s tem ne bi tako dolgo »ukvarjal«, mar ne! Vedno sem želel in želim udeležencem planinskih izletov pokazati kotičke Slovenije, pa tudi druge kraje – lepote, ki so dosegljive z nekoliko več truda, volje in vztrajnosti. Seveda se pri vsakem vodenju močno zavedam velike odgovornosti, ki mi je naložena. Nikoli pa ta odgovornost ne prevlada nad radostjo, ki jo pri tem čutim. Z zadovoljni in srečni udeleženci mi veliko pomenijo, saj tako dobim potrditev, da delam prav.«

Bil si med soustanovitelji in prvimi vodniki PD Skalca. Za kakšne ture si se odločal?

»Ko je nastala Občina Hoče-Slivnica, je tudi vzknila ideja o ustanovitvi planinskega društva. Skupaj z gospodom Jožetom Breznikom sva začela iskati somišljenike in tako smo leta 2001 ustanovili PD Skalca Hoče-Slivnica. Iskal sem poti, ki so bile zanimive in hkrati tudi lažje dostopne,

saj je bil moj cilj približati gore čim širšemu krogu ljudi.«

Kmalu si uvedel zanimive tedne po dalmatinskih otokih. Odkod te ideje?

»Svoj dopust na morju sem vedno izrabil tudi za to, da sem skočil peš ali pa s kolesom na kak hrib. Spomnim se letovanja na otoku Pagu, ko sva se z ženo odločila, da greva na najvišji vrh otoka (Sv. Vid). Pri sestopanju naju je ujela prava poletna nevihta, mokra sva bila kot »cucka«. In ker je pogled z nekega vrha, posebno še na morju, na ta naš svet res nekaj čudovitega, se mi je porodila ideja »prvomajski prazniki na morju« – in da bi to na nek način lahko vključil v naš društveni program. Začeli smo z obiskom otoka Lošinja, nadaljevali s potepanji po otokih Cres, Krk, Vis, Korčula in Mljet. Letošnji prvomajski prazniki so že rezervirani za otok Hvar. Vsa ta potepanja po otokih pripravljam v sodelovanju s Turistično agencijo Kompas.«

Kaj ti pomeni priznanje Planinske zveze Slovenije?

»Od mladih let naprej živim s planinami in za planine. In seveda mi je lepo pri srcu, ko vidiš, da tudi drugi poznajo tvoje delo, ga cenijo in te zanj nagradijo. Seveda mi priznanje »častni vodnik« vodniške komisije

pri Planinski zvezi Slovenije veliko pomeni. Sem pa leta 1996 prejel tudi bronasti častni znak Planinske zveze Slovenije za zaslužno in uspešno delo v planinski organizaciji.«

Zadnja leta te vse bolj privlačijo kolesarske ture; kje je vzrok, da se toliko bolj posvečaš kolesu?

»Toliko bolj se ravno ne posvečam kolesu. Se pa! Kolesarjenje imam od nekdaj rad in me prav tako kot planinstvo spremlja skoraj vse življenje. V devetdesetih letih sem prekolesaril bivšo Jugoslavijo, Madžarsko, Češkoslovaško (še takrat) in Poljsko. V zadnjih letih pa večino jadranskih otokov. Porodila se mi je ideja, da bi tudi pri planinskem društvu ustanovili kolesarsko sekcijo. Tako smo tudi na kolesu opravili kar nekaj lepih tur. Med drugim smo kole-

sarili od izvira reke Drave in izvira reke Mure, do kraja, kjer se reki združita.«

Z ženo Maričko sta pogosto skupaj na planinskih poteh, sedaj oba pridno sodelujeta tudi pri slivniški župniji. Kaj ti pomeni to sodelovanje?

»Če pridno sodelujeva, ne vem? Razmišljam pa, da mi je čas, ki mi je na razpolago, Nekdo poklonil. In samo od mene je odvisno, kaj bom s tem časom naredil. Sedaj ko sem v pokoju, imam seveda več prostega časa kot takrat, ko sem bil še zaposlen. V zadovoljstvo mi je, da lahko tudi pri župniji »postorim kaj koristnega«, pa čeprav sem največkrat »tehnična podpora« ženi.«

Poleg dela okoli domače hiše (in v njej?) si aktiven tudi v življenju domačega kraja; kje vse 'si uporaben ali te uporabijo'?

»Vse moje dosedanje življenje je vezano na Orehovo vas. In seveda je to tudi razlog, da sem poleg planinstva, ki je vse skozi na prvem mestu, aktiven tudi v društvi domačega kraja. Kar nekaj let sem že aktiven član Turističnega društva Hotinja vas, kjer vsako leto organiziramo kar dve odmevni prireditvi: »Fašenk« in »Srečanje ljudskih godcev in pevcev pod vaško lipo«. Obe prireditvi sta se v domačem kraju in bližnji okolici kar dobro »prijeli«. V tretjem življenjskem obdobju pa sem tudi aktivni član DU Slivnica, kjer vodim kolesarsko in zadnje leto tudi pohodniško sekcijo.«

➡ Majda Strašek Januš

📷 Fotografija 1: Marjan Mally

📷 Fotografija 2: Osebni arhiv

Florjan pogosto fotografira planince, tu pa je njega ujel fotoaparati v Dolomitih.

»Od mladih let naprej živim s planinami in za planine. In seveda mi je lepo pri srcu, ko vidiš, da tudi drugi poznajo tvoje delo, ga cenijo in te zanj nagradijo. Seveda mi priznanje »častni vodnik« vodniške komisije pri Planinski zvezi Slovenije veliko pomeni.

PD Skalca se pomlajuje

Prvi letošnji izleti so privabili veliko planincev, zato gledamo optimistično na to sezono

Postavila sem drzen naslov, saj bi ob njem lahko razumeli, da se nam pridružujejo mladi. To sicer ne drži, vendar z nami hodi vedno več mlajših upokoencev – in tudi zaposlenih. Nekateri so z veseljem začeli hoditi na sprehode ob polni luni, večina pa nas prisega na izlete ob dnevni svetlobi, najraje v lepem vremenu.

Takšna dva lepa sončna dneva sta nam bila podarjena v februarju in marcu. Na poti od Socerba do Glinščice nas je ponovno vodil domačin Ježek, ki pozna vse skrite poti. Tokrat smo hodili ob državni meji med mejnimi kamni, mnogimi še iz časa Marije Terezije. Razgledna pot visoko nad Dolino nas je po spustu pripeljala do Botača (in odličnega domačega vina) v dolini Glinščice, po ponovnem vzponu do starih vojaških utrdb smo se sprehodili nazaj na Socerb. Številni planinci so uživali ob lepih razgledih na slovensko in italijansko obalo – in na sinje morje.

Marca se vsako leto podamo na pohod v spomin na vse pokojne planince, posebej še Vanča Petroviča, ki je živel za planine in slovensko pesem. Pot na Pečke in Meranovo so zmogli tudi tisti, ki ne hodijo več na daljše ture. Na Meranovem se je Darinka s prisrčnim nagovorom spomnila naših pokojnih, s Tonetom pa smo nazdravili za njegov rojstni dan. Tako se v življenju menjujeta žalost in veselje, pomembno je, da znamo vse sprejemati in s tem živeti.

Tako veseli smo bili seniorji pri koči na Bohorju.

In da si znamo vzeti čas in zbrati dovolj volje, da se podamo na pot. Tudi v letih, ko že dolgo nismo več mladi. Seniorji smo že opravili svojo prvo letošnjo turo na Bohor, ko smo med pomladnim cvetjem uživali lep spomladanski dan. Pridite z nami, ne bo vam žal. Vodniki nas nikamor ne priganjajo, nekdo od njih vedno hodi s 'tazadnjimi', tako da se nihče ne počuti slabo.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Marija Kaloh

Za našo Dragico Kotnik

»Pred neskončno in veličastno naravo človek ali ponižno skloni glavo v zavesti svojega uma in svoje moči ... ali pa dvigne svoj um v visokem poletu, v zavesti, da je neločljiv del neskončne narave in vsemirja ...« je zapisal Henrik Tuma.

In res! Kdor čuti z naravo, mu je v hribih razgled z vrha krona doživetja. Gore! Najlepše, kar nam je dala narava, zemlja, ki je privzdignjena nad obzorje in nad vsakdan. Bolečine, grenkobe, razočaranja se porazgube, vse lepo pa ostane. Za vselej. In prav to občutenje je gotovo podoživljala naša Dragica Kotnik, saj je že leta 2001 postala članica Planinskega društva Skalca Hoče-Slivnica. Po izobrazbi vzgojiteljica je znala povezovali svojo predanost naravi z uspešno vzgojo najmlajših v vrtcu Slivnica, jim znala privzgojiti ljubezen do narave, planin, lepote slovenske pokrajine. Zavedala se je, da uspešna vzgoja najmlajših temelji na spoznavanju domače, torej slovenske zemlje, njenih običajev, njene zgodovine, njenih ljudi, njene pokrajine, in to od gozdov, jezer, gora do preprostih, vendar prijaznih kmečkih vasic.

Za svoje dolgoletno življenjsko delo je leta 2015 prejela priznanje PZS, in to bronasti znak. Meseca decembra 2016 je Dragica odšla v pokoj. Na zboru članov društva, smo se izjemni vzgojiteljici, ki je male planince sooblikovala, ljubkovala in vodila na planinske pašnike, ob gorska jezera in k srebrno belim skalam, zahvalili z besedami: »Draga Dragica, za male planince v vrtcu Slivnica si razdajala svojo ljubezen, potrudila si se in poskusila si storiti več, kot je bilo potrebno. Hvala

ti – tvoja pomoč je bila neprecenljiva!«

V spomin smo ji podarili sliko z motivom vaze, v kateri je šopek rdečih in belih rož. Darilo ima simboličen pomen, saj poznarja: rdeče rože so simbol za duhovne vrednote, kot so radost, ljubezen, mladostna razigranost, veselje do življenja. In bele rože? To so naši otroci, otroci ljubezni, to so naši mali radovedneži, iskreni, ustvarjalni, njihova srca ne poznajo žaljivk, škodoželjnosti, sovraštva ...

➡ Brigita Bedenik ➡ Stanko Jakomini

Predsednica društva Brigita in planinski prijatelj Boško sta se zahvalila mentorici.

Kulturni dan smo posvetili planinam

Ob 90-letnici smrti Jakoba Aljaža je Katoliško društvo dr. Antona Murka, ki je bilo organizator občinske prireditve, pripravilo planinski večer

Tako je skupina Samotarjev odigrala prizor o Trebušniku tudi na letnem zboru planincev.

Ko iščemo tematiko za kulturne dneve, vedno naletimo na obletnice znamenitih in zaslužnih osebnosti. Tako me je letos nagovorila obletnica Jakoba Aljaža, da sem večer posvetila planinski pesmi, fotografiji in znanim gornikom, ki so svoje planinske poti tudi prelili v umetniško besedo.

V začetku so nam svoj pevski, glasbeni in baletni program predstavili učenci OŠ Hoče. V pričakovanju, da bo večer zaradi nastopa mladinskega zbora pritegnil več obiskovalcev, radi povabimo mlade pod vodstvom Maje Pavlič. A vedno bolj se dogaja, da pevke pridejo, odpojejo svoj program in (za odrom) zapustijo dvorano, ker ni nikogar od domačih, ki bi prisluhnil njihove-mu petju ...

Mlada napovedovalka Zala Leskovar nas je po nastopu osnovnošolcev popeljala v planinski svet: od Toneta Partljiča, ki nas je spomnil, da živimo »v nebesih pod Pohorjem«, do dr. Juliusa Kugyja, Franceta Avčina, Jakoba Aljaža in Janka Mlakarja. Kugy, ki ima spomenik nad Sočo v Trenti, je prvi pisec o lepotah slovenskih planin. Čeprav je govoril nemško, je nadvse občudoval slovensko govornico in pesem svojih slovenskih planinskih vodnikov. V knjigi Franceta Avčina Kjer tišina šepeta najdemo prave bisere, ki nas močno nagovorijo, če nam je svet gora le malo blizu. V uvodu tudi zapiše: »Če bi me danes vprašali, zakaj hodim v gore, bi lahko odgovoril le s Kugyjevim besedami: 'Ker moram!' ... Narava, gore so mi vselej bile brezčasna razsežnost, ki sem se vanjo lahko umaknil ob vseh tegobah vsakdanjega življenja. Že v mladih letih sem to čutil in zrelemu mi je spoznanje dozorelo v pravo vero. Tistega, v kar veruješ, pa ne smeš in ne moreš do kraja razumeti ... Vedno ostaja skrivnost. Tam je zatočišče

miru in lepote.«

Za predstavitev Jakoba Aljaža smo naprosili našo rojakinjo doktorico Slavico Tovšak, zgodovinarico in arhivistko, ustanoviteljico in dolgoletno predsednico Planinskega društva Jakoba Aljaža iz Maribora. Zaradi drugih obveznosti nam je njeno besedilo prebral mladi planinec Nejc Glodež. Naj vas samo spomnimo, da je Aljaž kot dovški župnik kupil vrh Triglava, na katerem je dal postaviti slovenski stolp, kupil svet za kočjo na Kredarici ... in spenil tudi tisto najlepšo Oj Triglav, moj dom. Zato so mu ob cesti pod Dovjem postavili spomenik, kjer z roko kaže na vrhove Julijskih Alp in blagoslavlja ta lepi planinski svet, ki ga je tako ljubil. Slovenci imamo tudi humorističnega pisatelja, duhovnika Janka Mlakarja, ki je kot navdušen planinec objavljala v Planinskem vestniku. Najbolj so poznane njegove zgodbe o Trebušniku, posebej še tista Kako je Trebušnik hodil na Triglav. Samotarji so nam v pesmi in kratkem prizoru skušali približati to podobo Mlakarjevega junaka, ki ga je zaigral Zvonko Cesar, jezиков spremljevalko Jerco Ivica Leskovar, večno žejnega slugo pa Roman Luttenberger. S pesmijo in tem prizorom smo popestrili tudi letni zbor PD Skalca, od koder imamo fotografijo.

Z glasbo so ta naš večer popestrili rogisti, tamburaši, s planinsko pesmijo pa mešani pevski zbor KUD Hoče. Planine nam je še bolj približala umetniška fotografija planinca Cirila Tovšaka. Hvala vsem, ki ste se trudili za lepoto kulturne prireditve. Hvala tudi obiskovalcem, ki ste si vzeli čas in večer pred kulturnim dnevom preživeli z nami.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Stanko Jakomini

Nikoli aspirin, nikoli poškodovan

Pilates vadba v Večnamenski športni dvorani Hoče

Vsak ponedeljek (ob 18.00), torek (19.00) in četrtek (19.00) poteka v Večnamenski športni dvorani Hoče pilates vadba. Vadimo v fitnes dvorani v zgornjih prostorih telovadnice. Ponedeljek in četrtek sta namenjena pilates vadbi, v torek pa so vaje nekoliko lažje in bolj namenjene zdravi hrbtenici (ta skupina je mešana: obiskujejo jo tako gospe kot tudi gospodje).

S pilates vadbo je Športno društvo žena Hoče pričelo v Večnamenski športni dvorani Hoče pred dvema letoma in pol. Na začetku so bile vaje preproste, saj je pilates posebna tehnika, ki jo je potrebno najprej osvojiti. Članice in člani so redno obiskovali vadbo, zato smo lahko vadbo nadgrajevali in čez čas pričeli delati na velikih žogah. Tako so se lahko krepile nove mišične skupine, več je bilo potrebno uporabljati stabilizacije (da ne padeš z žoge, je potrebno aktivirati mišice trupa in biti stabilen). Večini članic je uspelo nadgraditi vadbo na velikih žogah, zato smo prešli na nov izziv – vadbo z elastičnimi trakovi. Kmalu je sledila vadba z majhnimi mehкими pilates žogami. S tema pripomočkoma je vadba postala še bolj pestra in zanimiva. Za nekatere je lahko postala fizično bolj naporna, tisti s težavami in bolečinami pa so s tema pripomočkoma dočlene vaje lažje izvedli. Kar nekaj časa smo vadili na ta način. V naslednji sezoni pa je bil potreben nov izziv. Pričeli smo izvajati vadbo Nirvana fitness, ki je lepo potekala celo sezono, vendar so članice povedale, da imajo raje klasično pilates vadbo z različnimi pripomočki. Tako smo nadaljevali v tej smeri. Vaje smo nadgradili še s pilates obročem, joga blokcem, s palicami in dodali obremenitve z majhnimi polkilogramskimi žogicami utežkami za pilates. Vse vaje so članice in člani pravilno izvajali in redno poročali o pozitivnih učinkih vadbe na počutje.

V letošnji sezoni vadbo izvajamo v manjšem prostoru na isti lokaciji. Prostorske stiske ni, saj pilates vadba poteka v manjši skupini (na vadbi je lahko največ dvanajst vadečih), da lahko inštruktor vadeče dobro spremlja in jih po potrebi, če vaje ne izvajajo pravilno, tudi popravi.

Letošnji izziv na vadbi daje nov pilates pripomoček - 90 centimetrski masažni valj, ki se mu reče tudi hrbtenični korektor. Je odličan pripomoček na vadbi, saj lahko z njim vaje otežimo – okrepimo mišice in jih raztegnemo, popravljamo svojo držo in majhne nepravilnosti ter po vadbi zmasiramo vse mišice od vratu do meč.

Vadečim je masažni valj zelo všeč in vsi poročajo o odličnem počutju po vadbi. Našo vadbo smo popestrili tudi z vadbo pilates v dvoje, ki je prinesla veliko smeha in zabave, vendar so vadeče poročale, da učinek vadbe na telo ni bil tako učinkovit. Našo vadbo nadaljujemo do konca sezone, ki bo do konca junija. Vadi-li bomo z vsemi naštetimi pripomočki in skupaj rastle in se razvijali v pilates tehniki, ki je tehnika, ki se je učimo vse življenje.

Gospod Pilates, ki je tehniko pred skoraj stoletjem razvil, je namreč trdil, da je pilates jednat in vsestranski sistem telesne vadbe, nova umetnost in znanost, ki lahko ne le izniči nepotrebno trpljenje človeka, ampak celo zmanjša potrebo po gradnji novih bolnišnic, domov za obnemogle, psihiatričnih ustanov in zaporov. Verjel je, da so moderni način življenja, slaba drža in neukinkovito dihanje izvorni razlogi za slabo telesno in duhovno stanje človeka. Prav zato je ustvaril niz vaj oziroma gibov, ki pomagajo popraviti mišično neravnovesje, izboljšajo držo, koordinacijo, moč, ravnotežje, gibljivost, prožnost, hkrati pa povečajo dihalno kapaciteto ter delovanje organov.

Pilates je leta 1934 izjavil: »Moram imeti prav. Nikoli aspirin, nikoli v življenju poškodovan. Ves svet bi moral izvajati moje vaje. Bili bi mnogo bolj srečni!«

Na vadbi nas vedno več spoznava, da njegove trditve držijo. Vabimo nove člane, da se nam pridružijo na vadbi in preizkusijo tehniko pilatesa tudi sami. Več informacij o pilates vadbi lahko dobite na telefon 070 776 553.

➡ Mojca Šlegl Ekart 📷 Iz osebnega arhiva

Pilates je pestra vadba, primerna za mlajše in starejše.

Pesem na Murkovem večeru

Na letnem zboru Katoliškega društva se je predstavila pesnica Majda Strnad iz Reke

Ne bom govorila o našem letnem srečanju, čeprav bi lahko veliko napisala tudi o našem delu, o naših kulturno-izobraževalnih večerih in prazničnih delavnicah. O tem kdaj prihodnjič.

Na Murkov večer smo letos ponovno povabili našo domačo pesnico Majdo Strnad, ki je izdala svojo prvo samostojno pesniško zbirko. Že od leta 2000 je včlanjena v Literarni klub upokojencev Likus, obiskuje njihove delavnice in objavlja pesmi v njihovem zborniku. Sodeluje pri Mariborski literarni družbi, pri kateri je leta 2015 tudi izdala svojo pesniško zbirko. Marjan Pungartnik je v spremni besedi zapisal: »V zamahih vetrov je zbirka hipnih vzgibov, ki priplavajo nekje iz podzavesti in se izražajo v obli-

ki ekspresivnih zapažanj ... Le redko stopijo v ospredje povsem stvarne osebe, zdi se mi, da je edina takšna pesem Z žarki se vračaš, ki govori o mami ... Morda je za dožemanje celotne zbirke odločilna pesem Zlagam se nazaj, ki govori o tem, da se v živi, skoraj panteistični naravi, izgubi in hkrati najde pesnenje, a se mora potem, na povratku, 'sestaviti'.«

Majda nam je svoje pesmi interpretirala, popeljala nas je v svoj pesniški svet, ki je v tem našem potrošniškem vsakdanu nekaj prav posebnega. Naj katera od pesmi nagovori tudi vas.

➡ 📷 Majda Strašek Januš

V ZAMAHIH VETROV

Toplo jutro.
Nabiram njegove poljube,
zajemam žarke
v dlani.
V zamahih vetrov
nezadržno hitim.
Dan je vstal.
Iščem njegovo svetlobo.
V dušo nalagam
vse nežne poglede,
neizrečene besede
in sanje iz noči.
Listju šumečemu
izpijem vse barve,
spomine skrivam
za lepše dni.

ZLAGAM SE NAZAJ

Razbežim se
med šelestenje vej.
Sem drobec prahu
na prosojni pajčevini.
Budno oko me motri
nepremično.
Neslišna beseda
drami možgane.
Vriva se v moje
neizrečene misli
in neomajno išče
moje skrite sanje.
Izogibam se
dolгим tipalkam.
Zlagam se nazaj
v svojo podobo.

Z ŽARKI SE VRAČAŠ

Mama, rada bi,
da se vrneš
pod staro ostrešje
svojega doma.
Med vabljive
cvetove magnolije
in ščebetanje vrabcev
na njenih vejah pred
hišo.
Med škripanje
starih vrat
in zidove,
poslikane
z lepimi spomini.

Primorski plesi na Štajerskem

V vseh letih obstoja folklorne skupine smo preplesali že plese iz skoraj cele Slovenije. Le še en kamenček v našem plesnem mozaiku nam je manjkal, in to so bili plesi primorske regije. Že kar nekaj let smo si namreč želeli plesati primorske plese in končno se nam je letos želja uresničila. S pomočjo vodje Rastka Samca smo na oder postavili splet plesov iz Trsta in okolice. Seveda so bila potrebna tudi primerna oblačila, za katera je z vso svojo vnemo poskrbel naša Jožica Coif. Z nekaj kosi oblačil nam je na pomoč priskočil naš nekdanji mentor Metod Špur, nekaj pa jih je nastalo izpod rok prijazne šivilje Nade. Tako smo se v vsem svojem sijaju pokazali v dvorani Union na območnem srečanju odraslih folklornih skupin Maribora in okolice. Ker to ni bila prvoaprilska šala, ampak je šlo povsem zares, je na koncu sledila tudi strokovna ocena. Bila je zelo vzpodbudna glede našega plesanja in prav tako glede naših oblačil. Skratka, 1. april smo zaključili zelo veseli in ponosni, da nam je zopet uspel en velik podvig in v upanju, da se vidimo na medobmočnem srečanju folklornih skupin. In pa seveda, da se čim večkrat poka-

žemo domači publiku, ki nam vsa ta leta stoji ob strani in nas podpira pri sestavljanju našega plesnega mozaika.

➡ Majda Cvetko 📷 Iz arhiva društva

Ponosna skupina folkloristov v novih oblačilih.

Višje, še višje, čim bližje vrhu!

Za odbojkarice Formule Formis uvrstitev med najboljše štiri ekipe v pokalnem tekmovanju predstavlja odlično podlago za še boljše rezultate

Odbojarski klub Formula Formis ne glede na starost igalk in selekcijo odlikujejo srčnost, ljubezen do športa, spoštovanje do soigralk in tekmič in požrtvovalnost. Vse te lastnosti lahko pripišemo tudi tistim, ki igralko usmerjajo, spremljajo, trenirajo in skrbijo za to, da klub deluje na visoki kakovostni ravni. Prepričani smo, da je mnogo občank in občanov naše občine ponosnih, kajti v 1. državni odbojarski ligi igrata tako ženska kot moška ekipa, obe pa dosejata zavidljive rezultate. Naše prepričanje potrjuje dejstvo, da so tekme v domači dvorani izredno dobro obiskane in želimo si, da bi bilo tako tudi v naslednji sezoni. Članice 1. članske ekipe Formula Formis so letošnjo sezono kronale z uvrstitvijo med top 4 ekipe v pokalnem prvenstvu, kar jih v naslednji sezoni uvršča med nosilke skupin in je hkrati velik dosežek, ki predstavlja odlično podlago za še boljše rezultate. Skupinski del ligaškega tekmovanja so zaključile na odličnem četrtem mestu, po preigravanjih pa končale na šestem mestu, kar je bolje kot sezono prej. Ob tem je pomembno vlogo odigral mesec januar, ko je bila ekipa zdesetkana zaradi bolezni; posebej dolgo smo igrali brez odlične Darje Eržen. Vsekakor ne gre spregledati pomembnega trenutka sezone, ko so naše »Formiske« pred domačim občinstvom – kot edine v tej sezoni! – premagale igralko Nove KBM Branik, na kar smo posebej ponosni. Zahvala za uspehe gre šestnajstim požrtvovalnim dekletom, ki so med igro puščale, kot radi rečemo v športnem žargonu, srce na igrišču. In seveda trenerju Sebastijanu Zorenču, pomočnikoma Dragu Blažiču ter Mirku Dukariču. Sezona, ki je končana, je bila v marsičem prelomna za prvo ekipo in Formis

Tukaj smo nekatere na kolenih, a klonemo ne hitro!

nasploh. Dobili smo novega glavnega sponzorja, Avto shop Formula, prvič v zgodovini je za našo vrsto zaigrala tuja igralka in edino naše igralko so v vsej sezoni premagale Branikovke. Čeprav žoga še ni prav dobro padla na tla, so naši pogledi že usmerjeni v prihodnost. Z odgovornostjo do podpornikov, ki se vam na tem mestu iskreno zahvaljujemo, in z visoko postavljenimi lastnimi cilji že zremo v novo sezono, ko bomo vso energijo usmerili v preseganje letošnjih rezultatov. Ob odličnih rezultatih mlajših selekcij, kjer trenerka in trenerji vzgajajo mlade kvalitetne naslednice članske ekipe, se za odbojarsko usodo v naši občini niti najmanj ne bojimo. Veseli bomo, če nas boste bučno podpirali tudi v sezoni 2017/18.

➡ Mojca Lubanjšek Pehant 📷 Iz arhiva društva

Formis mini desetič v polfinale

Tokrat bi sezono lahko opisali kot slab začetek, a vseeno dober konec

Tokrat bi lahko rekli: »Slab začetek, dober konec.« Težave z boleznimi in poškodbami so se kopičile že cel teden pred turnirjem, za nameček pa je še jutraj pred turnirjem svojo odsotnost zaradi bolezni javila ena igralka iz prve postave, tako da smo se z zelo mešanimi občutki v soboto, 4. marca, odpeljali v Braslovče. Vseh osem »Formisk« je na igrišču in ob igrišču dalo vse od sebe, da smo se na koncu po 3 napetih obračunih lahko veselili uvrstitve v polfinale oz. med 8 najboljših ekip v Sloveniji.

Tako so tudi deklice letnik 2006 in mlajše nadaljevale tradicijo ekipe Formis mini, ki so jo začele deklice letnik 1996 in vse ostale generacije minic (z izjemo letnika 1997, ki ga v bistvu sploh ni bilo), to je uvrstitev najmanj v polfinale državnega prvenstva.

Z uspešnimi nastopi pa nadaljuje tudi druga ekipa Formis mini mini, ki si je po treh zmagah priigrala uvrstitev na »finalni turnir« za mesta oziroma za 17. mesto med 52. ekipami, ki so letos začele s tekmovanjem v državnem prvenstvu v mini odbojki za deklice.

O turnirju je Ema L. iz ekipe Formis mini mini napisala: »V soboto je potekal turnir v Hočah. V prvi tekmi smo igrate proti Šempetru. Žal smo prvi set za las izgubile kljub bučnemu navijanju s tribun. Poraz nam je dal zagon, tako da smo drugi in tretji set zanesljivo zmagale. Nato smo se pomerile z vrstnicami iz Slovenj Gradca. Bile so težke nasprotnice, toda vseeno smo povedle ter zmagale. Tudi drugi in tretji set nam nista povzročala težav. Čeprav nam je z zmagama

proti dvema ekipama že bilo zagotovljeno napredovanje, smo se borbeno borile proti najtežjim nasprotnicam iz Ljutomer. Vse nas je presenetilo, saj niso igrate tako, kot znajo. Drugi set je bil izredno napet. Na začetku smo vodile kar za 10 točk, na kar so nas dohitele in vse tako je bilo do set točke, ko smo na koncu zmagale s 33 proti 31. Tretji set smo izgubile. Kljub temu smo se vse zelo veselile, saj smo vse tri tekme zmagale. V nedeljo, 7. maja 2017, pa je v Hočah potekal finalni turnir za državno prvenstvo v mini odbojki in naša ekipa Formis mini je na koncu osvojila 4. mesto za sezono 2016/2017. Bravo, punce!

➡ Boštjan Glodež 📷 Iz arhiva društva

Formis mini nič več mini!

Pod streho spravili 26 dirk za SP

Ob 60-letnici delovanja Avto-moto društva Orehova vas

V letošnjem letu praznuje Avto-moto društvo Orehova vas okroglo obletnico, 60 let delovanja. Na pobudo iniciativnega odbora, sestavljenega iz domačih entuziastov, je bil 27. aprila 1957 namreč sklican prvi, torej ustanovni občni zbor. Odvijal se je v prostorih današnjega gostišča Lobnik. Takrat je nastalo Avto-moto društvo Orehova vas in je imelo 22 ustanovnih članov. Prvi izvoljeni predsednik je bil Stanko Šmirmaul.

Njihov cilj je bil, da bi se v novonastalem društvu zbirali ljubitelji motornih vozil in si med seboj pomagali. Prva naloga je bila organizacija tečaja za opravljanje vozniškega izpita, ki je bila tudi uspešno izvedena. Že v prvem letu so organizirali tudi tombolo. Ta je bila množično obiskana. Prva nagrada je bila moško kolo, za tiste čase velik dobiček.

Že leta 1959 je bila organizirana prva cestno hitrostna dirka. V letu 1960 se je začela gradnja društvenega doma in še istega leta je bila tudi otvoritev. Prva motokros dirka je bila organizirana 25. avgusta 1963 in od takrat do današnjega dne so organizirane dirke nepretrgoma že 53 let. Prva dirka za svetovno prvenstvo se je odvijala 10. maja 1970 na našem dirkališču. V celotni zgodovini društva smo bili prireditelji 26 dirk za svetovno prvenstvo, zraven tega pa še preko 100 tekmovanj nižjega ranga.

Zadnja leta organiziramo po eno tekmovanje letno za evropsko prvenstvo ter še dva do tri tekmovanja nižjega ranga.

Program za leto 2017:

27. 8.: Državno prvenstvo v motokrosu

17. 9.: Pokalno in rekreativno prvenstvo v motokrosu

Vljudno vabljeni.

Spomin na čas, ko smo občudovali prve junake radizelskih steza.

Kdo bi preštel množico, prišli smo od blizu in daleč!

➡ Silvin Vesenjāk 📷 Iz osebnega arhiva

Na avtosalonu v Ljubljani

Jeep Club Pohorje je organiziral ogled avto salona v Ljubljani. Salon je po dolgih letih zopet v Sloveniji, tako si je bilo mogoče ogledati kar nekaj novosti. V ospredju so vsekakor športna vozila, vozila predelana na plin, največ pa je zanimanja za elektro vozila, ki jih je bilo razstavljenih kar nekaj. Na poti proti domu je vesela družina iz avtoceste zavila v

Postanek za osvežitvev

Žalec, kjer so ravno v soboto odprli pivsko fontano. Ob prijatni družbi, pogovoru o videnem v Ljubljani, je bil seveda tudi kozarec piva dobrodošel. Vsi udeleženci pa že čakamo kakšen nov sejem ali izlet.

➡ 📷 Konrad Vrhovšek

Športni pogled na vozilo z veliko močjo in temu primerna tudi cena.

Uspešno v novo, naporno leto

Za KUD Hoče je prejetje občinskega Zlatega grba posebna zaveza za nadaljnji trud in širjenje poslanstva

Člani KUD Hoče izvedli redni letni občni zbor. Vsako leto na občnem zboru mešani pevski zbor in tamburaši s kratkim programom razvedrijo vse prisotne. Za člane KUD Hoče je bilo leto 2016 naporno in hkrati uspešno, polno jubilejev. Tamburaši in Pohorski rogisti so praznovali 35 let in mešani pevski zbor 25 let neprekinjenega delovanja. Za jubileje v letu 2016 smo prejeli Zlati grb Občine Hoče-Slivnica, ki je posebna zaveza, da se še naprej trudimo in izvajamo svoje poslanstvo na področju ljubiteljske kulture.

Za leto 2017 smo si zastavili nov obsežen program, ki ga že izvajamo. Februarja so Pohorski rogisti, mešani pevski zbor in tamburaši sodelovali na proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku, ki jo je organiziralo Katoliško društvo dr. Antona Murka. Tamburaši so prispevali svoj program na prireditvi ob izbiri športnika leta Občine Hoče-Slivnica in v začetku marca z bogatim kulturnim programom nastopili na osrednji regijski slovesnosti ob dnevu Civilne zaščite RS v Kulturnem domu v Hočah. Mešani pevski zbor je ob dnevu žena na samostojnem koncer-

Zborovske harmonije 2017.

tu prepeval za oskrbovance Doma Danice Vogrinec v Mariboru. Koncert so popestrili tudi ljudski pevci dramske skupine Samotarji Društva upokojencev Hoče. Vsi smo bili prisrčno sprejeti. Sredi marca se je mešani pevski zbor predstavil na Reviji odraslih pevskih zborov Zborovske Harmonije v Unionski dvorani v Mariboru. Na dveh večernih revijah se je predstavilo 24 odraslih pevskih zborov, kar pomeni, da je zborovsko petje v mariborski regiji zelo razširjeno in priljubljeno. Vsak zbor se je predstavil s programom po lastni izbiri. Za Mešani pevski zbor KUD Hoče pomeni nastop na reviji primerjavo z drugimi zbori v širši regiji. Konec marca je Društvo upokojencev Hoče povabilo mešani pevski zbor na svoj letni občni zbor, kjer je nastopil v kulturnem programu.

V letu 2017 bomo meseca maja v vseslovenskem tednu ljubiteljske kulture pripravil letni koncert našega društva, v mesecu juniju organizirali občinsko proslavo ob dnevu samostojnosti in meseca septembra izvedli samostojni koncert za goste hotela Delfin v Izoli. To je le nekaj točk iz letnega programa 2017, ki je bil sprejet na občnem zboru.

Vsi člani KUD Hoče zastavljeni letni program dosledno izvajamo z veliko dobre volje in ljubezni do ljubiteljske kulture. Vse sekcije imajo redne tedenske vaje v društvenih prostorih: mešani pevski zbor vsak ponedeljek in tamburaši vsak torek v prostorih v zaodrju Kulturnega doma v Hočah. Pohorski rogisti pa vadijo vsak četrtek v podružnici Osnovne šole Dušana Flisa v Reki.

Vabimo vse, ki jih veseli petje v zboru ali igranje na tamburico in rog, da se nam pridružijo. Veseli bomo vsakega novega člana.

➔ Breda Germ ➔ Foto 1: Marjan Laznik

Čebelarji opravili letno inventuro

Čebelarsko društvo Alojz Greif Hoče dobilo v najem brunarico na Slivniškem Pohorju

Čebelarji ČD Alojz Greif Hoče so na svojem občnem zboru v gostilni Kobale v Zgornjih Hočah opravili pregled dela v letu 2016. Na zboru so bili prisotni člani društva in vabljeni gostje. Od vabljenih so bili prisotni: župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak, podžupan občine Miklavž Darko Rebernik, predsednica KS Reka-Pohorje Zdenka Trinko, predstavniki sosednjih ČD, predstavnica OŠ Hoče in kmetje s Pohorja, pri katerih imajo čebelarji registrirana stojišča.

Predsednik ČD je v svojem poročilu poudaril veliko pridobitev, saj je društvo od občine dobilo v najem brunarico na Slivniškem Pohorju, ki so jo preuredili v Čebelarski dom in postavili pravi slovenski čebeljak. Vse to jim je uspelo s prostovoljnimi delom, saj so člani opravili na domu preko 700 ur prostovoljnega dela. V svojem nagovoru se je zahvalil tudi vsem ostalim donatorjem, ki niso člani društva in so znatno pripomogli k ureditvi kočice ter izgradnji čebeljnaka. Poudaril je, da dom ni namenjen samo delu čebelarjev, ampak ga je potrebno vključiti v širšo turistično ponudbo občine, za kar si bo prizadevalo društvo ob sodelovanju z občino in krajevno skupnostjo, na katerem območju se nahaja dom.

Župan Marko Soršak je v nagovoru poudaril dobro delo društva in sodelovanje z vsemi ostalimi v sami občini z eno samo željo, da bi takšno sodelovanje potekalo še naprej. Za sodelovanje se je zahvalil tudi podžupan Občine Miklavž Darko Rebernik. Predsednica KS Reka-Pohorje Zdenka Trinko je poudarila pomen Čebelarskega doma in njegovo vključitve v načrtovane aktivnosti same krajevne skupnosti.

Na občnem zboru so bila podeljena priznanja najzaslužnejšim čebelarjem ter zahvale donatorjem pri ureditvi čebelar

Boris Pal je projektant čebeljnaka na Pohorju.

skega doma in predstavljen program dela za prihodnje leto. Po končanem občnem zboru so se člani društva in gostje še nekaj časa zadržali v prijetnem klepetu ob dobri hrani in pijači ter prisluhnili zvokom harmonikarja Silva.

➔ Bojan Lunežnik
➔ Marija Cvetko

Fit izzivi vedno zanimivi

Veliko Hočanov že sodeluje v zabavnih in poučnih izzivih sester Darje in Metke

Veliko Hočanov že sodeluje v zabavnih in poučnih izzivih društva Vulcano events, ki ga sestri Metka Klajderič Kobler in Darja Hlade z ekipo neumorno in uspešno z ogromno rezultati peljeta že šesto leto. Zavedanje, da lahko največ naredimo sami zase, je ključno. Pretežno aktiven in zdrav slog življenja ni nujno povezan z veliko denarja, prav nasprotno. Kaj vse vsebuje fit izziv? Vključuje:

- pametno vadbo za vse generacije ob ponedeljkih v dvorani Kulturnega doma Hoče,
- nasvete o prehrani,
- on-line vodeno vadbo,
- organizirane pohode v naravo za družine,
- podporo wellness trenerjev na vadbi in pri sestavljanju jedilnikov,
- nagrade najboljšim,
- motivacijo,
- smeh, ki je pogoj za uspeh.

Vsako ima možnost priti in pogledati prvič, oz. prvi mesec brez vsakih obveznosti. To je prispevek društva v dobro skupnosti.

➔ Darja Hlade
➔ Iz osebne arhiva

Kratka ulica 2, Radizel
2312 Orehova Vas
Telefon: 041 677 528
E-mail: janko.jurgec@t-2.si
D.Š.: 81916566

neprofitna
in nepolitična organizacija
spremljajte nas na

Društvo za razvoj občine Hoče-Slivnica
odkrito in pošteno

Člani tudi iz drugih občin

Društvo za razvoj Občine Hoče-Slivnica je upihnilo prvo svečko. Društvo nima članov le v Občini Hoče-Slivnica pač pa tudi iz drugih občin, celo iz Ljubljane, kjer se nahaja tudi naša poslovna enota. V čast in veselje nam je, da smo v naše vrste pridobili tudi častnega člana profesorja dr. Igorja Tičarja. Društvo je nepolitična in neprofitna organizacija, vendar to ne pomeni, da se ne sme ukvarjati s profitno dejavnostjo. Društvo je mlado in zelo ambiciozno. V samem začetku smo se lotili velikega projekta, to je organizacija koncerta Tereze Kesovije, ki smo ga izpeljali lansko leto, 21. oktobra, v večnamenski športni dvorani v Hočah. Za leto 2017 planiramo sklop predavanj o zdravi prehrani. Prvo predavanje smo že organizirali marca, drugo srečanje je bilo maja 2017 v Kulturnem domu.

➔ Janko Jurgec - Barbara

S šampanjcem na mizi

Letna konferenca enote OZSČ Maribor-Slivnica

Samoumevno je, da vodstvo poskrbi za organizacijo konference, tudi, da pripravi »teren«, rečeno v vojaškem žargonu. Kot dolgoletni predsednik enote sem bil prijetno presenečen, ko je bilo v prostorih OŠ že vse nared za konferenco, na vseh mizah decembrska in januarjska izdaja glasila Slovenske vojske (SV), na mizi za delovno predsedstvo pa šampanjec posvečen slivniški enoti. Častniku SV, stotniku in našemu aktivnemu članu Borisu Škodniku, sem se iskreno zahvalil. Kaj kmalu se je prostor napolnil, kljub temu da je v Orehovi vasi istočasno potekal občni zbor AMD Orehova vas, ki je tja preusmeril kar nekaj naših članov, v glavnem funkcionarjev. Konference se je udeležilo 46 udeležencev; od tega 27 članov, 15 članic in 4 častni gostje. Svoj izostanek sta zaradi dolžnosti opravičila dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica, in Anton Korošec, predsednik območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo - Maribor. Častne goste so predstavljali: Janez Šifrar - častni predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica, Jože Škof - predsednik Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor, dr. Martin Kramar - predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica in Boštjan Gril, ki je nadomeščal Jerneja Jazbinška, predsednika Strelskega društva Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi.

S pozdravom navzočim sem pričel 19. letno programsko konferenco slivniške enote. Z minuto molka smo posvetili spomin v letu 2016 preminulima, do konca aktivnima članoma enote, Jožetu Cerkvniku in Janezu Kramarju. Delovni predsednik je bil tokrat Boris Demšič, član enote in tudi podpredsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slivnica. Po kronološko podanem poročilu o opravljenem delu vodstva in enote kot celote, je sledila razprava. Kot po običaju so prednjačili častni gostje. Prvi je povzel besedo Jože Škof. Poudaril je, da je slivniška enota med 18-timi, ki tvorijo mariborsko častniško organizacijo, še vedno vodilna. V nasprotju z ostalimi se kadrovske še krepi, plačevanje članarine pa je lahko za zgled ostalim. Izrazil je zadovoljstvo, da se je letošnjega jubilejnega častniškega plesa v Hotelu Habakuk udeležil tudi župan občine Hoče-Slivnica s soprogo. Tudi sodelovanje z občino je v primerjavi z ostalimi na najvišji ravni. Spomnil je tudi na možnost urjenja in tekmovanja z malokalibrsko puško in zračno pištolo na strelišču v Melju. Predlagal pa je, da v soboto 14. oktobra tako moška kot ženska ekipa slivniške enote sodelujeta na tekmovanju v streljanju z avtomatsko puško in pištolo 7,62 mm na strelišču Velenik. Martin

Kramar je v imenu Zveze borcev za vrednote NOB občine Hoče-Slivnica pozdravil zbor in obenem ugotovil, da je med udeleženci tudi mnogo članov borčevske organizacije. Sicer je tudi sam kot častnik član slivniške enote. Poudaril je, da je zaskrbljujoče, da se zelo malo častnikov in podčastnikov SV vključuje v enote območnih združenj slovenskih častnikov.

Boštjan Gril je obljubil podporo pri izvajanju majskega urjenja v streljanju z zračno puško in pozval na večjo udeležbo članstva na strelsko tekmovanje za prvaka občine v času občinskega praznika. Franjo Pokos se je v primerjavi z uspešnim delovanjem Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor, kakor tudi slivniške enote, kritično ozrl na delovanje države, njen odnos do veteranov vojne za Slovenijo in tudi SV. Predlagal je, da se po zgledu posameznih severnih evropskih držav, nenazadnje tudi sosede Hrvaške, v Sloveniji čim prej uvede obvezno služenje vojaškega roka. Majda Bobanec, nova in zelo aktivna članica predsedstva slivniške enote, je vprašala, kaj je s pobudo z lanskoletne konference o združitvi hoške in slivniške enote. Jože Škof je odgovoril, da je hoška enota na letnem zboru o tem razpravljala in ni podprla odločitve.

Tako poročilo o delu enote, kakor tudi letni načrt dela, slednji z manjšimi dopolnitvami, sta bila soglasno potrjena. Potrjena sta bila tudi delegata in njuna namestnika, ki bosta enoto zastopala na letni programski konferenci Območnega združenja v petek 24. marca. Razpravo je zaključil Boris Demšič s predlogom, da se Robertu Bobancu, dolgoletnemu poveljniku teritorialne obrambe v Mariboru, tudi enemu začetnikov le-te, dodeli državno priznanje. Predlog je potebno pripraviti in ga posredovati predsedstvu Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor. Priznanja enote Slivnica so za uspešno delo v preteklem letu prejeli Venčeslav Ogrinc, Marko Kremavc in Anica Ploj. Silvester Partlič pa je prejel priznanje mariborske krovne organizacije. Čestitamo!

Sledilo je vselej prijateljsko druženje ob zvokih harmonike »našega Frančeka« in dobri jedachi ter kapljici rujnega zalednikov Vanča in Nade. Gostitelju 19. letne konference OŠ Franc Lešnik - Vuk z ravnateljem iskrena hvala za gostoljubje.

← Bruno Kremavc → Miha Horvat

Marija Pregl iz Pivole je prejela poklon - častniško kapo Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor.

Konča se z dobro pijačo in jedačo

Dogodivščine Društva žena Občine Hoče-Slivnica

Marsikdo ne more verjeti, da je za nami že kar četrtnina leta, pa vendar je tako. Zgodilo se je kar nekaj dogodkov in tudi Društvo žena občine Hoče-Slivnica ni počivalo. Prvo tromesečje leta je bilo kar delovno. Tako kot vsako leto je bila organizirana letna skupščina društva, saj je potrebno najprej urediti vse papirnate stvari, poravnati članarino, se pogovoriti o izvedenem delu preteklega leta, povedati svoje želje in interese za naprej. V Društvo žena se nobena stvar ne zaključi brez dobre jedače in pijače in tako je bilo tudi na skupščini v motelu Divjak. V želji po novih receptih in idejah za ustvarjanje v kuhinji smo se članice v mesecu februarju tudi udeležile kulinarčne dejavnosti z naslovom Rogljčki na več načinov. Udeleženke delavnice smo budno spremljale potek dela, kako do lepih in okusnih rogljičkov, ki so nastajali pod izurjenimi prsti gospe Cvetke. Z veseljem smo se odzvale prošnji občine in spekle pecivo za pogostitev foruma nevladnih organizacij in podjetniškega foruma. V društvu žena se zelo rado peče, zato smo se odzvale tudi na prošnjo za pogostitev udeležencev z domačim pecivom na proslavi ob dnevu žena v občini, ki smo se je tudi z veseljem udeležile.

A to še ni bilo vse. Tako kot vsako leto smo tudi letos počastile Prostovoljno gasilsko društvo Hoče s pecivom na njihovi redni letni skupščini in se jim vsaj malo oddolžile za koriščenje dvorane za naše potrebe. Hvala jim!

Sedaj se boste vprašali, ali v tem društvu delajo še kaj drugega, kot pečejo pecivo. Seveda delamo. Ob prazniku dneva žena smo organizirale predavanje na temo Enostavno in lepo do sobnih rastlin, ki smo izvedle skupaj s Klubom Gaia. Predaval nam je Rock Finale z Biotehničnega centra Naklo.

Zraven dela pa je potrebno poskrbeti tudi za sprostitev. Tako smo se zadnji dan meseca marca zgodaj zjutraj odpravile na ekskurzijo k našim južnim sosedom. Pot nas je vodila vse do Verone, kamor smo prispele v zgodnjih dopoldanskih urah. Najprej smo si ogledale baziliko San Zeno, ki je ena najlepših v severni Italiji. Dan smo nadaljevale z ogledom mesta Verone, si privoščile nekaj prostega časa in se sprehodile skozi vrtove palače Giardino Giusti. Po vseh lepotah tega mesta smo se odpeljale v hotel, kajti za nami je bil naporen dan. Sledila je

Na naših izletih je vedno zelo veselo!

večerja, sprostitev in na koncu zaslužen počitek. Naslednjega dne smo se po zajtrku odpeljale do obale Gardskega jezera in si ogledale polotoček Sirmione ter se z ladjicami odpeljale okoli njega. Vzdušje je bilo nepopisno. S čudovitimi občutki smo se poslovile od tega prelepega mesteca in se napatile novim dogodivščinam naproti. Sledil je ogled Safari parka in vožnja med prosto gibajočimi živalmi. Res vredno ogleda! Ostalo nam je še nekaj časa za samostojno potepanje po živalsko-botaničnem vrtu.

S prelepimi vtisi smo se odpravile proti naslednji postaji, to je bila pokrajina Soave, kjer nas je v imenitni restavraciji čakalo kosilo. Zopet nekaj novega, nekaj tradicionalno italijanskega. A dan se je že krepko prevesil v drugo polovico in bilo se je treba odpraviti proti domu. Sledila je vožnja po pokrajini, kjer te spremljajo polja in vinogradi.

Tako se je počasi zaključevala prva letošnja ekskurzija našega društva, na kateri pa seveda ni manjkalo dobre volje in smeha. Domov smo se vrnila polne energije za nove izzive.

← Rosina Vernik

Aktivno v novo leto

Občnega zbora TD Oreh se je letos udeležil tudi predsednik Štajerske turistične zveze Janez Ribič, ki je našim članom podelil tudi priznanja za minulo delo. Bronasto priznanje je prejel Miran Fingušt in celotni upravni odbor, zlato priznanje pa je prejel Vladimir Divjak. S 1. marcem smo prevzeli tudi prostore v AMD-ju, bivši krajevni urad, ki smo jih že začeli prenavljati. Na novo smo posadili bolj odporne sorte trsov, poleg potomke Stare trte. Na sestanku krajevne skupnosti smo se dogovorili, da naše društvo prenove tudi oglasno tablo ob Avto-moto društvu. Po prenovi prostorov in oglasne table sledi tudi sanacija vaške kapele, ki je v tej zimi utrpela poškodbe. Čaka nas torej še kar nekaj dela. Bližajo se pa tudi že prvi dogodki v organizaciji našega društva.

Člani TD Oreh so prejeli tudi priznanja.

Letni koncert KUD Hoče

Zborovodkinja Darinka Teršek, ki že 26 let uspešno vodi mešani pevski zbor, je prejela priznanje Zveze kulturnih društev Maribor

Svoj letni koncert je KUD Hoče organiziral v mesecu maju, v tednu ljubiteljske kulture. V dvorani Kulturnega doma Hoče so se zbrali krajanji in povabljeni, ki so prisluhnili izbranemu programu članov društva in gostov. Nastopajoče je skozi program uspešno popeljala Urška Pliberšek.

Pevci mešanega pevskega zbor KUD Hoče so zapeli izbrane pesmi ob klavirski spremljavi Maje Mancini Senica. Program pa so popestrili mladi ustvarjalci. Flavtista Dorotea Senica ima za seboj že bogato kariero. 19-letna mladenka študira že tretje leto v Salzburgu in nastopa kot solistka s številnimi orkestri. Udeležuje se tekmovanj, kjer dosega najvišja mesta. Že dan po nastopu je odpotovala na mednarodno tekmovanje na Japonsko. Predstavila se je z delčkom tekmovalnega programa. Prisotni v dvorani so jo pozdravili z dolgim aplavzom. Mlada baletka Pia Beranič je osnovnošolka, ki obiskuje 5. razred baletne šole na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor pri profesorici Martini Kramer. S plesnim nastopom je očarala občinstvo. Harmonikar Aleš Meglič je pravi virtuoz na diatonični harmoniki. Svoje znanje prenaša na mlajše, sam pa uspešno sodeluje pri ansamblih v Sloveniji in tujini. Glas harmonike je popestril program koncerta. Kot gostje so se predstavili pevci moškega pevskega zbora DU Orehova-Hotinja vas, ki se spogledujejo z 20-letnico delovanja. Iz svojega bogatega repertoarja so zapeli tri pesmi. S svojo glasbo rogov so Pohorski rogisti vedno nekaj posebnega. Že 36 let nastopajo, tekmujejo in dosegajo uspehe in razveseljujejo s svojo glasbo. Predstavili so se z novim programom. Stari znanci vseh nastopov v Hočah so tudi tamburaši KUD Hoče. Tudi zvoki njihovih tamburic božajo duše poslušavcev že 36 let. S svojim nastopom so ponovno navdušili.

Obetavna mlada umetnica na flavto Dorotea Senica.

Ob koncu koncerta so še enkrat so zapeli pevci mešanega pevskega zbora KUD Hoče, ki ga že 26 let uspešno vodi zborovodkinja Darinka Teršek. Za svoje uspešno dolgoletno zborovsko delovanje je prejela posebno priznanje Zveze kulturnih društev Maribor, ki ga je podelil njen predsednik Franci Pivec. Njegov prisrčni nagovor je vsem prisotnim povedal, koliko pomeni naše kulturno delovanje in kako je kultura srce našega bivanja. Prav tako so bila posameznim pevcem podeljena bronasta Gallusova priznanja. Za zahvalo vsem prisotnim v dvorani so pevci skupaj s tamburaši zapeli poslovilno pesem Lahko noč prijatelji.

← Breda Germ → Andreja Kavaš

V Radizelu donela slovenska himna

Za dvojno slovensko zmago sta poskrbela brata Peter in Jernej Irt

AMD Orehova vas je bilo 20. in 21. 5. organizator četrte dirke v letošnjem koledarju za razrede EMX 65 ccm, EMX 85 ccm in razreda EMX Open. Skupaj je bilo prijavljenih preko 60 tekmovalcev iz 14 držav. V razredu EMX 65 je slavil Italijan Ferruccio Zanchi (Ita), 2. in 3. mesto sta osvojila španska voznika Antonio Gallego in Alejandro Perez. Najbolje uvrščeni slovenski tekmovalci so bili na 5. mestu Jaka Peklaj.

V najbolj številčnem razredu EMX 85 je zmagal tekmovalci Velike Britanije Eddie Jay Wade, na 2. mestu je dirko končal Španec Gerard Congost in 3. mesto je zasedel Italijan Pietro Razzini. V tem razredu Slovenija ni imela svojega predstavnika.

V najmočnejšem razredu EMX Open pa sta za dvojno zmago poskrbela brata Irt, in sicer je zmagal Peter pred Jernejem. Tretje mesto je osvojil češki tekmovalci Petr Bartoš. Ostali slovenski tekmovalci so zasedli naslednja mesta: 5. Aljoša Molnar, 6. Jan Pancar, 9. Ian Oskar Katanec, 11. Anej Doplihar, 12. Luka Milec. V odmorih med dirkami EP je potekalo tekmovanje rekreativcev v ekipnem tekmovanju za memorial Franca Fingušta. Ekipo so sestavljali trije tekmovalci, v vsaki kategoriji po eden, in sicer v razredih MX1, MX2 in MX3. Prvo mesto in memorialni pokal Franca Fingušta so osvojili tekmovalci ekipe Primorci. Zanj so tekmovali:

Erik Slavec v razredu MX1, Miha Bubnič v razredu MX2 in Urban Ražman v razredu MX3. Sodelovalo je 11 ekip. Tekmovanje je potekalo v lepem sončnem in zelo soparnem vremenu ob zelo skromnem številu gledalcev.

← Bojan Geiser → Iz arhiva društva

Zmagovalna brata Irt nas spominjata v motokrosu na uspehe bratov Vesenjaka.

Kontejner za operativne vaje

Gasilci urejajo vadbeni kontejner, v katerem bo naprava za proizvodnjo belega dima in bo vidljivost nična

Pod okriljem gasilskega občinskega poveljstva urejamo kontejner, ki ga bomo uporabljali za operativne vaje. Vgradili bomo okna in zunanja vrata ter vmesne stene z vrati. V kotu kontejnerja bomo lahko proizvedli dim z dimno napravo. Le-ta proizvaja bel dim in tako je vidljivost nična. Napadalna skupina mora s pomočjo termo kamere najti požarišče in morebitne ponesrečence. S takšnim kontejnerjem se zelo približamo realistični situaciji, v kateri se gasilci znajdemo ob požaru. Najpoudarim, da takšnega kontejnerja v naši gasilski zvezi in tudi širše ni. Skoraj vsako pomlad je v naših krajih prepovedano kurjenje v naravi. In tako je tudi letos. Žal nam primanjkuje obilnejših padavin. Posledica tega je tudi suha zemlja in rastlinstvo. Ta letni čas je tudi čas priprave vrtov, obrezovanja dreves, čiščenja okolice. Najhitrejši način je seveda sežig vej ali pa celo požig suhega travnika. Ob vetru se požar hitro razširi. V naši občini velikega požara v naravi sicer že dolgo ni bilo, je pa bil pred tremi leti v občini Ruše. Takrat se je ogenj razširil v smrekov gozd. Strmo pobočje pa je predstavljalo še posebej velik problem. Niti pomisliti si ne upamo, kaj bi se lahko zgodilo z našim delom Pohorja.

V aprilu smo v okviru gasilskega poveljstva imeli nenapovedano vajo. Oktober, ki je mesec požarne varnosti, je tako ali tako preveč natrpan. Na vaji so vsa tri gasilska društva (Bohova, Hoče in Hotinja vas) pokazale ogromno znanja. Le-tega obnavljajo v vsakem društvu z rednimi vajami in usposabljanji. V občinskem poveljstvu pa ga preverjamo. Naše gasilsko poveljstvo je med bolj aktivnimi v Gasilski zvezi Maribor, kar nam priznava tudi vodstvo zveze. Zavedamo se, da se je

potrebno redno izobraževati in usposabljanje.

V mesecu marcu smo imeli velik požar hiše v Radizelu. Ob našem prihodu je bil ogenj že v strehi, pritličje je gorelo. Požar smo hitro lokalizirali s petintridesetimi gasilci in desetimi vozili. Med njimi je bila tudi ALK oz. avtolestev. V našem primeru je prišla prav za gašenje ostrejša. Na srečo v času požara v objektu ni bilo nikogar. Praksa kaže, da se požari, ki se zgodijo sredi noči ali proti jutru, prijavijo dokaj pozno. Dejstvo je, da je takrat spanec najtrši, prometa je malo in sosedje opazijo oziroma slišijo hrup, ko je "ogjenj" že v strehi.

→ Boštjan Frangež

V času požara na srečo ni bilo v hiši nikogar.

Začeli so v garaži

Pohorski rogisti delujejo že 35 let

Lovski rogovi že dolgo niso več le komunikacijsko sredstvo na lovu, ampak vsaj od 17. stoletja naprej, ko so jih vključili v operni orkester, bogatijo glasbeno kulturo in tvorijo konstitutivni del glasbenega izročila. Potem, ko sta obe svetovni vojni za dalj časa prekinili bogato stoletno tradicijo igranja na lovske rogove, so se v 50. letih v Evropi le-ti ponovno oglasili. Številne lovske rogistične skupine danes z načrtnim delom in koncertnimi ter priložnostnimi nastopi širijo lovsko in splošno glasbeno kulturo.

Začetki Pohorskih rogistov so se pričeli leta 1981 z vajami v garaži takratnega člana. Prvi člani, ki so se spoprijeli s posebnimi instrumenti, so bili Franc Fras, Ivan Semelbauer, Andrej Grašič in Branko Zupan. Njihovi mentorji so bili Zasavski rogisti pod vodstvom Daneta Namestnika, ki so bili takrat eni izmed bolj priznanih rogistov v Sloveniji. In že naslednje leto, leta 1982, so prvič nastopili na 9. srečanju slovenskih pevskih zborov in rogistov v Murski Soboti. Sestava skupine se je skozi leta spreminjala. Ker je potrebno žrtvovati veliko prostega časa in dobre volje, so v skupini delovali v 35. letih: Gorazd Fras, Bogomir Vrecl, Janko Dovnik, Silvo Grašič, Mojca Zupan, Andreja Capl, Miroslava Zorko in Aleksander Celan, ki je bil prvi tehnični vodja do leta 1986, nato pa je vodstvo prevzel Janez Špurej.

Za kratek čas so se preizkusili tudi Emil Lobnik, Tanja Lobnik, Roland Dobaj in Dominika Šnofl. Ko je skupino zapusti vodja Janez

Ena prvih sestav Pohorskih rogistov - ko nas je bilo še več ...

2010 ter sodelovali na vseh 35-ih srečanjih lovske pevskih zborov in rogistov Slovenije.

V 35. letih se je nabralo veliko lepih in zanimivih spominov, ki živijo v vsakem članu. V tem času smo spoznali in navezali veliko prijateljev in poslušalcev. Pa vendar smo žalostni in nesrečni, da ljubiteljska kultura v tem modernem času in načinu življenja, počasi izgublja svoje vrednote in dediščino naših prednikov. Kljub temu pa smo ponosni, da bomo pustili en majhen pečat v tej glasbi.

→ Mojca Zupan Meglič → iz arhiva

Trkajo na vrata prve lige

Teniška ekipa Hoč se spogleduje s prvo slovensko ligo

Članska ekipa Teniškega kluba Hoče že vrsto let nastopa v ligaškem tekmovanju pod okriljem Teniške zveze Slovenije. V sezoni 2016 se je ekipa prvič v zgodovini kluba uvrstila v kvalifikacije za 1. ligo. V kvalifikacijah je žal morala priznati premoč favorizirani ekipi TK Triglav iz Kranja. A v novi sezoni je ekipa ponovno nastopila v 2. ligi, vzhod. Ekipo sestavljajo: Boštjan Geiser, Primož Maček, Boštjan Glodež, Aljaž Zidar, Davor Ozmeč, Vojko Freljih, Jure Smej in Izidor Gostinčar. V soboto, 20. maja, je v lokalnem derbiju na domačih igriščih ekipa TK Hoče slavila odločilno zmago nad favorizirano ekipo TK Branik Maribor in se tako ponovno uvrstila na play-off, torej kvalifikacije za tako zeleno prvo ligo.

← Vojko Freljih ◻ Iz arhiva društva

Zadovoljna ekipa hoških tenisačev.

Veliko talenta in znanja

Za prihodnost nogometa v naši občini se ni potrebno bati

Nogomet je igra, ki jo ljubimo vsi. Ne poznamo pravilnega odgovora, zakaj je temu tako. Mogoče zato, ker nam ponudi tako veliko različnih zmagovalcev, včasih ena, včasih druga ekipa, včasih sodniki, velikokrat pa tudi navijači. Zakaj nogomet ljubimo vsi? Ker ga tudi vsi igramo, od najmlajših do najstarejših, tako punce kot fantje. Vse te različne generacije srečujemo tudi na igrišču pri Slivniškem gradu. Od začetka pomladi in vse do pozne jeseni se na igrišču v Slivnici družijo nogometašice in nogometaši stari od pet let in vse do tako imenovanih »starejših veteranov«, pozimi pa se vsi preselimo v dvorane.

V Nogometni šoli Hoče-Slivnica trenutno med tednom trenira in med vikendi igra približno 90 otrok. Razporejeni so v kategorije U-5, U-7, U-9, U-11 in U-13. V mesecu februarju 2017 je NŠ Hoče-Slivnica skupaj z NK Slivnico organizirala zimski turnir, ki se je odvijal v VŠD Hoče. Na turnirju je sodelovalo 32 ekip v starostnih kategorijah U-9, U-11 in U-13. Za prihodnost slivniškega nogometa se ni potrebno bati, saj so domače ekipe pokazale veliko talenta in nogometnega znanja. Tako je domača ekipa U-9 porazila vse nasprotnike in se na koncu veselila prvega mesta. Domača ekipa U-11 se je veselila tretjega mesta, ekipa U-13 pa je suvereno slavila prvo mesto na turnirju v svoji kategoriji. V mesecu marcu 2017 se je šest trenerjev NŠ Hoče-Slivnica in 45 otrok iz selekcij U-9, U-11 in U-13 odpravilo na štiridnevne priprave v Umag. Pričakovanja so bila velika, nestrpnost do predvidenega odhoda še večja. Otroci so v zgodnjih jutranjih urah z nasmeškom na obrazu staršem pomahali v slovo in se odpravili na težko pričakovano pot v Umag. Okrog poldneva so varno prispeli v vrhunsko opremljen kompleks hotelov z enajstimi nogometnimi igrišči. Nad pogledom na igrišča z naravno travo so bili navdušeni tako trenerji kot naši mladi nogometaši.

Organizacija treningov in tekem tekom priprav je potekala na visoki ravni, trenerji so dobivali razporede treningov in tekem sproti, otroci pa so bili tako vse dni polno zasedeni. Namen in cilj priprav je bil širok otroški nasmeh in zadovoljstvo ter sreča v njihovih očeh. Naš cilj je bil dosežen 45 krat!

V mesecu marcu 2017 je NŠ Hoče-Slivnica skupaj z NK Slivnico organizirala zimski turnir, ki se je odvijal v VŠD Hoče. Na turnirju je sodelovalo 20 ekip v starostnih kategorijah U-7 in U-9. Obe domači ekipi, tako U7 kot tudi U9, sta bili v svoji starostni kategoriji na koncu turnirja na odličnem drugem mestu. Še en dokaz, da se v NŠ Hoče-Slivnica dela zelo kvalitetno z mladimi nogometaši in nogometašicami.

← Primož Kocuvan ◻ Iz arhiva društva

Mladi upi Nogometne šole Hoče-Slivnica.

Dan varne vožnje s Pohorskimi abohi

Pričakovali so več občanov, a teh na žalost letos (še) ni bilo

MK Pohorski abohi in AMD Pohorje smo priredili dan varne vožnje za vse motoriste in ostale udeležence v prometu. Dogodek je potekal v prostorih AMD Pohorje v Zgornjih Hočah. V solidnem številu so se dogodka udeležili naši člani in člani MC Punishers iz Rač, policisti postaje policije Rače in mariborske prometne policije. Člani Avto-šole Oman so nam osvežili spomin o cestno prometnih predpisih.

Po podatkih policije je v prometu udeleženih veliko voznikov (ne samo motoristov), ki več ne poznajo pravil v prometu ali pa jih zavestno ne upoštevajo. Ker ni več cestno prometne kulture, smo pričakovali tudi udeležbo občanov, saj smo vsi udeleženci v prometu. Žal pa teh ni bilo. Ob tej priložnosti pa prosim vse udeležence v prometu, da pazite na nas. Tudi mi se lahko vozimo po cesti. Nič nam ne pomaga, če sami na sebe pazimo, če vi ne pazite. Smo veliko bolj ranljivi, kot vozniki v avtomobilu. Uporabljajte smerokaze, ker niso za okras. Upoštevajte, da smo manj vidni. Med vožnjo se ne ukvarjajte s telefonom. Ne pozabite, da lahko s svojo nepazljivostjo vzamete življenje.

Motorist reševalec pa je nazorno pokazal, kako pomagati poškodovanemu motoristu. Vsi udeleženci se mu iskreno zahvaljujemo, da si je vzel čas in se pripeljal iz Novega mesta, da nam poda svoje znanje. Predstavniki zavarovalnice Adriatic Aljaž Lončarič nam je pojasnil ugodnosti in prednosti zavarovanja pri njihovi zavarovalnici. Nazadnje smo svojo spretnost na motorjih preizkusili na poligonu z vožnjo med stožci. Na koncu prijetnega in koristnega druženja smo se okrepčali z abuhovim golažem. Razmišljamo, da bi ta dogodek ponovili vsako leto, saj si želimo, da bi se nam pridružilo tudi čim več naših sokrajanov. Za konec pa želim vam in nam varno vožnjo. Pa se kmalu vidimo, če ne prej kot na cesti.

← ◻ Dani Pehant

Nikoli prestar za knjigo

Podarjenih 60 knjig Knjižnici Hoče

Občina Hoče-Slivnica, Info Inpea točka in Alma Mater Europaea – ECM so v okviru »Slovenskih dnevov knjige v Mariboru« pripravi dogodek »Nikoli prestar za knjigo«. Dogodek se je odvijal v prostorih Alma Mater Europaea – ECM v Mariboru. Namen dogodka je bil promovirati pomen knjige tudi v smislu terapevtsko-kognitivnega pripomočka oz. branja kot vrsto »mentalnega fitnesa«. Vedno bolj se zavedamo, da je vseživljenjsko učenje ena od pomembnih oblik zagotavljanja višje kakovosti življenja in spreminjanja odnosa vseh do starosti, staranja in s tem povezanih stereotipov. V znak simbolnega sodelovanja je Andragoški center Slovenije na ta dan Knjižnici Hoče podaril strokovne knjige s področja andragogike. Dogodek je bil popestren s predavanjem o urjenju spomina in praktičnim prikazom vseživljenjskega učenja.

← Vanja Jus ◻ prof. Aingleitner

Prikaz spretnostne vožnje na igrišču.

Pomembna je pravilna lega ponesrečenca.

Predstavniki Andragoškega centra Slovenije je izročil knjige županu.

Po treh letih na obronkih Radizela

Za državno prvenstvo v kros kantriju je bilo premalo zanimanja

AMD Orehova vas se je po dolgih treh letih zopet odločilo, da organizira dirko v kros kantriju za državno prvenstvo in za rekreativce, kar je letos novost.

Sedeminsedemdeset tekmovalcev se je pomerilo v osmih različnih razredih: v dveh razredih za državno prvenstvo in šestih razredih za rekreativce. Posamezni razredi vozijo dirko, dolgo dve uri. Nekateri vozijo dirko 2-krat po 45 minut s polurnim premorom, ostali pa vozijo neprenehoma eno uro.

Za državno prvenstvo sta v svojih razredih slavila: v elitnem razredu DP EXPERT A je zmagal Jaka Može, v razredu DP Junior pa domači up Jan Kralj. V rekreacijskih razredih so slavili: v razredu XC1 (junior) Davor Perčič, XC 2 (člani) Sandi Pušnik, XC 3 (veterani +40) Damjan Švajncer Butinar, XC 4 (veterani +50) Boštjan Kermavner, XC 5 (ženske) Špela Stržič Gajser in XC 6 štirikolesniki Robert Egger.

Najboljši čas na dirki je imel Jaka Može, ki je 2600 m dolgo progo prevozil v 3.43,647 minutah. Tekmovalci so bili navdušeni nad zelo dobro pripravljeno progo, oviralo jih je le lep sončno in zelo soparno vreme. Organizatorji so bili zadovoljni z udeležbo na dirki, saj v takšni obliki potekala letos prvič. Razoča-

ral pa je zelo slab obisk gledalcev, saj so te vzdržljivostne dirke po svoje zelo zanimive.

Motoristi so se izkazali v umetnosti vožnje na najtežjih terenih.

➡ Bojan Geiser Ⓞ Milan Tomažin

Starodobniki na Pohorskem dvoru

AMD Pohorje se je udeležilo zaključka študijskega leta

Člani našega društva so se s starodobnimi traktorji udeležili svečanosti ob zaključku študijskega leta Univerze za kmetijstvo in biosistemske vede na Pohorskem dvoru. Opravili so panoramsko vožnjo od AMD Pohorje do fakultete. Študentje so si z zanimanjem ogledali naše starodobnike. Bilo je nekaj vprašanj in lastniki so z veseljem odgovarjali in vse razložili.

Vsi udeleženci so si ogledali fakulteto; prav je, da tudi domačini spoznavamo to okolje in vlogo fakultete v naši občini.

➡ Ⓞ Konrad Vrhovšek

Kolona traktorjev, posebej še starodobnikov, gotovo pritegne pozornost.

Po vožnji še golaž

Jeep Club Pohorje s terenskimi vozili pritegne številne ljubitelje in gledalce

Na Športnem vikendu Občine Hoče-Slivnica je sodeloval Jeep Club Pohorje s terenskimi vozili. Predstavitve vozil in panoramske vožnje so bili udeleženci zelo veseli. Po končanih vožnjah pa je Jeep Club Pohorje vse udeležence športnega vikenda pogostil z odličnim golažem.

➡ Ⓞ Konrad Vrhovšek

Spretni so na terenih in v kuhanju golaža.

4. dan športa

Športna zveza Občine Hoče-Slivnica je v soboto, 17. 6. 2017, organizirala v sodelovanju z društvi oziroma klubi naše občine Dan športa

Ob okrnjeni udeležbi društev in klubov je bilo večje upanje za množičnejši obisk kot pretekla leta, vendar se je zopet pokazalo staro pravilo, da naši občani niso preveč zainteresirani za predstavitve dejavnosti naših športnih kolektivov. Še najboljše je bil obiskan pohod po Kotnikovi pešpoti v organizaciji OK Formis. Ob istem času se je začel ogled Botaničnega vrta in nato še Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede v organizaciji ŠD Hoče. Najprej se je pričel odvijati trening motokrosa na poligonu v Radizelu v organizaciji AMD Orehova vas. Na teniških igriščih se je odvijal turnir za otroke in za konec še trening za starejše občane. Pred VŠD so bila v organizaciji Jeep kluba Pohorje razstavljeni terenska vozila, s katerimi ste se lahko tudi popeljali, istočasno pa se je predstavila tudi šola motokrosa za najmlajše v organizaciji Športnega društva motokros akademije Saša Kraglja.

V VŠD se je bilo moč preizkusiti v streljanju z zračnim orožjem v organizaciji SD FLV Hotinja vas. V športnem parku Rogoza je v organizaciji ŠD Rogoza po otvoritvi novega igrišča za odbojko na mivki potekal turnir v mešanih ekipah. Zelo pestro je bilo tudi na igrišču za kegljanje s kroglo na vrvcu in igriščih za balinanje v organizaciji BK Hoče. V učilnici v VŠD se je bilo možno preizkusiti v igranju taroka ob organizaciji društva Pagat. Zelo dobro obiskana je bila jutranja fit efekt vadba za občanke

in občane v organizaciji društva Aktivna in športna.

Ob 10. uri so na travniku pred VŠD pristali padalci LC Maribor. Športno društvo žena Hoče se je v Botaničnem vrtu predstavilo z vadbo za zdravo hrbtenico in pa pilates vadbo. Najbolj obiskana pa so bila napihljiva igrala za otroke pred VŠD. Prireditvev je potekala v lepem sončnem in precej toplim vremenu, zato je za osvežitev nastopajočih poskrbela Radenska, d. o. o., s svojimi osvežilnimi napitki.

➡ Bojan Geiser

Kuščarjeve novice

V klubu vabijo družine, naj se pridružijo medgeneracijskemu kolesarjenju

Letošnji cilji so visoko zastavljeni, saj smo se lotili projekta DRUŽINSKO KOLESARJENJE. Gre za lahkotne izlete, kjer se tempo prilagodi zadnjemu. Dogovarjamo se sproti glede na vreme in časovne možnosti družin. Običajno so izleti ob sobotah 2-krat mesečno popoldan, pridite in se nam pridružite (info. Lea Oblak 031 833 935 ali na sedežu KD KUŠČAR Pohorska c. 7). Pridno vadimo in kolesarimo na vseh nivojih, ob sredah deluje Klub zdravja ob 18. uri. Vabljeni. Tudi tukaj je namen rekreativno kolesarjenje, kjer se tempo prilagodi skupini.

Veseli smo uspehov naših najmlajših. Čeprav ne gre za aktivne tekmovalce, ponosno sporočamo, da se je naš najmlajši član Vinci, star 11 let, prvič pripeljal na Areh po cesti, tokrat mu je to uspelo z gorskimi kolesom. Čestitke.

Kuščarji smo se udeležili tudi Poli maratona na Ptuj. Naši člani so lahko izbirali med krajšo (21 km) in daljšo (52 km) traso, polno vzponov in spustov. Zakaj želimo to povedati in sporočiti krajanom: ker nam je uspelo, kar se večini zdi nemogoče – različno stari, različno zmožni, pa vsi na eni trasi, SKUPAJ. Naša članica Vivi je stara šele 6 let in je tako postala najmlajša, ki je prevozila dolgo traso – med samo vožnjo je bila deležna samih laskavih nazivov od »carice«, »glej jo maličko«, »kraljica poli« do slednje, nam najljubše: »Dajmo, mišica!« Pravi zagon je dobila, kadar je v klancu zagledala kolesarja, ki potiska kolo, ona pa je s hribom opravila na kolesu. Ob prihodu na zadnji vrh je bila deležna aplavza, proti koncu je imela še spremstvo policije. Dokazali smo, da se ure družinskega kolesarjenja enkrat le povrnejo. Tisti, ki malo več kolesarijo, se zavedajo tega uspeha. Zato poziv vsem – SKUPAJ NA KOLO!

Lea Oblak Iztok Oblak

Vinci, 11-letni junak Pohorja.

Družinska ekipa Oblak pred štartom na Poli maratonu.

Urjenje in druženje članstva

Enota OZSČ Maribor-Slavnica je imela tradicionalno, jubilejno 20. urjenje in druženje članstva

Na zbornem mestu, pri leto za leto boljše opremljeni brunarici AMD Orehova vas, se nas je zbralo 46. Odziv vabljenih častnih gostov je bil nekoliko slabši, razlog, številni drugi opravki. Kakor vselej pa sta bila z nami Janez Šifrar, častni predsednik Zveze borcev za vrednote NOB Hoče-Slavnica, in Jože Škof, predsednik mariborske častniške organizacije. Za pripravo strelišča za serijsko zračno puško in vse ostalo potrebno je poskrbela mešana ekipa SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi in enote Slavnica, za met bombe na cilj pa mešana ekipa mariborske častniške organizacije in Slovenske vojske. Tudi opozorilno tablo na prizorišču smo zagotovili. Zahvala za urejen in čist prostor pa gre hišniku gostitelja Jožetu Tomažiču - Pinkiju.

Streljanje s serijsko zračno puško sta vodila Jernej Jazbinšek in Jože Požgaj, v pomoč pa jima je bil Jože Žuraj, dolgoletni in zelo aktivni član predsedstva slavnice enote. Za met bombe sta prevzela odgovornost Mišo Frajzman in Marjan Svenšek. Red in disciplina udeležencev sta zagotovili tekoče in varno urjenje. Tudi zvoki harmonike našega zvestega Frančka so pope-

strili vzdušje. Oster boj je tokrat potekal v moški konkurenci v metu bombe na tri cilje, 15, 20 in 25 metrov. Kar šest nastopajočih so drug za drugim dosegli maksimalni izkupiček točk, res neverjetno, toda resnično. Potrdilo se je pravilo, ki velja tako na ravni tekmovalnega združenja slovenskih častnikov kakor tudi veteranov Maribor in Vzhodnoštajerske pokrajine, da ima slavnica enota najboljše bombaše. Tudi strelci in strelke so se izkazali.

Že po običaju je pred razglasitvijo rezultatov urjenja, podelitvijo priznanj in pokalov najboljšim, spregovoril predsednik mariborske krovne častniške organizacije Jože Škof. Z veseljem je pozdravil množico navzočih, se zahvalil gostitelju, ki radodarno omogoča izvajanje lastnih aktivnosti slavnice enoti, kakor tudi vodstvu SD Franc Lešnik - Vuk iz Hotinje vasi. Na kratko nas je seznanil z nadaljnjimi aktivnostmi v poletno-jesenskem času, s poudarkom na praznovanju dneva državnosti po občinah, pohodi (Gustekov, Dupleški, Jugova domačija), izletom - Spust po reki Kolpi ...

Serijska zračna puška - člani

1. B. Škodnik, enota Slavnica
2. J. Žuraj, enota Slavnica
3. I. Pahor, enota Malečnik - Ruperče

Serijska zračna puška - članice

1. I. Šket, enota Slavnica
2. K. Lah, enota Slavnica
3. M. Pahor, enota Malečnik - Ruperče

Serijska zračna puška - ekipno - mešano

Enota Slavnica 1
(J. Žuraj, D. Sentič, B. Milenkovič)
Enota Malečnik - Ruperče
(I. Pahor, M. Pahor, M. Ritlop*)

Met šolske bombe na cilj - člani

1. B. Škodnik, enota Slavnica
2. F. Rižnar, enota Slavnica
3. B. Kremavc, enota Slavnica

Met šolske bombe na cilj - članice

1. M. Ritlop, enota Slavnica
2. J. Cveček, enota Slavnica
3. I. Šket, enota Slavnica

Prejemniki pokalov OZSČ Mb - enote Slavnica v generalni razvrstitvi:

Met šb/cilj B. Škodnik - enota Slavnica
Serijska ZP - posamično > B. Škodnik - enota Slavnica
Serijska ZP - ekipno > Enota Slavnica 1 (J. Žuraj, D. Sentič, B. Milenkovič)

V zvezi z doseženimi rezultati nikakor ne gre prezreti uspeha Borisa Škodnika, dvakratnega zmagovalca, tudi častnika SV. Pozornost pa bomo tokrat posvetili tudi najmlajšemu udeležencu, devetletnemu vnuku Angele in Franja Pokosa, Bjornu Lauchu. Pod budnim očesom že omenjenih inštruktorjev se je uspešno prvič v življenju preizkusil v streljanju z zračno puško, pa tudi kar težko šolsko bombo je vrgel približno tako daleč kot večina tekmovalk. Tudi on je ob bučnem aplavzu prejel pisno priznanje predsednika Škofa. Bravo Bjorn!

Ob okusni jedači in pijači in zvokih harmonike se je druženje članstva, pristašev in gostov nadaljevalo. Naj velja, vidimo se na 21. urjenju in srečanju konec maja ali v začetku junija 2018. Gostitelju AMD Orehova vas hvala za gostoljubje, novo prošnjo že pišem.

Bruno Kremavc

Skupna spominska fotografija udeležencev.

Hočani drugi v državi

Uspešno izvedena finalna odbojka za učence OŠ Slovenije

V petek, 14. aprila, je Osnovna šola Hoče organizirala finalni turnir v odbojki za učence osnovnih šol Slovenije. Na tem turnirju so sodelovale tri najboljše ekipe letošnjega leta: Osnovna šola Dušana Flisa Hoče, Osnovna šola 8 talcev Logatec in Osnovna šola Žužemberk. Po uvodnih pozdravih župana Občine Hoče-Slivnica, dr. Marka Soršaka, ravnatelja OŠ Alojza Veličkega in predsednika Športne zveze Hoče-Slivnica, Jožeta Merkuša, se je tekmovanje pred polnimi tribunami Večnamenske športne dvorane v Hočah začelo.

Osnovnošolci so pokazali veliko odbojarskega znanja in požrtvovalnosti. Vse tekme so bile zanimive in zelo izenačene, a vendar so morali vsi zbrani na koncu priznati rahlo premoč ekipe iz Osnovne šole Žužemberk. Odbojkarji Žužemberka so osvojili prvo mesto ter naslov državnega prvaka Slovenije v osnovnošolski odbojki. Odlično drugo mesto v Sloveniji so zasedli odbojkarji Osnovne šole Dušana Flisa Hoče, tretje mesto pa so si priigrali odbojkarji Osnovne šole 8 talcev Logatec. Iskrene čestitke vsem tekmovalcem in navijačem za čudovito vzdušje med tekmovanjem!

Odlična ekipa OŠ Hoče je odraz sistematičnega dela pri vzgoji hoških odbojkarjev.

➔ Domen Repa 📷 Iz arhiva društva

»Formiske« igrale odbojko na snegu

Na krassen sončen dan smo se odpravili v Kranjsko Goro, da bi igrali odbojko na snegu. Odbojka na snegu je nov šport, ki osvaja Slovenijo, od leta 2009 pa ga po vsem svetu igra že na tisoče športnikov. Tako je nastala tudi serija turnirjev v odbojki na snegu, imenovana Snow Volleyball European Tour, ki se vsako leto odvija na svetovno znanih smučiščih. Več o tem si lahko preberete na: <http://www.snowvolleyball.at/en>. Da bi se za ta šport odločilo čim večje število otrok in da bi se razširila baza mladih odbojkarjev, je bilo vsem šolam in klubom ponujena brezplačna šola odbojke na snegu, in tako smo se v petek, 17. marca, odpravili z avtobusom v Kranjsko Goro, da bi našim

»Formiskam« omogočili skupno druženje in zabavo na snegu. Če je v petek potekal program odbojke na snegu za otroke, pa je že v soboto in nedeljo šlo zares, saj se je začel pravi turnir. Več o tem, kako je zmaga ostala doma, pa si lahko ogledate na: <http://www.odbojka.si/novice/6488>.

Na koncu bi se še »Formiske« rade zahvalile Občini Hoče-Slivnica in OK Formis za organizacijo in izvedbo prevoza.

➔ Boštjan Glodež 📷 Iz arhiva društva

Če je vreme sončno, je tudi igra na snegu prijetna.

Turnirja se je udeležilo veliko število sodelujočih.

Poletni tabor občine Hoče-Slivnica

V SODELOVANJU S SVIZCEM

Poletni tabor je v osnovi namenjen otrokom iz občine Hoče-Slivnica. V primeru prostih mest pa tudi otrokom iz drugih občin.

Dneve bomo zapolnili z različnimi športnimi, družabnimi in ustvarjalnimi aktivnostmi ter vsebinskimi animacijami.

TERMINI

- od ponedeljka do petka
- od 07:00 do 16:00
- od 26. junija do 26. avgusta

Rok za prijavo:

1 teden oz 7 dni pred pričetkom posameznega termina

Pri prijavi imajo prednost otroci s stalnim prebivališčem v občini Hoče - Slivnica

* **Cena 1** - sofinancirana cena - za otroke iz občine Hoče - Slivnica

** **Cena 2** - polna cena - otroci iz ostalih občin

Cena vključuje:
5-dnevno varstvo, animacijo, kosilo, popoldansko malico, spletno galerijo fotografij in udeležbo na zaključni prireditvi

Doplačila: stroški izletov (vstopnine, prevoz...)

*udeležba na izletih ni obvezna

Cena 1*:
20,00€

Cena 2**:
56,00€

Prijave in informacije na: www.svizec-sport.com

Svizec sport

V SODELOVANJU Z

OBČINA
HOČE-SLIVNICA

Kontaktna oseba: VID
vid@svizec-sport.com
+386 40 357 119

Obisk na kariernem sejmu

Učenci slivniške osnovne šole dobili odgovore na pereča vprašanja

Učenci 8. in 9. razredov Osnovne šole Franca Lešnika-Vuka (FLV) Slivnica smo obiskali karierni sejem, ki je potekal v Dvorani Tabor Maribor. Na sejmu smo obiskovalci dobili informacije o srednjih šolah, na katere se želimo vpisati. Predstavili so nam različne srednješolske programe in odgovorili na vsa naša vprašanja. Vzporedno s sejmom je potekal tudi animacijski program z glasbo. Po končanem ogledu smo zbrali vtise s pomočjo anketnega vprašalnika. Na vprašanje, kaj smo si najbolj zapomnili in kaj nas je najbolj pritegnilo, smo zapisali sledeče vtise:

»Najbolj sem si zapomnil dijake, ki so nam odlično predstavili program in poklice.« Jure, 9.a

»Najbolj sem si zapomnila prijazne dijake, ki so odgovorili na vsa naša vprašanja in nam pomagali.« Zala, 9.a

»Da so bili prijazni in so odgovorili na vsa vprašanja, ki so te zanimala, in po pravici povedali, kakšni so učitelji, predmeti ipd.« Manja, 9.b

»Vsi so bili prijazni, bilo je zabavno in vsi so ponujali brošure ter bonbone.« Lucija, 9.b

»Dobro so opisali in predstavili šolo in delili zastoj bonbone.« Tanej, 9.b

Karierni sejem nam bo mogoče pomagal pri našem odločanju za prihodnost.

Karierni sejem je bil za nas mlade odlična priložnost, da smo spoznali posamezne srednje šole in hkrati poklice, ki nam jih ponuja določena izobrazba. Dobili smo veliko informacij in podatkov, ki so nam bili v veliko pomoč. Za to se zahvaljujemo Občini Hoče-Slivnica, ki nam je krila stroške prevoza.

➡ Ana Žiger, Barbara Prevalnik

Veliko devetošolcev zbeganih

Obisk kariernega sejma je marsikateremu osnovnošolcu olajšal izbiro poklica oziroma srednje šole

Življenje je polno odločitev; veliko je takšnih drobnih, vsakodnevnih, sprejeti pa moramo tudi takšne, ki bodo sled pustile dalj časa. Ena izmed slednjih je zagotovo izbira poklica oziroma v prvi vrsti že srednje šole. Veliko nas je takih, ki smo še v 9. razredu rahlo zbegani, zato smo pa veseli, če se šolski delavci tega zavedajo ter nam nenehno dajejo možnost pridobitve novih informacij o poklicnih programih ter šolah nasploh.

Letos je v Mariboru svoja vrata prvič odprl Karierni sejem - sejem poklicev in izobraževanja, ki smo ga obiskali učenci 8. in 9. razredov Osnovne šole Dušana Flisa Hoče. Namenjen je bil prav vsem nadubudnim učencem, dijakom ter njihovim staršem, saj se je v Dvorani Tabor na enem mestu predstavilo kar 51 razstavljavcev. Ta številka zajema vse srednje šole in gimnazije v Mariboru in njegovi okolici, predstavili so se pa tudi dijaški domovi, Univerza v Mariboru ter različna podjetja in delodajalci.

Navdušeni smo se ob 8.40 zapodili iz razredov in ker nas je avtobus že čakal pred šolo, smo se hitro preobuli ter poskakali vanj. Nasmeha na ustnice sta nam čarali kar dve stvari; imeli bomo možnost izvedeti kaj več o šoli, na katero se želimo vpisati, za piko na i pa nam odpade še ura pouka. Ob prihodu smo hitro ugotovili, da nismo edini, ki nas zanimajo srednje šole, saj se je že pred samo dvorano trlo ljudi. Nestrpno smo čakali na dovoljenje za vstop, saj je bilo zunaj mrzlo in nas je pošteno zaze-

blo, zato smo se res hitro zapodili v njo, a na srečo še ujeli učiteljine besede, ki so na opominjale, da se čez slabo uro dobimo zunaj. Od tam naprej smo šli vsak po svoje. Večina je najprej naredila en krog po razstavišču ter si ga nahitro ogledala, nato pa odšla do stojnice srednje šole, ki jih je najbolj zanimala. Bili smo kar temeljiti ter predstavnike šol zasuli z vprašanji (od urnika, učiteljev, pa vse do možnosti zaposlitve). Nekateri so pa žalostno opazili, da svoje stojnice ni imela postavljene Prva gimnazija Maribor - upamo le, da jo bomo lahko videli drugo leto. Na srečo ostalih pa so bile zastopane vse druge šole - tudi te, ki so letos med nami Hočani najbolj popularne: Srednja elektro računalniška šola, Tehnični šolski center Maribor, III. gimnazija ter seveda II. gimnazija. Polni novih vtisov in informacij o željenih srednjih šolah smo se malo čez 10. uro dobili pred dvorano, kjer nam je zimski mraz še enkrat stopil pod kožo, ter bili kasneje toliko bolj hvaležni, da je naša šola dobro ogrevana.

Ne glede na dejstvo, da smo ob prihodu v šolo morali na našo žalost normalno nadaljevati s poukom, pa upam, da bo ta ura »sprehajanja« pripomogla k lažji odločitvi ter da nam je v glavah začrtala bolj jasen cilj. Morda je v kom celo odkrila pot, na katero se bo v naslednjih letih podal.

➡ Lucija Golob, 9. b

Zlato priznanje je ogrelo glasove

Pevski zbori OŠ FLV Slivnica so na tradicionalnem koncertu našli pot do src poslušalcev

Na že tradicionalnem koncertu pevskih zborov OŠ FLV Slivnica, ki se je odvijal 7. junija 2017 v telovadnici OŠ FLV Slivnica, so se pred številčno publiko staršev, sester, bratov, babic, dedkov, prijateljev, ljubiteljev glasbe in petja predstavili pevci prvih razredov in otroškega ter mladinskega pevskega zbora OŠ FLV Slivnica. Na klavirju jih je spremljala ga. Tina Bohak. »Pevski zbor je zaradi svojega velikega družbenega in kulturnega pomena, zaradi svoje vsestranske uporabnosti in zaradi svojih vzgojno-izobraževalnih vrednot mnogo več kot le oblika družabnosti«, sta nagovorila publiko povezovalca programa, Aljaž Majcenovič in Jure Štern. Vprašala sta se, kaj je pevski zbor, in se dopolnjevala v odgovorih ter stopnjevala - da je pevski zbor umetnost, najširša oblika glasbene vzgoje, pomembna oblika vzgoje in izobraževanja, pomembno etično, estetsko in splošno vzgojno sredstvo, nosilec pozitivnih idej, socialna umetnost, oblika sproščanja, hrana za pevčevo dušo, hrana za poslušalčevo dušo, najiskrenejša pot do srca ... Otroški pevski zbor prvošolcev z zborovodkinjo go. Mileno Gerečnik nas je spomnil na pesmi, ki smo jih sami nekoč radi prepevali in ki odzvanjajo v nas še dandanes s posebno otroško igrivostjo. Otroški pevski zbor z zborovodkinjo go. Miro Prel se je predstavil s pesmimi, ki so jih zapeli na letošnji reviji pevskih zborov. Njihovo petje so spremljali na instrumentih Urban Ferlinc, Ana Žiger in Izak Jakolič. Mladinski pevski zbor pod vodstvom go. Mire Prel nas je očaral s pesmimi, s katerimi so na regijskem tekmovanju 2017 prejeli zlato priznanje. Povezovalca programa sta duhovito povzela, kako so razmišljali nastopajoči mladinskega pevskega zbora: »Joj, pa spet moram nastopati, pa hoditi na vaje, in to pred poukom in še po pouku; in peti in peti in peti, v nedogled samo peti ... Pa kaj bi še radi od mene? Jaz raje govorim, še rajši se smejim, pa tudi plešem, rad žuram, pa kolk se da, sem dobre volje! Pa saj tud rad pojem, pravzaprav zelo rad pojem, pravzaprav samo pojem, pa kaj govorim, jaz sem ja že skoraj poet. Poet? Ah, kaj vem. Mama mi je rekla, da sem še otrok. Torej nisem poet? Če verjamem mami, sem torej otrok. Pa saj to je veliko bolje. Kajti če

sem otrok, sem lahko vse, kar si zaželim. In sedaj želim biti poet.« Pevci so nas najprej nagovorili s pesmijo Smeh in jok, ki jo je Tomaž Habe posvetil prav pevcem tega zbora ter zborovodkinji go. Miri Prel. Pesem so prvič izvedli na reviji pevskih zborov 2017. Otroški pevski zbor pod vodstvom gospe Mire Prel nas je očaral še s tremi pesmimi iz zbirke Ura je na morje šla. Pesmarica 12 pesmic za otroke je nastala izpod peresa Ivana Sivca in glasbene taktirke skladatelja Tomaža Habeta, ki je ob svoji 70-letnici ustvaril drobne glasbene mojstrovine za mlade pevce. Dvanajsterica razigranih, hudomušnih in prostodušnih pesmic iskreno nagovarja tako otroke kot tudi odrasle. Knjigi sta priloženi zgoščanka z vokalno-instrumentalnimi izvedbami otroškega pevskega zbora OŠ Slivnica - torej naših pevcev - pod vodstvom gospe Mire Prel, in partiturni zapis za glas in klavir. V zaključnem govoru ravnatelja OŠ FLV Slivnica g. Antona Obrehta so bile izrečene besede, ki so še posebej pritegnile nastopajoče, namreč, da se bodo lahko vsi pevci prihodnji dan mastili s slastnimi palačinkami, ki jih bosta spekla skupaj z go. Miro Prel. In res je bilo tako! V gospodinjski učilnici sem zagledala oba - g. Obrehta in go. Prel, v predpasniku in s ponvi v roki. Celo palačinke so se obračale v zraku in pristale v ponvi! Otroci pa so si oblizovali prste in bili videti srečni. Pevci so si za svoj letošnji trud in za sodelovanje v raznolikih oblikah kulturnih programov prisluzili še izlet na Dunaj, kjer so si z navdušenjem ogledali lepote in bogastva, ki jih skriva velemesto. Ustvarite si čarobnost slehernega dne. Morda niste dobitniki zlatega priznanja, morda nimate posluha, morda si ne zapomnite besedila, pa vendar pojte, ko imate šelesteče listje pod nogami, ko imate glavo v oblakih, ko se zaleskeče zvezda, ko vas kdo lepo pogleda, ko posije sonce, ko pada dež, ko vonjate cvetice in občudujete naravo, ko ste s prijatelji ... Zapojte tudi v najtežjih trenutkih v življenju, ker pesem ima res posebno moč - dela čudeže. Pevci so poželi bučen aplavz za uspehe in trud in voljo - in ker so preprosto naši in smo nanje ponosni ...

➡ Petra Trstenjak iz arhiva šole

Zborovodkinja Mira Prel uživa v vodenju svojih pevcev.

Spoznavamo poklice

Otroci v vrtcu Sonček so s pomočjo staršev skozi vse šolsko leto spoznavali različne poklice

V šolskem letu 2016/2017 sva se s pomočnico vzgojiteljice Anito Gajer v skupini Ustvarjalcev odločili, da otrokom s pomočjo staršev predstaviva poklice. Marsikdo bi rekel, zakaj? Dandanes je veliko informacij, ki jih lahko najdemo v različnih virih. To bi lahko naredili z otroki sami. Pa nisva, ker sva v prvi vrsti sledili naslednjim ciljem:

- da ima otrok možnost doživetja;
- da lahko sam postavi vprašanje, se izpostavi pred neznano osebo in celo skupino ter tako pridobi na samozavesti;
- da počaka, da pride na vrsto in poslušaja vprašanja ter odgovore drugih, kajti dandanes je težko počakati, ko so otroci velikokrat tisti, ki morajo dobiti vse hitro oziroma takoj.

Otroci so vsakega našega obiskovalca nestrno pričakovali. Nanje smo se pripravljali najprej s tem, kar smo vedeli, nato pa z iskanjem informacij v različnih virih. Ko je končno prišel, so ga zelo lepo sprejeli, mu prisluhnili in komaj čakali, da mu zastavijo vprašanja, da zapojejo, zaplešejo in se z njim tudi poigrajo. Najprej se nam je v mesecu oktobru pridružil gasilec. Čas z njim nam je zelo hitro minil, saj so otroci imeli veliko, veliko

Gasilci so za otroke vedno zanimivi, saj so tako pestro opremljeni.

zanimiv vprašanj. Vse pripomočke, ki jih je prinesel s sabo, je moral pokazati, opisati, otroci pa seveda preizkusiti. V novembru nas je obiskala medicinska sestra. S seboj je prinesla veliko pripomočkov, s katerimi je otrokom demonstrirala, kako npr. medicinske sestre nastavijo infuzijo, jim pojasnjevala, zakaj je to potrebno, otroci pa so jo pri tem opazovali, kasneje pa vse preizkušali. V veliko veselje jim je bilo, ko smo del igralnice spremenili v ambulanto, del v dom, del v lekarno in je prav ta medicinska sestra oskrbela 'poškodovane' roke, glave, noge ali pa bila v pomoč malim mojstrom pri oskrbi 'ran'.

V mesecu decembru nas je obiskal pek gospod Robi. Otroci so ga z zanimanjem opazovali pri njegovem delu, ko je oblikoval razne figure iz testa. Seveda so mu najprej pomagali pri

mešanju, vsak pa si je naredil svoj žemljico in jo potem tudi z užitkom pojedel. Naučili smo se, da ne delamo svaljka iz testa, ampak da se to imenuje pramen in iz tega pramena se da oblikovati zelo veliko zanimivih stvari.

Nato nas je v januarju obiskal muzikant. Že ob njegovem velikem kovčku je otrokom zastal dih. Ko pa je iz njega potegnil harmoniko in nanjo zaigral, so otrokom kar zažarele oči. Pred nami je celo iz nje odvil nekaj vijakov in jo delno razstavil, da smo lahko videli, kako je narejena. Seveda je bilo

Harmonika je še vedno tisti instrument, ki dvigne mlade in stare.

otrokom najbolj všeč to, da so lahko izražali svoje glasbene želje, ob katerih smo zapeli in zaplesali.

V mesecu aprilu nas je obiskala policistka Katja. Začudenje otrok ob njenem prihodu je bilo zelo zanimivo. Otroci so bili v trenutku čisto tihi in so jo samo opazovali. Veliko pomembnih stvari, ki jih opravljajo policisti, je otrokom prijazno razložila, nato pa je sledila igra v naši telovadnici, ki smo jo s pomočjo barvnih trakov spremenili v križišče. Policistka je kot v dobrih starih časih z rokami usmerjala promet, otroci pa so bili šoferji z obroči ali pa pešci. V igri so bili zelo vztrajni. Vsak je dobil delovne liste, ki so jih z veseljem reševali in se ob njih učili varnosti v prometu.

V mesecu maju smo s pomočjo zgodbe Puhačka spoznavali vlake, strojevodja in druge uslužbence na železniški postaji. Najprej smo prepešali pot od vrtca Sonček do železniške postaje Hoče in se z vlakom odpeljali v Maribor. Tam nas je sprejela gospa Duška, ki nam je razkazala železniško postajo in odgovorila na zastavljena vprašanja. Doživetja vožnje z vlakom, ogleda postaje in nato možnosti, da deliš to, kar si prinesel s sabo, z drugimi otroki, dandanes skoraj nimajo. Vse to jim je bilo omogočeno in ni lepšega kot videti zadovoljne otroke, ki so s tem, ko so podelili, kar so imeli, osrečili drugega.

Naše leto smo zaključili še z dvema poklicema. Najprej smo odšli na uro pravljic v krajevno knjižnico Hoče, kjer nas je za spremembo sprejel knjižničar. S svojim čudovitim

pripovedovanjem je otroke popeljal v svet pravljic in otroškega doživljanja sveta. Otroci so zelo pozorno poslušali, na koncu pa so seveda želeli izvedeti, kako je postal uslužbenec v knjižnici, kaj vse tam dela.

Potem pa smo kar peš odšli v Osnovno šolo Dušana Flisa Hoče, kjer smo bili dogovorjeni z gospodom ravnateljem, Alojzom Veličkim. Otroci so že od začetka leta spraševali, kaj sploh dela ravnatelj, in odločili sva se, da zaključimo prav s tem poklicem. Že samo vstop v šolo je otroke zelo umiril, zelo pozorno so opazovali po hodnikih in pred vstopom v pisarno opazili veliko pokalov, ki so se svetili v vitrinah. Gospod ravnatelj nas je že čakal in otrokom razkazal svojo pisarno, vse pripomočke, ki jih uporablja, in razložil, kakšen je njegov poklic in kaj vse dela. Sledil je še ogled šole in pouka

v nekaterih razredih ter šolske knjižnice. Otroci so o delu ravnatelja pripovedovali tudi v vrtcu, v spominu pa sta jim ostala dva pokala, ki sta se svetila na njegovi mizi.

Šolsko leto je več kot prehitro minilo. Otroci so polni novih dogodivščin in srečni nad vsem, kar jim je bilo omogočeno, da so spoznali oziroma sami doživeli in se ob tem marsikaj naučili. Ob tej priložnosti se najprej zahvaljujem vsem POGUMNIM staršem, ki so si upali predstaviti poklic v naši igralnici, nato vsem tistim staršem, ki so v vrtec pripeljali koga, ki nam je predstavil svoj poklic. Otrokom in nama je bilo ob tem zelo lepo.

➡ Nikolina Lončec 📷 Anita Gajer

Vlaki so za male pravi magnet - da bi se le radi vozili z njimi.

Nuša domov z dvema medaljama

V letošnjem šolskem letu se je OŠ Dušana Flisa Hoče vključila v mrežo MemoŠOLA, v okviru katere smo na šoli prvič izvajali tekmovanje v pomnjenju Memoriada 2017. Na šolskem tekmovanju je bila najuspešnejša šestošolka Nuša Ornik, ki se je kot najboljša v Podravski regiji, v kategoriji Otroci (od 8 do 12 let), uvrstila na državno tekmovanje. Le-to je potekalo na Osnovni šoli Brežice. Nuša je v kategoriji otroci, v kateri je tekmovalo 21 otrok, tekmovala v 10 različnih disciplinah in prejela 2 medalji (srebrno medaljo v disciplini Govorjena števila in bronasto medaljo v disciplini Binarna števila) ter zlato priznanje.

➡ 📷 Karmen Srnko

Srečna Nuša s srebrno in bronasto medaljo.

Otroci sadili rožice

Pomladno srečanje s starši v Vrtcu Hoče

V Vrtcu Hoče so skupine vseh oddelkov pripravile srečanje s starši. Izpeljali so jih na različne načine - vse od izvirne dramatizacije do ustvarjalnih delavnic. Tokrat so nam predstavniki skupine Račk (starost otrok pribl. dve leti) sami izdelali vabilo, v katerem so zapisali: »Skupaj z otroki vam bomo zapele in zaplesali, nato pa se bomo družili v likovnih ustvarjalnih delavnicah.« Predstavili so se s čudovitim plesnim in pevskim nastopom. Vključi so mami-

ce, saj je marec dan žensk-še posebej mamic, kasneje pa še očete. Na sončke, ki so jih iz papirja izdelali sami, so zapisali nekaj besed, ki so jih malčki povedali o svojih starših. Ob koncu so se otroci preizkusili tudi v vrtilkarskih sposobnostih, kjer so imeli priložnost posaditi vsak svojo trobentico v lonček. Spremljanje rasti in skrb za rastlino pa je tudi v otrocih vzbudilo zanimanje, saj so si trobentice odnesli domov. Vsi skupaj smo preživeli radostno pomladno popoldne.

Zahvala gre vzgojiteljicam za tako domiselno in pestro druženje. Naj nam bo to vzpodbuda, da je še kako pomembno, da ustvarjamo skupaj z otroki tudi doma in z njimi preživimo kakovostne urice, ki so veliko bolj koristne kot igranje računalniških iger. Naj otroci postanejo sčasoma bolj kreativni od nas.

Moja Rakovič

Otroci so sadili pomladne rastline.

Vabilo na pomladno druženje so dvoletniki ustvarili sami.

Uspeh mladih čebelark

Čebelarski krožek Osnovne šole Dušana Flisa Hoče uspešno deluje

Ob predaji v upravljanje občinske brunarice na Pohorju Čebelarskemu društvu Alojz Greif Hoče, je župan dr. Marko Soršak izrazil upanje, da bi ta objekt skupaj s čebeljakom moral služiti svojemu namenu in še okrepiti čebelarsko dejavnost na območju občine. Člani društva smo zadovoljni, da se to že dogaja. Bogato znanje čebelarjev društva Alojz Greif Hoče se uspešno prenaša na mlajše, tudi na otroke v vrtcih. Zakonca Brvar iz Rogoze mlade vsakokrat z veseljem sprejmeta. Čutijo, kako želita na njih prenesti vsaj kanček znanja, ki sta ga pridobila ob dolgoletnem delu s čebelami, poudarjata pa, da vsega o čebelah nikoli ne bomo vedeli, njihovo življenje je skrivnost.

Čebelarski krožek OŠ Dušana Flisa Hoče uspešno deluje pod vodstvom mentorice Silvije Tkalec. Članice krožka so se udeležile državnega tekmovanja mladih čebelarjev o poznavanju življenja čebel in o poslikavah panjskih končnic. Tekmovanje je bilo v Velenju 6. maja 2017.

Ema Lubanjšek in Manja Kobler sta prejeli srebrno priznanje, Eva Malajner pa bronasto. S tem so dosegle izvrsten uspeh. Vse članice krožka so ljubiteljice narave, obljubile so še naprej zavzeto delo v krožku in pri odkrivanju skrivnosti, ki se dogajajo v velikih lesenih »škatlah« - panjih.

Tone Cvetko Silvija Tkalec

Mentorica s svojo uspešno ekipo.

Družimo se!

Bodoči prvošolčki pripravili gledališko igrico Rdeča kapica malo drugače

Za učence Podružnične šole Reka-Pohorje se je četrtek, 13. aprila, začel drugače. Vznemirjeni in radovedni smo se namreč z avtobusom odpeljali v Vrtec Slivnica. Bodoči prvošolčki iz skupine Pikapolone pod mentorstvom Tine Pinter so nam namreč pripravili gledališko predstavo Rdeča kapica malo drugače. Navdušil nas je že sam vstop v nov pritlični vrtec, saj smo vajeni starejših prostorov v dveh nadstropjih. »Kako je vse novo in lepo!« je bilo slišati med prvošolci. Navdušeni nad podobo zunanosti in notranosti, nad razstavo izdelkov ter ure-

jenostjo prostora smo vstopili v večnamenski prostor ali »direnajnico«, kot so jo poimenovali v vrtcu. Tam so nas že nestrpno čakali otroci z vzgojiteljico in še nekaj drugih gostov, za katere se je izkazalo, da so učiteljice iz sosednje šole (OŠ Franca Lešnika-Vuka). Pozdravila nas je še vodja vrtca, Zdenka Vogrinec, in predstava se je lahko začela.

Rdeča kapica v sveži preobleki, s fantastično kuliso ter kostumi, z inovativnimi vsebinskimi ter glasbenimi dodatki nas je navdušila. Z otroško razigranostjo,

plesom in petjem so nastop zaključili in nas povabili še na ogled vrtca. Uživali smo ob spominih na svoj vrtec in si ogledovali podobe novih koticov, iger, prostorov, vzgojiteljic in otrok. Imeli smo se krasno in si ob odhodu zaželeli še več takšnih druženj med otroci v isti občini. Hvala Vrtcu Slivnica in Tini Pinter za povabilo. Sedaj pa je na vrsti Reka.

Jasna Pitamic

Rdeča kapica malo drugače je prevzela mlade gledalce.

Naša šola – naš ponos

14. oktobra 2017 Podružnična šola Reka-Pohorje praznuje že 120 let obstoja

Želeli bi z besedo, sliko, igro in glasbo pričarati življenje naše šole skozi zgodovino do danes. Izdali bomo tudi bilten v sliki in besedi. V ta namen vabimo k sodelovanju vsakogar, ki bi želel sodelovati s svojim prispevkom (spomini, razni dogodki iz šolskih klopi), z lepo mislijo na našo šolo (nekoč in danes).

Kakršen koli prispevek v pisni obliki, razne stare fotografije, slike, izdelki, učni pripomočki, risbice, pesmice, spisi, zvezki, knjige, morda kopija starega spričevala, priznanja,

sodelovanja na tekmovanjih, utrinki obiskov ravnatelja šole, utrinki, kako smo čakali Tita, ko se je peljal na Pohorje, morda, kako smo skrbeli za vrt, za domače živali in še in še ... Morda želite sodelovati na proslavi, vljudno vabljeni, veseli smo vsakogar in vsega, da obeležimo ta dan.

Vse lahko dostavite v šolo (sodelujejo vse učiteljice) ali pošljete na elektronski naslov lidijareka@gmail.com oz. pokličete na gsm **go. Lidijo Šošarič, gsm 041 433 619** (vodja podružnične šole) ali v pisarno KS Reka Pohorje

(AMD Zg. Hoče), pošljete na elektronski naslov zdenka.trinko@gmail.com, pokličete na gsm 041 431 382 (Zdenka Trinko, tajnica KS Reka Pohorje).

Pridite, sodelujte z nami, saj si naša jubilatka zasluži lepo praznovanje. Prepričani smo, da nam bo uspelo.

Balet mi je usojen

Na 13. državnem tekmovanju mladih slovenskih baletnih plesalcev je Žan z 99 točkami prejel zlato plaketo in dobil prvo nagrado

Za letošnji kulturni dan smo med nastopajočimi osnovnošolci lahko spremljali tudi baletni nastop treh mladih baletnikov iz Hoč. V njihove plesne gibe je vložena že toliko truda in veselja, da bi vam te mlade umetnike radi na kratko predstavili. Če bodo tako vztrajno nadaljevali, bomo o njih gotovo še kaj slišali – in tudi zapisali. Naj vam o sebi spregovorijo kar sami.

»Moje ime je **Pia Beranič**, stara sem trinajst let in obiskujem OŠ Dušana Flisa Hoče. Rada berem, imam rada slovenščino, vendar mi zmanjkuje časa, saj vsakodnevno plešem balet, ob vikendih pa grem rada jahat. Igranje odbojke sem žal opustila, saj ves prosti čas po zaključku šolskih obveznosti namenjam treningom baleta. Zaradi moje strasti do baleta bi rada šolanje nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor.

Trenutno obiskujem 5. razred baletne šole na konservatoriju. Manjka mi samo še eno leto in zaključila bom nižjo baletno šolo. Plešem klasični balet, kar pomeni, da se učimo osnovne baletne korake. Že od malega so me starši podpirali in hodili na vse moje baletne predstave ter me vozili na treninge. To je sedaj še posebej naporno, saj imam treninge petkrat na teden. Tudi moje prijateljice me podpirajo, težko pa razumejo, da je balet zelo naporen in zahteven šport. Vesela sem, ko pridejo pogledat baletno predstavo, v kateri plešem. Pri baletu deluje v telesu skoraj vsaka mišica – in to samo v eni vaji. Poleg fizične priprave pa si je potrebno zapomniti tudi plesno koreografijo.

Kot punčka sem s petimi leti začela plesati balet, nato pa sem naredila svoj prvi sprejemni izpit in bila s šestimi leti sprejeta na konservatorij. Prva tri leta, ki se v baletu imenujejo baletna pripravnica, sem trenirala pri učiteljici Mateji, nato pa sem naslednja tri leta trenirala pri učiteljici Nataši Moškotevc. S četrtem razredom sem prestopila k profesorici Martini Kramer, pri kateri treniram še sedaj.

Vsako leto imamo božične in letne nastope v SNG Maribor. Koreografije sestavijo profesorice baleta. Zadnji dve leti pa nastopam tudi v predstavi Hrestač v SNG Maribor. Nastopam tudi v okviru baletne šole in na raznih kulturnih dogodkih. Pred predstavami vadimo veliko, zato so tudi treningi daljši in napornejši. Ker pa tako zelo uživam v plesu baleta, si srčno želim plesati balet tudi v prihodnje. Upam, da bom v baletu uspela in bom lahko nekoč postala prava balerina. Vendar je do tja še dolga pot, morda mi bo z vztrajnostjo in trdim delom uspelo.

Bralce Utrinkov vabim, da si ogledajo kakšno zanimivo baletno predstavo, saj pogosto nastopamo kar trije iz Hoč, Žan, prijateljica Nika in jaz.«

»Sem **Nika Nunčič**, stara 13 let in obiskujem 8. razred OŠ Dušana Flisa Hoče. Sem družboslovka, zanimajo me predmeti zgodovina, geografija, biologija, slovenščina in tuji jeziki, saj se učim angleščino, nemščino in francoščino.

V prostem času zelo rada berem in poslušam glasbo. Že od nekdanj pa je moja želja vzporedno šolanje na I. gimnaziji in na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru – smer balet.

Podpora pri baletu so mi namenili v prvi vrsti moji starši in stari starši. Prav tako so me na moji poti vzpodbujale sošolke in prijateljice, saj se jim je balet zdel nekaj posebnega, nekaj kar ni za vsakogar. Plesati sem začela že v prvem razredu osnovne šole pri šestih letih, najprej seveda v pripravnici na Konservatoriju za glasbo in balet Maribor – in tam treniram vsak delovni dan že osmo leto. Nastopamo predvsem v SNG Maribor, kjer je vsako leto spomladi baletna produkcija, na božičnih koncertih, do dvakrat letno izvedemo tudi nastop za starše, gostovali pa smo tudi v drugih slovenskih gledališčih. V vse te nastope je potrebno vložiti veliko truda, vaje in časa.

Balet bo zame vedno del mojega življenja. Zraven ostalih stvari

bom čas poskušala nameniti baletu. Kamor me bo peljala baletna pot, tja bom šla, saj ga nikoli ne želim izgubiti. Sploh pa ne sedaj, ko vem, da je z njim občutek bivanja nepopisno lep. Balet je postal to, brez česar pač več ne morem!«

»Sem **Žan Alimanovič**, imam 14 let in preprosto obožujem balet. Obiskujem 8. razred osnovne šole v Hočah, ob tem pa vsak dan obiskujem Konservatorij za glasbo in balet Maribor, kjer me balet poučuje ga. Martina Kramer. Po koncu osnovne šole bi svoje izobraževanje rad nadaljeval na Umetniški gimnaziji.

Pred petimi leti, ko sem prvič stopil v baletno dvorano, sem začutil, da mi je balet usojen. Družina me je ob tem zelo podpirala. Prijatelji in sošolci so bili malo presenečeni, a tudi zelo veseli, ker so videli, da sem našel svoj svet, kjer bom lahko uresničil svoje želje in hrepenenja.

Svojo baletno pot sem začel pri devetih letih na podružnici Konservatorija s učiteljico Natašo Moškotevc, kasneje pa sta me po-

učevali še ga. Blanka Polič in ga. Marina Krasnova, sedaj pa me poučuje že prej omenjena ga. Martina Kramer.

Moj največji uspeh je zagotovo letošnje 13. državno tekmovanje mladih slovenskih baletnih plesalcev, kjer sem z 99 točkami prejel zlato plaketo in prvo nagrado. Še naprej si želim plesati in izboljševati svojo tehniko plesa in postati poklicni baletni plesalec.«

Tako so se nam predstavili Pia, Nika in Žan. Lepo je slišati, ko mladi lahko uresničujejo svoje hrepenenja in s tem najdejo svojo življenjsko poklicnost. Želimo vam, da bi ta vaša pot prinašala veselje vam in vašim domačim – in da boste za te svoje talente vedno hvaležni.

➔ Majda Strašek Januš 📷 Fotografiji iz družinskih arhivov

Na baletnih vajah: Nika, Žan in Pia (z leve).

"Našel sem svoj svet,
kjer bom lahko uresničil ...

...
svoje želje in hrepenenja."

Žanova gracioznost in eleganca mu obetata lepo baletno prihodnost.

V Tokiu plapolala tudi slovenska zastava

S srčnim prizadevanjem za nadaljnji prispevek k uresničevanju svetovnega miru in krepitev kulture in izobraževanja

Nad deželo vzhajajočega sonca, je vsak očaran. Še posebej v aprilu, ko je čas cvetočih češenj. Številna nasprotja, ki so značilna za Japonsko, nam za trenutek lahko vzamejo dih-na eni strani sodobna množična mesta in tehnologija, na drugi strani duhovnost, poglobljenost, številni cvetoči vrtovi sredi mesta in tradicionalna naselja.

Pogled na moderne stavbe v Tokiu.

Tako sem imela čast udeležiti se Pomladnega treninga in seminarja za doseganje miru na svetu na budističnih načelih (Budizem Ničirena Dajšonina) v organizaciji SGI (Soka Gakkai Internation).

V Tokiu se nas je zbralo 250 udeležencev z vsega sveta, natančneje iz 56 držav in teritorijev. Tako sem kot edina predstavnik za Slovenijo zastopala našo državo. V šestih dneh v začetku aprila smo obravnavali različne tematike: kako pomembna je enotnost in dialog ne glede na karkoli. Poudarili so pomen vzgajanja mladih in postavljanja odločitev za našo zmago. V eni dvorani, polni radosti, smeha, raznolikosti in bogatih dialogov (prevajali so v 12 jezikov) smo bili različni ljudje brez obsojanj z željo po rasti, z iščočim duhom. S srčnim prizadevanjem za nadaljnji prispevek k uresničevanju svetovnega miru in krepitev kulture in izobraževanja, ki temelji na budističnih idealih in načelih, smo uspešno zaključili trening v očarljivem središču Japonske. In spoznanje, da se mir na svetu začne pri vsakem posamezniku, najprej s harmonijo in srečo v sebi, ki se širi v družino in okolico, me bo spremljalo vedno in povsod. Ljudje, še posebej v Čibi, so nas resnično toplo sprejeli in z nami podelili borbene življenjske izkušnje, ob katerih se globoko zamisliš. Vse je mogoče, tudi nemogoče, spremeniti strup v zdravilo. Tako se je moje potovanje zaključilo z radostnim prihodom v domovino. In s tem se je začelo novo obdobje mojega življenja. Z občutkom hvaležnosti, za vse, kar je, tukaj in zdaj. Še posebej za družino, podporo bližnjih in čudovito češnje pred hišo na Hočkem Pohorju ... pa še seveda vsega ostalega. Vse dobro vam želim.

»Poraz ni v tem, da se srečaš s težavami, ampak, da se z njimi ne spopadeš. Težave resnično postanejo naša karma ali usoda le, če brez boja zbežimo stran od njih.« Daisaku Ikeda, Lectures on the Opening of the Eyes 8Soka Gakkai Malaysia, 2007), str.249

Dialog med kontinetni in sklepanje novih prijateljstev, tudi z Ibo iz Afrike, rojeno v 21-člansko družino.

Cvetoče češnje ob novi zgradbi Headquarters building (Šinanomači, Tokio), ki simbolizira obnovo zaobljube za mir.

Očarljive cvetoče češnje v centru Tokia, april 2017.

Japonsko razvajanje za vse čute – telo in duha, tradicionalna predjed v eni izmed restavracij v centru mesta Tokio.

➡ Mojca Rakovič

Ženskam za dan žena

Mešani pevski zbor Društva upokojencev Slivnica ob prazničnem dnevu

Praznični dan, ki sicer ni dela prost, je kot dan žensk predlagala Klara Zetkin (1857 – 1933, nemška politična voditeljica ženskega delavskega gibanja v Nemčiji) na 2. Mednarodni konferenci socialistk v Københavnu leta 1910. Prvič so ga praznovali leta 1911 v Nemčiji, Švici, na Danskem in v Avstro-Ogrski, tako tudi na Slovenskem; prvič v Zagorju ob Savi, Trstu in na Jesenicah.

Dan žensk – dan žena je spomin na boj žensk za izenačitev njihovih pravic s pravicami moških, boj za splošno volilno pravico žensk, za zaščito žensk in otrok. Zato je po mojem prepričanju zelo zmotno ta praznik uvrščati med ozke komunistične praznične rituale in ga potiskati v pozabo! Obratno, glede na položaj žensk v današnjem svetu, je praznik še posebej pomemben. Danes v razvitih družbah ženske zasedajo mnoga pomembna mesta, s svojimi dosežki na mnogih področjih dosejajo izjemne dosežke, pa vendar so danes ženske še sužnje, podložnice, priležnice, prodajni artikli na trgu, vojni plen in pogosto so ponižane, zatirane, zaničevane, mučene ...

Še kako je potreben dan žena, pa ne le dan žena, temveč boj proti vsemu, kar ženske

odrinja s položajev, jih potiska v podrejen položaj, kar je sicer pogosto skrito in zakrito z navideznim bliščem...

Z dnevom žena za upoštevanje žensk kot enakovrednih, enakopravnih človeških bitij v vseh pogledih in povsod! Če se omejim na človekov osebni okvir, je ženska vzvišeno bitje, je vir in izvir ljubezni, radosti, zadovoljstva in sreče, ki jo sproža, ustvarja in uveljavlja s partnerjem – z izbrano drugo osebo. Kot je spesnil Ciril Zlobec: ženska skupaj z izbrano osebo postane ljubezen dvoedina. Je oseba, ki osrečuje in, ki jo osrečujemo, se predaja in sprejema, ljubi in je ljubljena ... Zato smo ljudje srečni, ko stkemo takšno življenje dvoedino in žalostni, ko nam ga odhoda enega ali drugega okrne. Toda, ljubljena ženska ne premine, ostane kot žlahtna toplina, ki živi v spominu, oživlja v praznovanjih, v pesmih in še v mnogih drugih načinih ohranjanja spomina ljubezni, sreče, radosti dvoedine, življenja dvoedinega.

➡ Martin Kramar

Samo ljubezen je pravi dom

Anica in Tone Štern iz Reke sta praznovala zlato poroko

»Vse življenje obvladuje ritem dneva in noči, viškov in padcev, plime in oseke. Vsako leto se menjavajo pomlad in jesen, poletje in zima.

Imej potrpljenje, mnogo potrpljenja s samim seboj – in še več z drugimi, nikoli ne zapusti doma ljubezni in zvestobe ...

Če se dva človeka ljubita in če hočeta, da ljubezen ostane, morata izbrati isto smer. Šele ko bosta hodila po isti poti, si bosta postajala vedno bližja.«

Phil Bosmans

Prav takšno pot sta v 50 letih skupnega življenja prehodila Anica in Tone Štern iz Reke, ki sta pozimi praznovala zlato poroko. V krogu sorodnikov in prijateljev sta ponovno izrekla svoj Da v cerkvi sv. Jurija v Hočah. V zakonu sta se jima rodila dva otroka, hči Li-

dija in sin Sandi. Na domačiji pri Plahutnikovi, kakor jim rečejo po domače, so med sabo tesno povezani. Povezuje jih tudi družinska obrt pekarstva in slaščičarstva, kjer se Lidija in Sandi močno trudita, da bi s svojimi izdelki čim bolj zadovoljila svoje stranke. Šternov domači kruh in gibanice, torte in drobno pecivo so že dolga leta prepoznavni v našem okolju. Gospodinja Anica pa z možem še vedno pridno skrbi za dom in okolico, njena hiša je urejena, rože so njeno veselje in vsakdanja skrb. Za živo veselje v hiši poskrbijo štirje vnuki, zdaj pa že tudi najmlajši član, pravnuk, ki vsem lepša življenje. Ob tem lepem življenjskem jubileju vama iskreno čestitamo in želimo še veliko veselja do življenja in razumevanja v družinskem krogu. Hvala tudi za vaše odprto srce, ko tolikokrat podarjate kruh in pecivo v najrazličnejše dobrodne namene. Bog vas živi!

NAPOJ ŽIVLJENJA

Ženska - življenja vzvišen dar, v njej življenja neustavljivi val, iz tolmunov v srca globini ljubezen na površje vre, s kopreno bleščajo po licih se razpenja, s svetlim žarom žari v očet.

Podoba njena ena sama je lepota, dvoje sonc v očeh ji svetli obraz, lica kot dve sončni jasi, koder življenje riše gaz kjer se kotali veseli smeh, valovi, ubrano mirni, razburkani valovijo v neskončni čas ...

Njenega telesa stas v grička dva se vzpenja, iz njiju slapovi ljubezni vrejo, s črnim napojem žejne ljubezni tešijo, novo človeško življenje z življenja slastnim napojem pojijo.

V mehke obline telo se širi, kot brazde med seboj zložene, njih voljno površje ljubeče tli ko nežno jih božajo dragega dlani, ko pod srcem in brazdami sad ljubezni varno zori.

V ženi vsaki, če je mama ali ne, za človeka, za življenje bije srce, v duši, v srcu ji ljubezen tli, človeška toplina se z radostjo zliva. S tem napojem ženska, žena, mati ... napaja življenje človeka, ga žlahtni!

Ob zlati poroki s hčerko in sinom ter dekanom Alojzom Petričem v cerkvi sv. Jurija v Hočah.

➡ Majda Strašek Januš
➡ arhiv družine Štern

Velikokrat preveč skromna

O perspektivni 14-letni violinistki Manji Jelčič bomo v prihodnosti prav gotovo še velikokrat slišali

O 14-letni Manji Jelčič bomo v prihodnosti prav gotovo še velikokrat slišali in brali. Namreč devetošolka ima kljub rosnim letom za seboj že kar nekaj uspehov in priznanj na tekmovanjih doma in v tujini. Toda (pre) skromna Manja uživa in deli občutke sreče ob nagradah predvsem v krogu svojih najbližjih, vendar bi bilo prav, da tudi širša okolica vsaj nekoliko spozna perspektivno violinistko.

Kdaj se je pojavila želja, da želiš igrati prav violino? Te je morda navdušila kakšna svetovno znana violinistka, violinist?

»Želja se je pojavila že v vrtcu, vendar še danes ne vem, kako sem do te ideje prišla. Enostavno je bila v meni neka sila, ki me je vodila do glasbe, k violini.«

Imaš vzornika ali vzornico, ti je kateri izmed domačih ali tujih virtuozov na violini navdih, vzor?

»Že od majhnih nog mi je bila vzornica Vanessa Mae. Ko sem gledala njene posnetke, me je njeno igranje zelo spodbujalo, da nadaljujem to mojo pot, da bom nekoč morda tako dobra kot ona.«

Kje in kdaj in s kom so se začeli prvi potegi loka po strunah? Kako si jih doživljala?

»Prve vaje sem imela pri petih letih, v Glasbeni šoli Antona Martina Slomška v Mariboru, s profesorico Petro Arlati Kovačič. Ko sem zagledala violino, sem v sebi začutila neko silo, ki me je vlekla, da bi jo, violino, igrala kot kakšna izkušena, dobra violinistka. Od leta 2013 pa obiskujem Glasbeno šolo Celje, kjer bom šolanje tudi nadaljevala, še vedno pri moji profesorici Petri Arlati Kovačič.«

Pravijo, da je vsak začetek težak. Se strinjaš? In sedaj, ko je za teboj že na stotine ur trdega dela, vztrajnosti, odrekanja, se še dogodijo težki trenutki? Si kdaj pomislila, da bi odnehala?

»Seveda je težko. Želim igrati, vsaj nekoč, kot kak virtuoz, čeprav

»Med igranjem na nastopu me popolnoma odnese v svet glasbe,« pravi mlada violinistka.

marsikdaj nisem zadovoljna z lastnim igranjem. Pridejo težki trenutki, ki pa jih prebrodim predvsem s pomočjo in podporo svojih najbližjih in ljudi, ki me imajo radi, ki me spodbujajo in verjamejo vame. Zelo sem jim hvaležna.«

Se ob igranju zavestno poistovetiš z zvoki skladbe ali pa te enostavno odnese v tisti drug, glasbeni svet, ne da bi se sploh zavedala, in si zgolj in samo nekakšen posrednik čudovitih notnih zapisov?

»Od začetka, ko moram vaditi počasi, se seveda moram posvečati zvoku skladbe in čistosti tonov. Kadar pa imam nastope in tekmovanja, pa me popolnoma odnese v svoj svet in nimam pojma, kaj se dogaja okoli mene, enostavno vse odmislim in s tem tudi premagujem tremo.«

Imaš priznanja, plakete in odlične uvrstitve iz domačih logov in tujine. Ti katero izmed priznanj ali nastopov iz kakršnega koli vzroka še posebej veliko pomeni?

»Da, imam nekaj priznanj. Posebej sem ponosna na nagrade mednarodnega tekmovanja v Veroni. Vem, da me tam ocenjujejo najboljši glasbeniki, strokovnjaki. Vsak uspeh na tovrstnem tekmovanju je zame nagrada za trud in trdo celoletno delo.«

Igraš v Malem godalnem orkestru Glasbene šole Celje. Kot solo violinistka?

»V Malem godalnem orkestru sem igrala nekaj let, vendar sem se letos pridružila še Simfoničnemu orkestru Glasbene šole Celje. Sem pa imela letos tudi svoj prvi nastop z Malim godalnim orkestrom kot solo violinistka.«

Vzpenjaš se na piedestal violinistov, violinistk. Pot navzgor zahteva od tebe marsikakšno odrekanje, trdno voljo, pogum, vztrajnost, samodisciplino itd. Ali ti sploh ostane kaj časa za najstniško brezskrbnost, prijatelje ...?

»Seveda se najde čas za druženje s prijatelji, čeprav bolj malo, največkrat med počitnicami. Prijatelji me velikokrat vabijo, da bi šla z njimi ven, vendar zaradi vsakodnevnih vaj in šolskih obveznosti, večkrat ne morem, toda oni to razumejo, meni pa tudi ni preveč hudo, saj je glasba oziroma igranje violine tisto, kar najraje počnem.«

← Sonja Votolen

📁 Iz osebnega arhiva

Umetnost čiščenja

Urejeno stanovanje lahko spremeni vaše življenje

Nagovorila me je knjiga »Umetnost pospravljanja« japonske avtorice Marie Kondo, ki pravi, da bo urejeno stanovanje spremenilo vaše življenje. Pospravljanje pa ni samo čiščenje našega zunanjega prostora, temveč predvsem prenova sebe, očiščenje notranjosti, prostor za novo in opustitev starega. Z njeno metodo lahko zaživimo povsem novo življenje in prenehamo s prelaganjem stvari iz ene sobe v drugo, ampak se končno znebimo stvari, ki jih že dlje časa ne uporabljamo in predvsem ne potrebujemo, predvsem pa starih vzorcev in slabe karme. Namesto kopičenja navlake lahko uvedemo sistem urejanja po kategorijah (ne po prostorih). Pomembno je, da ne glede na letni čas počistimo svoje stanovanje. Marsikateri avtor navaja, da nam okolica pokaže, kje smo. Tako nas lahko nerazrešeni odnosi, neizrečeni stvari, dolgovti, krivda in druge čustvene okoliščine ovirajo pri proce-

su čiščenja.

Na to temo smo prosili za mnenje in nasvet lastnico čistilnega servisa iz naše občine, ki nam je z veseljem svetovala: »Pri manjših gospodinjstvih skoraj ni več čiščenja spomladi. Je bolj čiščenje, ko sem jim zazdi, da je potreba po tem - ne glede na letni čas. Starejše gospe (60 let in več) pa še vedno to počno točno določen dan v tednu in generalno čiščenje pred velikimi prazniki (pred veliko nočjo in božičem). Priporočam, da si določite čas pospravljanja. Sprotno čiščenje vam bo vzelo manj časa na dan. Drugače se nam začne kopičiti in nam potem ni, ker se je vsega nabralo preveč. Tako porabimo 3 ure namesto 30 min.

Prav tako so zelo pomembna čistila, saj s pravim kvalitetnim čistilom skrajšamo čas čiščenja. Vedno bolj pa ljudje uporabljajo tudi eko oz. domača čistila (kis, soda, alkohol). Seveda pa moramo pazi-

ti, zakaj jih uporabljamo, da si ne naredimo več škode kot koristi.

Razdelite si delo: vsak dan nekaj. In naj vam pomagajo vsi družinski člani. Tudi najmlajši znajo prijeti krpo in brisati prah. Ko čistite, si naredite ta čas čim bolj zabaven, da bo hitreje minilo (radio, TV, telefonski pogovor). Če pa po vsem še niste zadovoljni ali pa enostavno nimate časa, so tu še vedno ljudje (servisi), ki to delo opravijo hitro in profesionalno.« Kot pravijo Japonci: »honin mjo« - opusti staro, začeti na novo. Naj bo v tem letu vaš dom urejen in čist, kjer se boste počutili udobno in domače. Pa veselo na delo!

→ Mojca Rajkovič

📁 Iz osebnega arhiva

NARAVNE SESTAVINE ZA ČIŠČENJE STANOVANJA

BELI KIS

Aktivna sestavina belega kisa je očetna kislina, ki čisti in razkužuje ob enem. Ker nevtralizira, ga lahko uporabimo za čiščenje oken, razkuževanje delovnih površin in loščenje pomivalnih korit.

Doma izdelano večnamensko čistilo:
2 skodelici vroče vode,
¼ skodelice belega kisa,
½ žličke pralne sode,
15 kapljic eteričnega olja limone,
15 kapljic eteričnega olja evkalipta.

Vse sestavine dobro premešamo v steklenici z razpršilom. Razpršimo po površini; čistilo je posebej učinkovito za čiščenje kopalnic, desk za rezanje in stranišč.

Dober pretok življenske energije v domu nam omogoča, da živimo prijetno življenje, s čim manj stresa in napetosti.

FENG SHUI NAVAJA, DA LAHKO NERED POVZROČI UTRUJENOST, STRES, DEPRESIJO, PA TUDI BOLEZEN.

Pri čiščenju naj sodelujejo vsi družinski člani, tudi najmlajši.

Sledili svojemu srcu

Ansambel Glas prejel nagrado za najboljši valček leta 2017

Na 22. festivalu Slovenska polka in valček, ki se je že tretjič zapored odvil v Podčetrtku, so gledalci in poslušalci festivala za najboljšo polko leta 2017 izbrali »Ta nagajivi čas« v izvedbi ansambla Storžič, za najboljši valček leta 2017 pa »Kdor srcu sledi« v izvedbi ansambla Glas. Strokovna komisija je izbrala najboljšo skladbo festivala v celoti »Če bi bil danes...« v izvedbi ansambla Ognjeni muzikanti in Tjaše Hrovat. Ansambel Glas je bil ustanovljen leta 2011. Člani ansambla so: Rok Štravs, Anton Lesnik, Žiga Kovačec ter Ivan Rakovič. Fantje prihajajo vse od Zreča preko Koroške do Hoča. S Šifrarjevo plaketo in Srebrnim zmajem na festivalu Vurberk so lansko leto prejeli potrditev, da so njihovi glasovi med najbolj ubranimi daleč naokrog. Fantje so nadaljevali pot do svojega cilja, ki je ustvarjati kvalitetno in dobro glasbo. Sledili so svojemu srcu in tako na 22. festivalu Slovenska polka in valček prejeli nagrado za najboljši valček »Kdor srcu sledi«. Avtorica besedila skladbe je Vera Šolinc, avtor glasbe je Ivan Rakovič, avtor priredbe pa ansambel Glas. Skladba je prejela 3327 glasov od skupaj 8622 prejetih klicev. Festival je potekal v Športni dvorani Podčetrtek, voditelja sta bila Darja Gajšek in Blaž Švab. Skladba je nastala po resnični zgodbi, ki jo predstavljajo v videospotu. Fantje so povedali: »Skladba nam je navdih, da v življenju sledimo svojemu srcu, upamo, da bo tudi vam!« Za vtise iz festivala smo povprašali domačina naše občine, Ivana Rakoviča: »Nastop na tako velikem odru, v krogu tako dobrih Glasbenikov so lahko le sanje! Tako lepe pesmi in izvedbe so si sledile na ta večer. Toliko lepih, prijateljskih trenutkov se je odvijalo samo v teh dveh dneh, nepozabno! V življenju si niti pomisliti nisem upal, da bi lahko kdaj kot avtor in izvajalec svoje skladbe nastopil na takšnem dogodku. Da o zmagi ne govorim ... Skladba "KDOR SRCU SLEDI" je na svoje "rojstvo" čakala kar 5 let. Luč sveta je doživela ravno na letošnjem festivalu SPV in zraven tega postala naj valček 2017. Člani ansambla Glas smo bili po razglasitvi v takšnem "šoku", da smo se gledali, ali prav slišimo ali ne ... neverjetno, sledile so solze sreče. In seveda predvsem: hvala vsem, ki ste nas podprli s svojimi glasovi in nas spremljate. Dali ste nam upanje, da smo na pravi poti, in voljo za nadaljevanje. Sedaj resnično verjamem: Kdor srcu sledi, zgrešil nikdar ne bo poti!«

Zmagovalni valček 2017 se že nahaja na glasbenih lestvicah. Morda pa kdaj zazveni tudi iz vašega radia, saj se nedeljske čestitke že polnijo s to zmagovalno skladbico. Naj napolni vaše domove z radostjo in upanjem, da je mogoče

uresničiti še tako nemogoče sanje. Ni lahko, je pa izziv. Še veliko uspeha in širjenja dobre volje želimo ansamblu Glas!

➔ Mojca Rajkovič
📁 Arhiv Društva Alkimisti

Podelitev nagrad: Ansambel Glas - najboljši valček leta 2017 »Kdor srcu sledi«.

Skladba je nastala po resnični zgodbi, ki jo predstavljajo v videospotu skupaj z balerino Satomu Netsu in soplesalcu Alexandru Netsu Pilca.

Članom Ansambla Glas pa je čestital celo sam predsednik Slovenije Borut Pahor.

Izognite se predvidenim zastojem

Zaradi zapore ptujskega mostu čez Dravo in poostrelega mejnega nadzora, ki je posledica evropske uredbe, so letos pričakovani zastoji na podravski avtocesti A4 v smeri proti Hrvaški. To še zlasti velja za odsek med Draženci in Gruškovjem, kjer poteka izgradnja 13-kilometrskega avtocestnega odseka

Vsakoletne izkušnje kažejo, da je med junijem in septembrom na odseku med Mariborom in mednarodnim mejnim prehodom Gruškovje izredno povečan promet, z vrhuncem v juliju in avgustu. Že nekaj let so prometno izredno obremenjene zlasti sobote v juliju in avgustu, ko se ponavljajo večkilometrski zastoji. Ob zastojih je mogoče pričakovati tudi nesreče, ki lahko povzročijo nekajurne zadržitve prometa.

V Darsu bomo v zvezi s tem tudi letos skupaj z deležniki (Direkcija za infrastrukturo, policija, okoljske občine) realizirali ukrepe za večanje pretočnosti. Poleg obveščanja uporabnikov s signalizacijo ter z objavami v medijih in na družbenih omrežjih bomo tudi tokrat namenili pozornost mednarodnemu upravljanju prometa.

Nekateri ukrepi, ki se izvajajo v letošnji turistični sezoni:

- S predstavniki avstrijskega upravljavca avtocest Asfinag smo se dogovorili, da elektronski portali na območju Gradca (v smeri proti Sloveniji) prikazujejo prometne vsebine, ki opozarjajo na zastoje na odseku med Slivnico in Draženci.

- Za potrebe informiranja mednarodne javnosti smo izdelali in natisnili več tisoč informativnih letakov, na katerih so označene alternativne poti v smeri hrvaškega primorja v primeru zastojev na avtocesti A4 med Slivnico in Draženci oziroma na avtocesti A1. Med drugim bomo letake razdeljevali na prodajnih mestih vinjet iz smeri Gradca proti Šentilju ter na Šentilju, iste informacije pa bomo objavljali tudi na spletu.

- Prometno-informacijski center bo o pričakovanih zastojih obvestil AMZS in druge organizacije, kot so nemški ADAC, hrvaški HAC in tuja veleposlaništva.

Zgoraj so naštetih le trije od množice ukrepov za omilitev zastojev na trasi Šentilj-Gruškovje. Posamezne ukrepe na državnih cestah izvaja tudi Direkcija RS za infrastrukturo, aktivno sodeluje tudi policija.

Uporabnike prosimo, da upoštevajo prometno signalizacijo in se pred potjo pozanimajo o stanju na cestah. Po potrebi naj izberejo alternativno pot, po kateri bodo svoj cilj dosegli najhitreje.

Voznikom priporočamo, da predhodno preverijo stanje na prehodih ter uporabijo manj

obremenjene. Zadnji podatki o čakalnih dobah na mejnih prehodih so dosegljivi tudi na spletnem portalu Prometno-informacijskega centra. Zemljevid mejnih prehodov na zunanji šengenski meji si lahko ogledate tu. Uporabnikom svetujemo, da pred začetkom potovanja preverijo stanje in razmere na cestah. Pred odhodom na pot naj preverijo brezhibnost vozila, količino goriva v rezervoarju, pri sebi naj imajo zadostno količino pijače (voda).

Priporočeni viri prometnih informacij:

- spletna stran promet.si, kjer so razvidne tudi čakalne dobe na večjih mejnih prehodih s Hrvaško;
- operater na 1970 (številka ni brezplačna) ali brezplačnem odzivniku 080 22 44 Prometno-informacijskega centra za državne ceste;
- mobilna aplikacija DarsPromet+;
- družbena omrežja (@DARS_si in www.facebook.com/Vozimo.pametno);
- prometne informacije radijskih postaj.

Gradnja skupno 13 kilometrov dolgega odseka avtoceste med Draženci in Gruškovjem poteka skladno s pogodbeno časovnico. Odsek bomo v celoti predali prometu predvidoma proti koncu leta 2018. Potek del si lahko ogledate na spletni strani. Septembra 2016 je promet stekel po prvih treh kilometrih novozgrajene polovice avtoceste (od razcepa Draženci v smeri Gruškovja), sredi decembra 2016 pa je bil promet predan še preostali del do Podlehnik. To pomeni, da promet sedaj poteka po polovici novozgrajene avtoceste dvosmerno, torej po enem pasu v vsako smer v razdalji nekaj več kot sedem kilometrov, ob omejeni hitrosti vožnje (gradbiščni promet) 50 km/h. Promet bo tako urejen tudi v letošnji turistični sezoni.

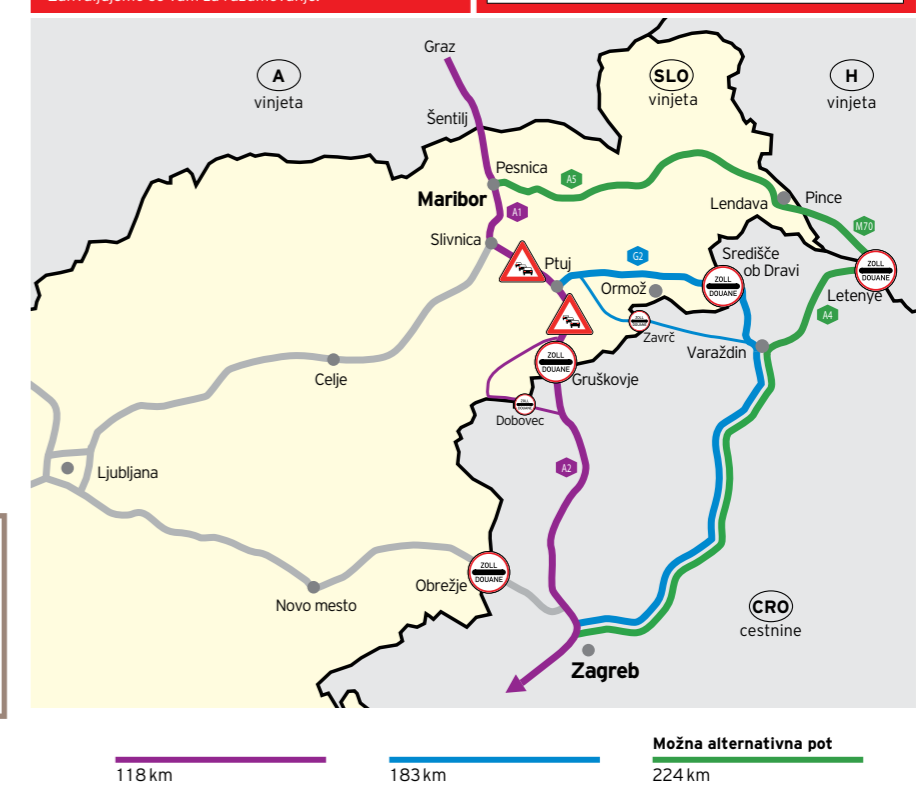
Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

➔ Dars, d. d.

Izognite se zastojem Maribor-Zagreb

Spoštovani vozniki, v primeru zastojev na relaciji Maribor (SLO) - Zagreb (HR) upoštevajte začasno prometno signalizacijo (za cestninsko postajo Pesnica). Alternativna pot: Šentilj - Pesnica - Lendava - Pince - Letenje - Zagreb (HR), po kateri boste svoj cilj dosegli najhitreje. **Navedena alternativna pot je na letaku označena z zeleno barvo.** Zahvaljujemo se vam za razumevanje.

Možni datumi zastojev:	
Od petka, 30.6.2017, od 22. ure do sobote, 1.7.2017, do 20. ure	
Od petka, 7.7.2017, od 22. ure do sobote, 8.7.2017, do 20. ure	
Od petka, 14.7.2017, od 22. ure do sobote, 15.7.2017, do 20. ure	
Od petka, 21.7.2017, od 22. ure do sobote, 22.7.2017, do 20. ure	
Od petka, 28.7.2017, od 22. ure do sobote, 29.7.2017, do 20. ure	
Od petka, 4.8.2017, od 22. ure do sobote, 5.8.2017, do 20. ure	
Od petka, 11.8.2017, od 22. ure do sobote, 12.8.2017, do 20. ure	
Od petka, 18.8.2017, od 22. ure do sobote, 19.8.2017, do 20. ure	
Od petka, 25.8.2017, od 22. ure do sobote, 26.8.2017, do 20. ure	

»Ob tvoji igri smo uživali«

Od svojih Hočanov se je poslovil Milan Primec, eden od stebrov v zlatih časih hoške odbojke

V zadnjem času se žal vse pogosto srečujemo na tem posvečenem prostoru, da se poslavljamo od Hočanov, ki so kakorkoli zaznamovali zgodovino zadnjega obdobja prejšnjega stoletja v Hočah. Tako so nekateri pustili nepozabne sledi na kulturnem, drugi na športnem ali katerem koli področju, da smo lahko nanje ponosni in se jih bodo spominjali še poznejši rodovi. Vsi so na svoj najboljši način prispevali k razvoju kraja in s svojim delom ponesli ime malega kraja izpod Pohorja daleč po nekdanji domovini.

Kdo ni slišal za mladega fantiča, ki je po vzoru starejših občanov v domačem sadovnjaku leta 1956 uredil preprosto odbojgarsko igrišče in s sošolci pilil osnovne veščine odbojgarske igre? Igrišče je redkokdaj samevalo. Tu se je oblikovala neomajna volja do igre z žogo, ki je neprestano pridobivala na kvaliteti. In kdo je bil ta fant?

Na to vprašanje bi znal nekoč odgovoriti vsak Hočan: Nihče drug kot Milan Primec.

Veliko nedelj smo uživali na starem »faroškem igrišču«, kjer zdaj stoji Orglarska delavnica, in uživali na diagonalah in paralelah, ko je Milan pošiljal žogo na nasprotnikovo polje. Še pozno popoldne so ob pivu pri Račiču tekale debate o izgubljeni ali dobljeni tekmi. To so bili pravi športni prazniki v Hočah.

Milan je hitro napredoval in starejši člani so ga kmalu vključili v člansko ekipo Hoč. Ni pa ostalo samo pri tem, saj je bil kmalu vključen v mladinsko reprezentanco Slovenije. Leta 1959 je Milan z igralci Hoč na Zveznem zletu Partizana Jugoslavije osvojil 2. mesto. Sledila so zlata leta odbojke v Hočah. Mladinci Hoč so leta 1962 postali državni prvaki Jugoslavije, republiški prvaki Slovenije pri članih in še istega leta člani 1. zvezne odbojgarske lige Jugoslavije. Kot odličen igralec je bil tudi član državne mladinske reprezentance in reprezentance Jugoslavije do 23 let.

Tekmovanje na zveznem nivoju je zahtevalo veliko igralcev in tudi sredstev, kar pa je predstavljalo preveliko breme za majhno vas, kot so bile Hoče. Prišlo je do združitve OK Hoče in OK Branik. Kapetan te ekipe, ki je dolga leta nastopala v 1. zvezni ligi, je bil Milan Primec. Jedro ekipe so predstavljali igralci iz Hoč. Odbojki se ni nikoli odpovedal. Ko je prenehal z aktivnim tekmovaljem, se je uspešno lotil trenerskega dela.

Svoje varovance OK Stavbar-MTT je zopet pripeljal v 1. zvezno ligo Jugoslavije leta 1980. Bil je znan kot odločen in strog trener. Po stroki je bil pedagoški delavec in je poznal vse prijeme tega dela, kar ga je pripeljalo do vloge pomočnika selektorja odbojgarske reprezentance Jugoslavije, s katero je leta 1983 osvojil zlato medaljo na balkanskih igrah.

Bil je tudi ustanovitelj in trener OK Galeja-Vega na OŠ Toneta Čufarja. Leta 1987 se je poslovil od trenerskega dela, postal je član Strokovnega sveta Športne zveze Maribor in Odbojgarske zveze Slovenije. Kasneje pa je postal še predsednik Zveze odbojgarskih trenerjev Slovenije.

Milan Primec pa ni bil predan samo odbojki, ampak je bil član in delavec Odbora za izgradnjo teniških igrišč v neposredni bližini njegovega doma leta 1986. Za vsa ta požrtvovalna dela je že leta 1981 prejel Cizljevo plaketo. Ker je bil res predan športu in njegovemu duhu, je prejel leta 1992 prestižno Bloudkovo plaketo.

Dragi Milan, težko je, a žal resnično, kako razpada zlata ekipa, saj boš sedaj po Ludviku Zidarju, Ivu Kutnjaku in Albinu Novaku skupaj z njimi pristal zgoraj na nebeških igriščih.

Kljub napredujoči bolezni si dobro vedel, da je tvoje delo resnično naletelo na zelo plodna tla, saj raste v tvojem rojstnem kraju novi rod odbojkarjev. Še naprej bi se veselil njihovih uspehov, a žal si odšel tja, od koder ni povratka. Odbojka se bo igrala še naprej, brez tebe, a tudi za tebe. Hvala ti.

➔ Tvoji 'hočki' odbojkaši

»Preživljam se z delom svojih nog«

Angeli Medved v spomin, vsem zdravim pa v vzpodbudo, kako je treba ustvarjalno živeti

V 85. letu je v Hotinji vasi umrla gospa Angela Medved, ki vse življenje ni mogla uporabljati rok, a je z neustavljivo voljo zmogla skoraj vse, kar zmoremo drugi. Že kot otrok v družini z devetimi otroki je poskušala tako dolgo, da so ji noge skoraj nadomestile roke. Pri šestih letih se je naučila pisati z nogo, nato pa opravljati vsa druga dela. Sama je nekoč zapisala: »Vse sem najprej poskusila na skrivaj, na podstrešju. Bil mi je zelo težko. Povsod sem bila zapostavljena, nisem toliko veljala kot zdravi otroci. Vsi so me gledali postrani, ker sem bila drugačna, poleg tega pa smo bili doma zelo revni.«

Pri osmih letih so jo bistriške nune poslale v Zagreb na operacijo, kjer so ji zavravali desno roko, a zaradi začetka vojne ni dobila opornice in roka je ostala nemočna. Zaradi vojne ji tudi šola ni veliko pomagala, vendar se je z lastnim trudom naučila šivati, plesti, kvačkati, klekljati, kuhati, uporabljati telefon, televizijo in druge tehnične pripomočke; v sebi je odkrila tudi slikarski talent, začela je slikati na svilo in nazadnje še na platno. Desna roka ji je bila pri vsem le v rahlo oporo.

S pomočjo sorodnikov si je ustvarila tudi lastni dom, hišico z vrtom v Hotinji vasi. O tem je sama pripovedovala takole: »Pred več kot petdesetimi leti sem v uspeli dobrodelni akciji dobila svoj prvi pletilni stroj, s katerim sem si služila za preživetje in urejanje novega doma. Neizmerno sem hvaležna vsem dobrim ljudem, ki so mi pomagali uresničiti sanje.« Ob nekem obisku nam je sama skuhalo in postregla kavo; to bi morali videti, kako so jo občudovali naši otroci ... Gospa Angela se je z veseljem odzvala vsakemu povabilu na srečanje z otroki in odraslimi. Pred leti je bila tudi gostja našega Katoliškega društva v Hočah, ko smo komaj lahko dojeli, kaj vse je pred našimi očmi ustvarjala. Za spomin se nam je tudi večkrat podpisala - in to tako lepo, kot marsikdo od nas ne zmora z roko ... Na srečanjih so jo obiskovalci skoraj obvezno spraševali, kako je to sploh mogoče. Njen odgovor je bil vedno globok, začinjen tudi z rahlim humorjem: »Preživljam se z delom svojih nog ... Ne gre samo za preživetje, gre za nekaj več, nekaj, kar vsakemu izmed nas vrača človekovo dostojanstvo. Ne gre za velike življenjske želje, gre za majhne in tihe

sreče ... Nikoli mi ni dolgčas, malodušja ne poznam. Vsak dan mojega življenja je nov izziv, da bi se naučila še kaj novega, česar še ne znam ...« Ta volja in življenjski pogum sta jo ves čas povezovala z ljudmi, tako da se kljub svoji invalidnosti ni počutila izločena iz družbe. Dolga leta se je udeleževala najrazličnejših srečanj, delavnic, likovnih kolonij, bila je aktivna članica ročnodelskega krožka pri DU Hotinja vas, sodelovala je pri TD in RK v Hotinji vasi, pri Društvu invalidov Maribor in Društvu krščanskega bratstva bolnikov in invalidov (Slovenije).

Šele po petdesetem letu pa je resno začela s slikanjem in uspelo se ji je včlaniti v mednarodno združenje umetnikov, ki rišejo z usti in nogami; sedež združenja je v Lichtensteinu, v Ljubljani je podružnica. V svetu likovne umetnosti se je znašla kot samouk, vendar je skušala vedno izraziti sebe in svoj čut do vsega lepega. Ob neki razstavi je zapisala: »V vseh teh letih sem naslikala že veliko in vsaka slika, ki nastane, je del moje ustvarjalne izraznosti, saj slikam z veliko ljubezni do cvetja, zelenja, narave in vsega, kar nas obdaja ... Hiša je zame zavetje in dom - zato jih rada rišem; rada slikam vasice in krajske podobe. Tihožitja me pomirjajo in sporočajo prijetno domačnost. Še posebej sem ponosna na svojo upodobitev štorkeelj v njihovem gnezdu.« Imela je zelo veliko samostojnih razstav in sodelovala na mnogih skupinskih razstavah po vsej Sloveniji. Pred leti smo lahko ob občinskem prazniku tudi

v Hočah občudovali njena slikarska in 'ročna' dela. Preko mednarodnega združenja pa je razstavljala tudi v Budimpešti in Pragi in celo v Buenos Airesu. Njene slike smo lahko videli tudi na prazničnih voščilnicah in na koledarju slikarjev z usti in nogami. Za svoje delo je prejela številna priznanja in pohvale. Za tako aktivnim življenjem gospe Angele pa se nujno skrivajo osebe, ki so ji bile na razpolago. Živela je sama v svoji hiši, vendar so bili dnevno z njo povezani bližnji sorodniki. Za praktično pomoč v hiši in ob njej, za osebno pomoč in za vožnje k zdravniku je skrbela sestra Marjeta Koren z družino, za vso logistiko v zvezi z njenim slikanjem in drugim ustvarjanjem pa je poleg svoje profesorske službe skrbela nečakinja Darinka Medved Gerečnik, ki ji je zadnjih 20 let tudi kuhala kosila. Prav je, da spregovorimo tudi o teh spremljevalcih invalidnih oseb, saj jim prav njihova pomoč omogoča aktivno življenje. Ne smemo pozabiti tudi na nedeljske svete maše in na obiske Ptujске Gore, kjer mi je gospa Angela pred nekaj leti dejala: »Vidite, kako skrbijo za svojo teto. Za to jim bom vedno hvaležna.« In prav njena hvaležnost in veselje do življenja kljub tako lepim letom je bilo zanje najlepše plačilo.

➔ Majda Strašek Januš

➔ Darinka Medved Gerečnik

Gospa Angela Medved pred sliko božičnega motiva (2016).

Devetošolci Občine Hoče-Slivnica

Najuspešnejši devetošolci OŠ Dušana Flisa Hoče

Z leve: ravnatelj Alojz Velički, Lara Grčar, Žiga Koren, Tosia Robar Žerak, Alja Petrovič, Lana Levar, Neja Rečnik, Sara Kolmanič, Lisa Ledinek, Kaja Harc, Zala Leskovar, Lucija Golob, Rok Porekar, Jaka Verk, župan Marko Soršak.

NAJUSPEŠNEJŠI DEVETOŠOLCI OBČINE HOČE-SLIVNICA

Od osnovnošolskih klopi se je letos poslovila nova generacija devetošolcev. Posebno lepe spomine bodo imeli na osnovno šolanje tisti učenci, ki so s svojo marljivostjo in prizadevnostjo dosegali odlične rezultate tako pri šolskem uspehu kot na različnih drugih področjih in občinskih dejavnostih. Takšnih učencev je bilo v letošnjem letu v naši občini 28 in sicer 13 iz OŠ Dušana Flisa Hoče in 7 iz OŠ Franca Lešnika-Vuka Slivnica. Župan Marko Soršak in podžupanja Andreja Kavaš sta jih ob tej priložnosti obiskala na njihovih zaključnih valetah, kjer sta jim čestitala in podelila nagrade ter jim zaželela veliko uspeha na nadaljnji izobraževalni poti.

Irma Bračko

9. b-razred

Stojijo (3. vrsta z leve): razredničarka Anita Kaube, Nejc Pauman, Rene Presker, Žiga Sredinšek, Alex Kovačec, Leon Šeruga.
Stojijo (2. vrsta z leve): Manja Jelčič, Ana Žiger, Lucija Iskra, Anja Beras, Barbara Prevalnik, Tanja Jakolič, Nelly Melanie Prelog Mlakar.
Stojijo (1. vrsta z leve): Nino Mihelak, David Oblak, Žan Strnad, Tanej Morovič.

Devetošolci OŠ Slivnica

9. a-razred

Stojijo (3. vrsta z leve): Kevin Bida, Žiga Brglez, Urban Ferlinc, Matija Podergajs, Jakob Greif, David Jahjič.
Stojijo (2. vrsta z leve): razredničarka Tanja Blaznik, Zala Horvat, Neli Kramberger, Katja Lilek, Vita Topolovec, Barbara Ferlinc, Brina Lipnik, Lara Ademovič.
Stojijo (1. vrsta z leve): Jure Štern, Tine Rogl, Aljaž Majcenovič, Rene Murko, Marcel Kure.

Učenci OŠ Franca Lešnika Vuka Slivnica, ki so, ki so devet let imeli odličen uspeh: Anja Beras, Barbara Ferlinc, Urban Ferlinc, Lucija Iskra, Nejc Pauman, Barbara Prevalnik, Jure Štern.

ČESTITAMO!

Devetošolci OŠ Hoče

9. a-razred

Stojijo (3. vrsta z leve): Aleks Štern, Žiga Koren, Rene Prosenjak, Luka Primec, Rok Porekar, Lan Ivančič, Klemen Golob.
Stojijo (2. vrsta z leve): Kaja Harc, Katja Natalie Praviček, Hana Ledinek, Lana Levar, Nika Batljan, Lara Grčar, Brina Ferk.
Stojijo (1. vrsta z leve): razredničarka Maja Debeljak, Tosia Robar Žerak, Kiara Haas, Aljaž Ferk, Martin Pregl, Maj Purnat.
Sedijo (z leve): Rene Mohar, Nikola Popovski, Jan Serčič, Mitja Gajič, Jona Vučič, Žan Strnad, Kevin Novak.

9. b-razred

Stojijo (3. vrsta z leve): Luka Vrečko, Jernej Pregl, Niko Brumen, Mark Rajšp, Laren Sedlanič, Marko Rafolt.
Stojijo (2. vrsta z leve): Neja Rečnik, Sara Kolmanič, Alen Janžekovič, Peter Florjančič, Mario Vesenjok.
Stojijo (1. vrsta z leve): razredničarka Aleksandra Kambič, Martina Ledinek, Anđela Cenič, Alja Petrovič, Jaka Verk, Gašper Rebernak.
Sedijo (z leve): Mateja Ledinek, Lucija Golob, Melani Koprek, Zala Ana Volk, Alen Jaušovec, Maruša Korak, Zala Leskovar.
Manjkata: Nejc Ostrš, Aleš Jančič.

Dan državnosti in 85 let PGD Bohova

Praznovanje rojstnega dneva naše Slovenije in gasilskega jubileja je bilo v soboto, 24. junija 2017, na Bohovi

Slovesnost se je začela z godbo na pihala, državno himno pa je zapel tenorist Benjamin Pregl ob spremljavi sestre pianistke Katarine Pregl. Scenarij za prireditve je napisala domačinka Darja Hlade, ki je bila tudi povezovalka programa. V svojem nagovoru je lepo povezala obe praznovanji:

»Ali veste, da so bila v času italijanske okupacije na Primorskem in Krasu prepovedana vsa domača gasilska društva? Italijani so dobro vedeli, da se prav v teh društvih kali narodna zavest. Gasilstvo je zakoreninjeno v našem narodu: iz potrebe po pomoči raste tudi potreba po druženju, tovarištvu, pripadnosti. In to potrebujemo, da osmislimo svoje bivanje in vedno znova najdemo pot do sočloveka. Letošnje praznovanje praznika državnosti lepo sovпада s 85-letnico gasilstva na Bohovi.

25. junija 1991 je Slovenija postala formalno neodvisna. V veselje nam je, da živimo to, kar smo si želeli in za kar smo se borili. Živimo v miru, imamo neprecenljive naravne in kulturne danosti, dobre pogoje za življenje in delo.

Barve naše zastave in grb nas spomnijo, da imamo v sebi slovansko kri, morje in belo pobeljene vrhove od Triglava do našega Pohorja.«

Ob zaključku po podelitvi priznanj in pohval se je povezovalka Darja zahvalila:

»V imenu PGD Bohova še enkrat hvala vsem donatorjem in podpornikom za vse pohvale njihovemu dobro opravljenemu delu v preteklosti in za vsak naš prispevek k praznovanju 85-letnice.

V podporo gasilcem in nocojšnji prireditvi so na voljo gasilske broške z motivom PGD BOHOVA; imejmo v mislih, da vsak prostovoljni prispevek šteje, in naj nas misel, da lahko tudi tako pomagamo, ogreje. Čaka nas izjemen večer s srečelovom in glavno nagrado srečelova, 120 kg pujskom.

Na odru bodo od 20. ure naprej fantje, ki poznajo pomen veselja, ga slavijo, kamor koli pridejo, in ki s svojo energijo okužijo vsakogar, ne glede na glasbeni okus: ansambel Modrijani.«

Župan dr. Marko Soršak se je v svojem nagovoru na kratko vrnil v zgodovino naše 26-letne države.

Predsednik PGD Bohova Boštjan Frangež je orisal razvoj bohovskega gasilstva skozi desetletja.

Duo vesela gasilca sta mlada domačina Jurij Frešer in Tadej Sel, oba člana PGD Bohova. Njuni harmonika in kitara sta zaigrali v zahvalo našim vrlim gasilkam in gasilcem ter v užitek vsem obiskovalcem, ki so s prisotnostjo izrazili podporo obojemu, državnosti in gasilstvu.

Predsednik Boštjan Frangež je predal novo pridobitev termovizijsko kamero v skrb in hrambo poveljniku PGD Bohova Gregorju Frangežu.

»Mladost poganja življenje naprej, zato vse kaže, da se nam za gasilski podmladek ni bati.« Praznovanje se je začelo z otroki vrtca Rogoza, ki so zapeli pesmici Pogumni gasilci in Mali modrijan.

